

இந்தியாவில்

4 கோடி ராஸ்கர்கள்

கண்டானந்தீத்த

ஜெமினி

சந்திரலேகா

வரிந்தி

சென்னை வெலிங்டன் டாக்கீஸில்

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது!

தினசரி 3 காட்சிகள் - 3, 6 - 15, 9 - 30 மணிக்கு

PUTS NEW LIFE
into a patient's

Telegrams: SERVICE

FRENCH COMMERCIAL STORES (K.M.)
Post Box No. 12216, CALCUTTA-5

படுக்கையின்றும் எழுவதும், திரும்பவும் படுப்பதுமாகவே இரண்டு மாதங்கள் வாழ்வு மிகுந்த தொல்லை யிருந்தது. ஒரு முறையில் வாதத்தின் தாக்குதலை முறியடிக்குமுன் இன்னொரு முறையும் தாக்கப்பட்டுப் படுக்கையில் கிடத்தப் பட்டான். வலியோடு கூட, கால் வீரயத்தின் பயனாகத் தொழிற் சாலை யினின்றும் கிடைத்த ஊதியம் குடுப்பத்தின் ஊண், உடைக்கும் போதாததால் ஏற்பட்ட கவலையும் சேர்ந்து கொண்டது. இதனால் மிகுந்த மனத்தளர்ச்சி யுற்றுப் பின்னர் சில நாட்களுக்குக் கிருஷ்ண உட்கொண்டான் ...

உம் வாதத்தால் அடிக்கடி ஏற்படும் குத்து வலி, கடைக்கல் முதலியவற்றை ஒரு வடிவாக நினைத்தும் வழி, அவர்

நினைவு மூலமானத்தை "கிருஷ்ண" உட்கொண்டான்.

முத்திரத்திலுள்ள அடிகம்படி அமீனம் களை கிருஷ்ண இயற்கையாகவே முத்திரக் காய்களின் மூலம் வெளித் தள்ளுகிறது. பின்னர் கிருஷ்ணிலுள்ள ஆறு வித இயற்கை உப்புக்கள் மேலும் வேலை செய்து முத்திரக் காய்கள், குடக்கள், சரக்கள் இவற்றை தங்கு இயங்குமாறு துண்டுகின்றன. சீக்கிரமே ஒரு புது ஊர்ச்சியைப் பெறுகிறான். ஆனந்தகரமான ஆரோக்யம் மறுபடியும் உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. உங்களது கெமின்டுக னிடமும் கடைக்காரர்களிடமும் கிடைக்கும். கிருஷ்ணின் விலை ரூ. 1-10-0. இன்றே கிருஷ்ண வாங்குங்கள்.

"கிருஷ்ண" சர்க்கரித், நல்ல, ரே., லீட், (மாஞ்சொட்டி, இங்கிலாந்து) அவர்களால் உயர்த்தப்பட்டு கர்ட்டி உம்பெலி, லீட், (பம்பாய், மதராஸ், கல்கத்தா.) அவர்களால் பிரபலமடைந்த படுகின்றன.

நீங்களும் அந்த கிருஷ்ண உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

ஜூலை 29 முதல் சென்னை காஸிலே

மற்றும் தமிழ் நாடெங்கும்

THE CITADEL FILM CORPORATION LTD., MADRAS. 10.

நடிகர்கள் :

மஹாஸங்கம் ராஜகுமாரா

சுரேஷ் - V. ச. சீலா - சரோஜா - ராஜசுந்தரி
T.S. சௌந்தர் - சக்தியாணி - ச.வ.நாயகம் - K.P.தாமரை

செனார் :
லலிதா பக்தவத்சலம்

வின்கோலா

ஒரு சிறந்த டாஸ்டிக்

விடாமின் "B"
யுடன் கூடியது

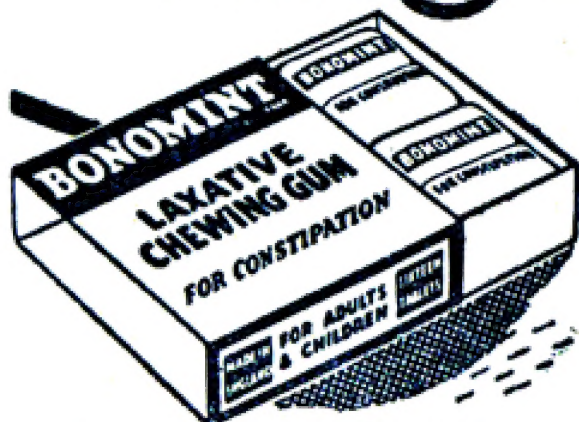
A
SPW
PRODUCT

ஸ்டாண்டர்டு பார்மஸூட்டிகல்
வொர்க்ஸ் லிட்., ஸோல் டிஸ்ட்ரி
பியூட்டர்கள்: ஸ்டாண்டர்டு ப்ரடக்
ட்ஸ் லிட்., 79 A & B, செம்புதாஸ்
தேரு, மதராஸ்.

SV-11

போனோமிண்ட்

பேதியாகும்
சூயிங்கும்

திவ்வியமான பப்மி
ண்ட் மிட்டாய் போல்
கவையுள்ளது. அநி
லுள்ள மருத்துவத்து

க்கள் உமிழ்ந்தோடு கலந்து உதர கோசங்களில் தேர்
கின்றன. இது மலபோக்கை செம்மையாக எளிதில் சரி
ப்படுத்துகிறது.

**போனோமிண்ட் பேதியாகும்
சூயிங்கும்**

வெண்டுகள்: தி ஓரிபண்டக் மெடிகண்டல் ஏஜன்ஸி, 99-ஏ, ஆரம்மங்ககர வீதி, மதராஸ்-1

T.R.மஹாலிங்கம்
S.வரலக்ஷ்மி நடிக்கும்

T.R.மஹாலிங்கம்
S.வரலக்ஷ்மி நடிக்கும்

ஸ்ரீ சுகுமாரின்

ஸ்ரீ சுகுமாரின்

மச்சரகை

(தமிழ்)

சுகுமாரி கமலா

மதமே
B.R.பாங்குலு•P.சாந்தகுமாரி•குமாரி கமலா•
பேபி விமலா•நிர்மலா மற்றும் பலர்
உருவங்கள்:

பைரகவுன்:

P. புவேந்திரன்

செய்து

நியூஸ்பேன்

SEA
Società per Azioni

© 2004 Pearson Education, Inc. All rights reserved.

வித் தேவரகஸ்ததகஸி :

எ. ஓ. ஆதரவு, தென் ஆதரவு, செங்கற்பட்டு, கீழ்நீர் கிணங்குத்து : குமாஸெல் பிச்சான், மதராஸ்-7
மதுரை, திருநெல்வேலி, சாத்தார்புரம், புதுக்கோட்டை உட்பட : ராமநாதன் பிச்சான், காரைக்குடி,
கோவை, தலை : கோயமுத்தூர் பிச்சான் லீட்., கோயமுத்தூர் வேல் : தனமங்குலி பிச்சான், சென்னை
தஞ்சை, தஞ்சாவூர் : மதராஸ் ஸீலி டிபன்டர்பூட்டரில், தபால் பெட்டி தெ. 39, வேலூர்
கோகுலம் : கீனோன் என்டர்டைன்மென்ட்ஸ் லிமிடெட், கோகுலம், கீனோன்
எம். எம். எம். : பஜாஜ் பிரதரீஸ் லிமிடெட், பம்பாய்

கடவுளின்
கோவிலுக்கான
பரிசுத்தம்

தெய்வத்திற்குப் பரிசுத்தம் இந்தியமயபாதம்.
மிகவும் சத்தமளிக்கும் சட்டகாரார காரணம்
எனக்கு சமமான மோப்பம் மட்டுமே காம் உப
யோகிக்க வேண்டும். மோப்பம் ஏது கம்பியுக்குக்
காரம். ஆனால் கோத்தரேஜ் கார்டலில் கந்தம்
தரும் கம்பித்த தாயர் என்னெயர் சத்துக்களே.
கோத்தரேஜ் மோத்தியப் பொருட்களின்காரம்
உள்ளன போன்று. தனிமயப்பட உபயோகப்
படுத்தப்பட்டுள்ளன. வெறக்கத்தக்க மிகக்
கொழுப்புகள் யாதும் அகலவில்லை இங்கு. உப
யோகி சத்தம் ததம் உபயோகமாய்ப் பொருக்
தப்பெற்ற கோத்தரேஜ் சத்தம் மோப்பமானது
இப்பயான குளிகை, இதம், மனம் இவைகளை
யுதடப சிவைய வளக்கும். எனவே, சரம்
கடவுளின் கோவிலுக்குக், அதைத் துறமயப்
படுத்த கோத்தரேஜ் தாயர் கந்து கார்டல் மோப்
பம்மது மேதெதாயர் ஏற்றதாயும்!

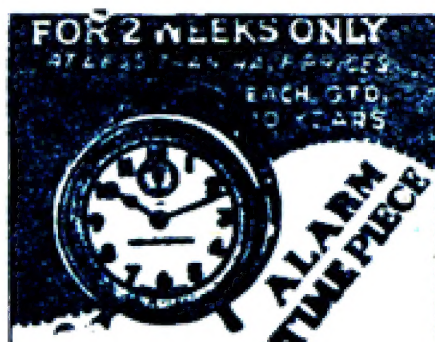
கோத்தரேஜ் கிட்—மேயி
கனிக் கோம்கையும் கோம்த
மனிக்வும் கம்மமேய்க்
குளக்கருகடப மோப்.

Good Sandal

கோத்தரேஜ் ஸாண்டல்
(மனிக்) (சத்தம்)
டாய்ஸெட் (ஸ்நான) ஸோப்
குறைந்த விலையில் மந்தைய
ஸோப் புகளை விட மிகவும்
உயர் தரமான ஸோப் புகள்.

கோத்தரேஜ் மோப் கிட்—மேயி
மதாரம் 184, மீட்டர்: கோத்தரேஜ் 6/38, கனிக்

ஜூவல் பதித்த கைக் கடிகாரங்கள்

605 மாரக் 38/- 12/-
605 கபியர் 38/- 16/8

608 15 ஜூவல் & கோம் 38/- 38/-
608 15 .. கோம் & கோம் 38/- 43/-

607 5 ஜூவல் & கோம் 29/- 29/8
607 5 .. கோம் & கோம் 34/- 34/8

608 & கோம் கோம் 13/- 13/-
608 உயர் தரம் 13/- 13/-

000

தபால் செலவு தனி. இரண்டாக
ஆர்டர் செய்வோருக்கு இலவசம்

PIONEER WATCH CO.
P. 117 P. 117 11428 CALCUTTA

சுசுஸ்சு பொருளடக்கம்

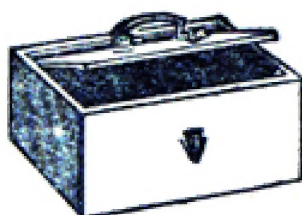
பகுதி 9 { ஜூலை 30 { விசுருதி
திருதி 52 { ஆ. 15

என்ன சேதி?	...	11
புதித அகதிகள்!	சாஸ்திரி	13
அடுத்த முயல்வோம் குருதான் வரும்	...	14
அக்கப்போர்	...	16
வான வெளியிலே!	...	18
பொய்மான் கரடு	கங்கி	20
வட்ட மேதை	...	29
புது டில்லியில் குறவஞ்சி	...	32
ராமகிருஷ்ண உபதேசம் ராஜாஜி	...	33
பாதுஷாவின் காதல் கதர்சன்—ரா. வீ.	...	35
முன்று சகோதரிகள்	ரா. ரா.	40
அதுவும் வராது!	...	43
படித்துப் பாருங்கள்!	...	44
குழந்தை வெண்டாம்!	ர. வெ.	45
தீமைபில் தன்மை	டி. எஸ். சங்கரன்	50
மகாத்மா காந்தி ஸ்துதி தீதி	...	54
தமது இனங்கைக் கடிதம் ராஜாஜி	...	57
குட்டிக் கதை—8	வித்தன்	59
காலகோபம்	...	60
பொதாதகாலம்	துரோணன்	61
கேதாரியின் காதலி	ரா. பா.	63
கம்பர் தரும் காட்சி	டி. கே. டி.	65
குப்பாபுரி	ரா. வெங்கடேசுவரன்	67
அம்பா, நீ இங்காவிடிக்...	எஸ்.வி.எஸ்.	69
மீனுவின் கணவன்	ராஜேந்திர சங்கர்...	75

"கங்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில்
உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப்
பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

கடை முதலாளிகள் மற்றும் வீட்டுக்காரர்கள் காஷியர்கள் மற்றும் நகை வியாபாரிகள்

கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த உங்கள் பணம், மற்ற விலையுயர்ந்த சாமான்கள் முதலியவைகளைத் திருட்டு, தீ விபத்து, மூட்டுப்புச்சி, எலி முதலியவைகளால் அழிவதற்கு முன் இந்த சுலபமாக உபயோகிக்கக்கூடிய கம்பிகை வாய்ந்த சேமிப்புப் பெட்டிகளில் வைத்துப் பூட்டிப் பத்திரப்படுத்துங்கள். இக்குறைந்த விலைகளில் இவ்வளவு அதிகமான சேனகரியங்கள். சிக்கனமான அதிக உற்பத்திக்கு வந்தனம்.

கோத்ரெஜ்

எஃகு பண நகைப் பெட்டி

தனியாக கழற்றக் கூடிய பெட்டியின் அடி பாகம், பெட்டியைப் பூட்டியபின் கவுண்டரிலே அல்லது அலமாரிக் குன்றோ பொருத்துவதை சாத்தியமாக்குகிறது.

பாதுகாப்புமிக்க தயாரிப்பாளரிடமிருந்தே வாங்குங்கள்.

ரூ. 70

(கேரவுடல்) 14" X 10" X 6"

Goodie
Raj.

கோத்ரெஜ்

கோத்ரெஜ்

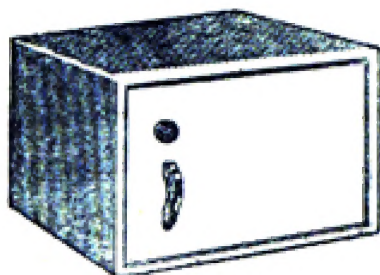
பேடண்டு எஃகு பணப் பெட்டி

அலமாரிக்குள்ளும் கவுண்டரின் மேலும் அசைக்க முடியாதபடி பொருத்தக் கூடியது.

ரூ. 90 க்கு இப்பொருளை

உங்கள் வசமாக்கலுக்கு

(14" X 12" X 10")

கோத்ரெஜ் அண்டு பாய்ஸ் மானுபாக்சரில் கம்பெனி, லிமிடெட்.

மதராஸ்: 164, பிராட்வே: பெங்களூர்: கமிஷன் & ஜெனரல் ஏஜன்ஸி, 180, டிரைம்மராஜா ரோடு: கோயமுத்தூர்: கமிஷன் & ஜெனரல் ஏஜன்ஸி, பெரிய கடைத் தெரு: திருச்சிராப்பள்ளி: ஸ்ரீ S. T. Ram. Ct. ஐம்புலின்கம் செட்டியார், 2, சின்னக் கடைத் தெரு, தெப்பக்குளம்: மதுரை: S. R. S. பிரதர்ஸ், கிழக்கு சித்திரை வீதி: பெஜவாடா: P. ஓயல் ரெட்டி & கோ., காந்திபுரம்: ராஜமஜேத் திராபுரம்: ஸ்ரீ S.B.P.V. செல்லபதி ராவ், மெயின் ரோடு: கொச்சி: S. கோடார், போர்ட்: திருவனந்தபுரம்: S. கோடார், மெயின் ரோடு: கொழும்பு: சாஸ் கௌண்ட்ஸ் லிட்., த. பெ. கெ. 217

என்ன சேக் ?

காங்கிரஸ் தேர்தல்கள்

நாடெங்கும் காங்கிரஸ் தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்தன. அங்கங்கே காங்கிரஸ் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பிறகு மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிகளுக்கும் தேர்தல்கள் முடிவடைந்தன. இனி மாகாண காரியக் கமிட்டித் தேர்தல், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தேர்தல், காங்கிரஸ் அக் கிராசனர் தேர்தல்—இவை பாக்கி யிருக்கின்றன. நடந்து முடிந்த தேர்தல்கள் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த நடுபெயரை அகேகமாசு முடித்து விட்டன என்று சொல்லலாம். எங்கெங்கும் காங்கிரஸ் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர் ஆவதற்கும் மாகாண கமிட்டி அங்கத்தினர் ஆவதற்கும் பலமான போட்டிகள் அருவருக்கத் தக்க தேர்தல் முறைகள் பல இடங்களில் கைபாணப்பட்டன. பணம் புரண்டது என்றும், லஞ்சம் தாண்டவமாடிற்றென்றும் வதந்திகள் பரவின. பெரய் வோட்டுகள், பலவந்த வோட்டுகள் முதலியவை பற்றிய புகார்களுக்கு அளவே யில்லை. கைகலப்புடன், அடிதடிகள் பல இடங்களில் நடந்தன. தேர்தல் முறைகளையும் தேர்தல் முடிவுகளையும் ஆட்சேபித்துச் சிலர் சர்க்கார் கோர்ட்டுக்குப் போகவும் முன் வந்தார்கள். ஆனால் மேலேயுள்ள காரியக் கமிட்டி அதற்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தது. “கோர்ட்டுக்குப் போகிறவர்கள் காங்கிரஸிலிருந்து தள்ளப்படுவார்கள்!” என்று தீர்மானித்தது. உடனே கோர்ட்டில் தொடுத்திருந்த வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்பட்டன!

இத்தனை போட்டி ஏன்?

இந்த வருஷத்தைப் போல் காங்கிரஸ் ஸ்தாபன பதவிகளுக்கு இவ்வளவு பலமான போட்டி இதற்கு முன் எப்போதும் ஏற்பட்டதில்லை. இத்தகைய தீவிரப் போட்டிக்குக் காரணம் என்ன? தேசத்

துக்குச் சேவை செய்வதே நோக்கமாயிருக்கும் பட்சத்தில் இவ்வளவு போட்டி ஏற்படக் காரணமேயில்லை. 1947-ம் ஆண்டில் பாரத நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. அதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களுக்கு ஏற்பட்ட போட்டிகளைத் தேச சேவைக்காக ஏற்பட்ட போட்டிகள் என்ற சொல்லலாம். ஆனால் 1947-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ஒரு காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட போட்டிகள் நடந்ததில்லை. சில சமயங்களில் அந்தந்த ஸ்தாபனங்களுக்குத் தகுந்தவர்களை அழைத்து வந்து அமர்த்தினார்கள்! முன்னெப்போது மில்லாத போட்டி இப்போது ஏற்படக் காரணம் என்ன? அந்த! ஆகா! காங்கிரஸ் பஞ்சாயத்துகளைப் பிடித்தால் மாகாணக் கமிட்டியைப் பிடிக்கலாம். மாகாணக் கமிட்டியிலிருந்து காரியக் கமிட்டிக்குத் தாவலாம். பிறகு மாகாண சட்டசபை ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றலாம். அதிலிருந்து மந்திரி பதவியையும் ஒரு கைபார்க்கலாம். தான் மந்திரியாகா விட்டாலும் மந்திரிகளின்மீது செல்வாக்குச் சம்பாதித்து இஷ்டம்போல் அவர்களை ஆட்டிவைக்கலாம். இத்தகைய அதிகார ஆசையும் பதவிப் பித்தம் பேய் - பிராசுகளின் உருவம் எடுத்துப் பலரையும் ஆட்டிவைத்திருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை இது இந்த மாகாணத்தில் மட்டுமல்ல;—இந்தியா தேசம் முழுவதிலுமே நடந்திருக்கிறது.

மட்டப்பாறையின் குமுறல்

நாட்டின் விடுதலைக்காகச் சர்வபரித்யாகம் செய்து பாடுபட்ட பழம்பெரும் தேசபக்தர்கள் பலரையும் காங்கிரஸின் இப்போதைய நிலைமை நெஞ்சைப் புண்ணாக்கிக் கண்ணீர் விடும்படி செய்திருக்கிறது. “மட்டப் பாறைச் சிங்கம்” என்று மக்களால் பரிந்து அழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீ ஆர். எஸ். வெங்கட்

ராமய்யரின் தேசத் தெரண்டையும் தீரத்
தையும் தியாகத்தையும் அறியாதார் யார்? 1907-ம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை
தாய்நாட்டுக்கு உழைத்து வருகிறவர்.
இன்றைக்கும் தமிழ்நாடு காரியக் கமிட்டி
யில் அவர் அங்கத்தினர். அத்தகைய
பழம்பெரும் தேசபக்தர் "நெல்லைச்
செய்தி" ஆசிரியருக்கு எழுதியிருக்கும்
கடிதத்தைக் கேளுங்கள்:—

"நாம் சர்வாங்கப் பரிந்தியாகம் செய்து
வளர்த்த கற்பக விரும்பும் நாம் உயிரோ
டிருக்கும் போதே வெட்டப்படுகிறது.
இரவு பகல் கண்ணிமை மூட இயல்
வில்லை. திடீர் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ற
பதத்தை, காலிகள், அயோக்கியர்கள்,
தேசத் துரோகிகள் அடங்கிய கூட்டம்
என்றாலும் தரும். இவர்கள்செய்யும் தடு
தத்தம் எந்த நாட்டு அரசியல் சரித்திரங்
களிலும் கண்டதில்லை. இதுதான் ஜன
நாயகம் என்றால் இது நம் நாட்டிற்கு ஒவ்
வாதது. நாம் பண்ணியிருக்கும் ஆதமர்த்
திகமான பிரமாணங்கள் நாம் கடைப்
பிடித்த சவ்வு தத்துவங்கள் போதனைகள்
யாவும் காற்றில் பறக்க வேண்டியது
தான். ஸ்ரீ ராமராஜ்யம் போய் ராவண
ராஜ்யம்தான் காண முடியும். சதி, மித்ரா
பேதம், அசத்யம் இவைகள் சிழல்போல்
சீரம்பி கதறிப்பட்டிருக்கும் கூட்டங்
களால் எக்காலத்திலாவது, எந்நாடாவது
சிறப்புடனிருந்ததாகத் தோன்றவில்லை."

காரியக்கமிட்டியின் தவறு

மீட்டப்பாறைச் சிங்கத்தைப்
போலவே இன்னும் எத்தனையோ பழைய
தேச பக்தர்கள் காங்கிரஸ் ஊழல்களைப்
பற்றி வருத்தியிருக்கிறார்கள்; பேசியும்
இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸின் இப்போ
தைய அக்கிராஸன் டாக்டர் பட்டாபி
சீதாராமய்யாவும் மற்றும் காரியக்
கமிட்டி அங்கத்தினர் பலரும் பேசியிருக்
கிறார்கள்; எச்சரிக்கையும் செய்திருக்
கிறார்கள். பேச்சிலும் எச்சரிக்கையிலும்
பயன் என்ன? காங்கிரஸில் ஊழல்களைக்
களைவதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தார்
களா? பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர் தேர்தல்
என்னும் அபத்த ஊழல் ஏற்பாட்டை
ரத்து செய்து நல்ல முறையில் தேர்மை
யான தேர்தல்கள் நடைபெற ஏற்
பாடுகள் செய்தார்களா? கிடையாது.
ஆனால் ஒன்று செய்தார்கள். "காங்கிரஸ்
தேர்தல் வழக்குகளைக் கோர்ட்டுகளுக்குக்
கொண்டு போகக் கூடாது" என்று தீர்
மானம் செய்தார்கள். ஏன்? கோர்ட்
டுக்கு போனால் என்ன? 1947-ம் ஆண்
டுக்கு முன்னால் காங்கிரஸ் பிரிட்டிஷ்
சர்க்காரோடு போராடியது. ஆகையால்

காங்கிரஸ்காரர்கள் கோர்ட்டுக்குப்
போகக் கூடாது என்ற விதி அப்போது
போருத்தம். இன்றைக்குத் தேசத்தில்
கத்திர ஆட்சி—காங்கிரஸ் ஆட்சி—
நடைபெறுகிறது. கோர்ட்டுகளும் கத்
திர இந்தியாவின் கோர்ட்டுகள். இந்தக்
கோர்ட்டுகளில் சியாயம் கிடைக்காது
என்று சொல்ல முடியுமா? சியாயம்
கிடைக்காது என்றால் அப்படிப் பட்ட
கோர்ட்டுகளை வைத்துக் கொண்டிருக்க
லாமா? மற்ற வழக்குகளை மட்டும் விசா
ரிக்கலாமா? அந்த வழக்குகளில் சியாயம்
கிடைக்குமா? காங்கிரஸ் தேர்தல்களில்
ஊழல்கள் நடந்தால் குறையுள்ளவர்கள்
கோர்ட்டுக்குப் போவதை ஏன் தடுக்க
வேண்டும்? காங்கிரஸ் ஊழல்களுக்கு
மட்டும் ஒரு சியாயம், மற்ற ஊழல்
களுக்கு வேறு சியாயமா? காரியக்
கமிட்டியின் தீர்மானம் தவறானது என்ப
தில் சந்தேகமில்லை. காங்கிரஸ் தேர்தல்
களில் ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்
றும், அவற்றை மூடி மறைக்கப் பார்க்
கிறார்கள் என்றும் பொது மக்கள் சினைப்
பதற்கே மேற்படி தீர்மானம் ஏதுவாகும்.

வெளியிலும்

தொண்டு செய்யலாம்

காங்கிரஸ் ஸ்தாபன சிர்வாகத்தில்
இத்தகைய ஊழல்கள் அதிகமாவது பற்
றிப் பலரும் வருந்துவது இயல்புதான்.
ஸ்ரீ தாதாபாய் நௌரோஜி முதல்
மகாத்மா காந்தி வரையில் மகான்கள்
வளர்த்த புனித ஸ்தாபனத்தின் மதிப்புக்
குறைத்து வருவது அனைவரும் வருத்தத்
தக்க காரியந்தான். அதனால் பெரிய விப
ரீதம் ஒன்றும் தேசத்துக்கு கேர்ந்து
விடாது என்பது ஆறதல்தரும் விஷயம்.
ஏனெனில், இன்றைக்கு இப்பாரசு
தேசத்தை மத்திய ஆட்சி பீடங்களி
லிருந்து ஆண்டு வருகிறவர்கள் ஒப்பற்ற
மகா புருஷர்கள் என்பதை நாம் அறிந்
திருக்கிறோம். அவர்கள் அங்கே இருக்
கும் வரையில் தேசத்துக்குப் பெரிய
நீங்கு ஏதாவும் நேரிடுவதை அனுமதிக்க
மாட்டார்கள், பார்க்த்துக் கொண்டிருக்
கவும் மாட்டார்கள். அந்தத் தலைவர்க
ளுடைய தியாக பலமும் ஆத்ம சத்தியம்
றுண்ணறியும் பரந்த உள்ளமும் பொது
நல ஆர்வமும் கத்திர பாரத நாட்டைப்
பாதுகாத்து முன்னேற்றப் பாதையில்
கொண்டு போகும். ஆகவே காங்கிரஸ்
ஊழல்களைப் பற்றி அதிகமான கவலையும்
அவசியமில்லை. உண்மையான தேசபக்
தர்கள்—பொதுஜனத் தொண்டு செய்ய
விரும்புகிறவர்கள்—காங்கிரஸுக்கு
வெளியிலிருந்தும் தொண்டு செய்யலாம்.

அமெரிக்கா சர்க்கார்

கொரியா யுத்தம் உடனடி மகா யுத்தமாகிவிடாமல் தடுப்பதற்காக பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு பகுத்தறிவையும் சமாதானத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு கூறிய யோசனையை அமெரிக்க சர்க்கார் நிராகரித்து விட்டார்கள்.

சுருத்து முயல்வோம் சூகுநாள் வரும்

அர்த்தமற்ற வீண் கௌரவம் இருக்கிறதே அது மனிதனின் சத்துரு, தேசங்களின் ஜன்ம சத்துரு, உலகத்தின் பரம விரோதி!

வீண் கௌரவம் பாராட்டுவதால் எவ்வளவு தல்லை காரியங்கள் கெட்டுக் குட்டிக்கவராதி விடுகின்றன!

அர்த்தம் இல்லாத, யாதொரு பலனும் அற்ற அந்தக் கௌரவம் பல தேசங்களையும் அவற்றின் தலைவர்களையும் படாதபாடு படுத்தி வைத்திருப்பதற்குச் சரித்திரத்திலே எத்தனையோ உதாரணங்கள் கூறலாம்.

ஒரு தனி மனிதனின் அல்லது தேசத்தின் அர்த்தமற்ற கௌரவம் எத்தனையோ போர்களைத் தூண்டி விட்டிருக்கிறது; எத்தனையோ மக்களைப் பளிகொண்டிருக்கிறது; எத்தனையோ மன்னி மன்வர்களை மண்ணில் உருளும் படி செய்திருக்கிறது.

ஆயினும் என்ன? அதன் ஆதிக்கம் குறைந்து விடவில்லை; இன்றும் அந்தக் கௌரவம் மானிட வர்க்கத்தை ஆட்டி வைக்கத்தான் செய்கிறது!

"உலக மகா யுத்தமா அல்லது சமாதானமா என்ற மகத்தான பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டிய விஷயத்தில் வீண் மதிப்பும் பெருமையும் வந்து குறுக்கிடக் கூடாது. எப்படியாவது தெருக்கடி தீர வேண்டும் என்ற உறுதியுடன் சமரசத்துக்கு முன் வர வேண்டும்" என்று பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு அமெரிக்காவையும் ருஷ்யாவையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

ஜவாஹர்லால்ஜியின் வேண்டுகோளுக்கு ஸ்டாலினும் ட்ருமனும் பதில் அளித்து விட்டார்கள்.

ஸ்டாலின் அளித்த பதில் உற்சாக மூட்டுவதாக இருக்கிறது என்று பண்டித நேரு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஆனால் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ட்ருமன் அளித்த பதிலோ, உலக சமாதானத்தில் நாட்டம் கொண்ட யாருக்கும் உற்சாகம் அளிப்பதாக இல்லை.

வீண் கௌரவமும் பெருமையும் குறுக்கிட்டு விட்டதே அமெரிக்காவின் அத்தகைய பதிலுக்குக் காரணம்.

ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச்சபையில் சீனப் பொது உடைமை சர்க்கார்

காரின் பிரதிநிதிக்கு ஸ்தானம் அளிக்கவில்லை என்பதற்காக ருஷ்யா மேற்படி சபையின் கூட்டங்களை யெல்லாம் பகிஷ்காரம் செய்து வருகிறது.

அதாவது நிரந்தரமான ஐந்து பிரதிநிதிகள் உள்ள அந்தச் சபையில் இரண்டு முக்கிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் இராமலே காரியங்கள் தடைபெற்று வருகின்றன.

உலக சமாதான முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்கு முன் மேற்படி சமாதானத்துக்காகப் பாடுபடும் அந்தச் சபையில் உள்ள ஊழலைத் தீர்க்க வேண்டியது அத்தியாவசியம் அல்லவா?

உலகத்திலேயே அதிக ஜனத்தொகையுள்ள தேசம் சீனதான். நாற்பது கோடி ஜனங்களுக்குமேல் வாழும் சீனவுக்கு ஐ. நா. பாதுகாப்புச் சபையில் வல்லரசுகளுக்குச் சமமாக நிரந்தரமான ஸ்தானம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சீனவில் சியாய்கை சர்க்கார் மறைந்து மா ஸே துங் சர்க்கார் ஏற்பட்டு விட்டது. சீன தேசம் முழுதும் அந்த ஒரே சர்க்காரின் நிர்வாகத்தில் இருந்து வருகிறது.

மா ஸே துங் சர்க்கார் ஒழுங்காக தடைபெறுகிறது என்றும், அது சீவ தேசச் சட்டத்துக்கும் அரசியல் நியதிக்கும் முரணானது அல்ல என்றும் பிரிட்டன் உள்பட பல நாடுகளும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

எனவே, அந்தச் சர்க்காரை அங்கீகரிக்க அமெரிக்கா மறுத்து வருவதற்குப் பாடும் கௌரவத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் காரணமில்லை.

அவ்வளவு பிரம்மாண்டமான சீன தேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சட்ட பூர்வமான சர்க்காருக்கு ஐ. நா. சபையில் இடமில்லை என்றால், அந்தச் சர்க்காரை அமெரிக்கா அங்கீகரிக்கப் போவதில்லை என்றால், மூன்றாவது உலக மகா யுத்தம் வந்தே தீரும். அத்தகைய கொடிய யுத்தத்தில் உலகமே அழிந்து போகும்.

மூன்றாவது உலக யுத்தத்தை யாரும் விரும்பவில்லை. அப்படி விரும்பி வர வேற்றிறவர்கள் உலகத்தின் மகா சத்துருக்கள் ஆவார்கள்.

அமெரிக்காவும் உலக மகா யுத்தத்தை விரும்பவில்லை. அதைத் தடுப்பது

பதற்காகவே ஐக்கிய நாடுகளின் சபையை ஆதரித்து நடத்தி வருகிறது.

சீனாவை ஐக்கிய நாடுகளின் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் உலக யுத்தத்தைத் தடுக்க முடியாது.

ஆகையால் என்றைக் கிருந்தாலும் ஒரு நாள் சீனப் போது உடைமை சர்க்காரை அமெரிக்கா ஒப்புக் கொண்டுதான் தீர வேண்டும்.

அப்படியானால் உலக சமாதானத்தை முன்னிட்டு அமெரிக்கா இப்போதே சீன சர்க்காரை அங்கீகரிக்க ஏன் தயங்க வேண்டும்? அதை அங்கீகரிப்பதன் மூலம் உலக சமாதானத்துக்குத் தடையாக உள்ள முதல் முட்டுக் கட்டை தகர்ந்து விடும் அல்லவா?

உலக சமாதானத்துக்குப் பூர்வாங்கமாக சீன சர்க்காரை அங்கீகரிக்க அமெரிக்கா மறுப்பதால், அது உலக சமாதானத்தைக் காட்டிலும் தன் சொந்த கௌரவத்தையே பெரிதாகக் கருதுகிறது என்று தான் உலகம் நினைக்க வேண்டி யிருக்கிறது.

இந்த விஷயத்தில் அமெரிக்காவைக் காட்டிலும் ருஷ்யா ராஜ தந்திரத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

பண்டித ஜவாஹர்லால் நேருவுக்கு ஸ்டாலின் அளித்துள்ள பதில் ட்ருமனின் பதிலைக் காட்டிலும் திருப்திகரமாக இருக்கிறது. அந்தப் பதிலில் கோரிய சம்பந்தமாக ஸ்டாலின் கோஞ்சம் பொடி வைத்தே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆயினும் வெனிஸ் பாசுவைக்கு அது முற்றும் இணக்கமான பதிலாகக் காண்கிறது.

அதாவது உலக சமாதானத்துக்கு விரோதமாக எந்த நாடு நடந்துகொண்டு வருகிறது என்று அமெரிக்கா குற்றம் சாட்டுகிறதோ, அந்த நாடு (ருஷ்யா) ஜவாஹர்லால்ஜியின் சமரச யோசனையை வரவேற்று இணக்கமாகப் பதில் அளித்திருக்கிறது; உலகிலே சமாதானத்தையும் ஜனநாயக தர்மத்தையும் நிலைநிறுத்து வதற்காகக் கோடி கோடியாய்ச் செலவு செய்து வரும் அமெரிக்கா சமாதான யோசனையை தீராகிர்த்திருக்கிறது!

"அமெரிக்காவுக்கு ராஜதந்திரம் அவ்வளவாகப் போதாது" என்று அந்த நாட்டில் சமீபத்தில் கூற்றுப் பிரயாணம் செய்து விட்டுத் திரும்பிய தமது "கதேசமித்திரன்" ஆசிரியர், அகில இந்தியப் பத்திரிகாசிரியர்கள்

மகாநாட்டின் தலைவர் ஸ்ரீ சி. ஆர். ஸ்ரீனிவாசன் கூறினார்.

அவர் அவ்வாறு சொன்னதைக் குறித்துப் பலரும் ஆர்சரியப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர் கூறியது முற்றிலும் சரி என்பது அமெரிக்காவின் ராஜதந்திரமற்ற பதிலிலிருந்து இப்போது தெரிந்து விட்டது.

உலக சமாதானத்துக்காக ஜவாஹர்லால்ஜி செய்த முயற்சி தற்காலிகமாக வெற்றி பெறவில்லை.

எனினும் அதற்காக ருஷ்ய-அமெரிக்கா தகராறில் இந்தியா தலையிட்டது தவறு என்று கூற முடியாது.

"அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநாளன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா." விடா முயற்சி காக்கிரமத்தில் வெற்றியைக் கொடுத்தே தீரும்.

"பலனை எதிர்பாராமல் கடமையைச் செய்ய" என்ற கீதோபதேசத்தைப் பின்பற்றி இந்தியா தன் பெருமைக்கும் பண்பாட்டுக்கும் உகந்த வகையில் தனது மகத்தான கடமையைச் செய்யத் தவறவில்லை.

பாரதநாடு அடுத்து அடுத்து முயன்று சுதந்திர ஸ்டீசியத்தில் வெற்றி பெற்றதைப் போல, புனித ஸ்டீசியமான உலக சமாதானத்தை நிலை நிறுத்தவும் இடை விடாது முயற்சி செய்து வரும் பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு சமரச முயற்சியைக் கைவிடவில்லை என்பது மறுபடியும் அவர் அமெரிக்க உள் நாட்டு மத்தியத்துக்குக் கடிதம் எழுதி யிருப்பதிலிருந்து நன்கு தெரிகிறது.

உலக மகா யுத்தம் ஏற்பட்டால் மானிட வர்க்கத்துக்கே ஆபத்தாக முடியும் என்பதுடன், பாரத நாட்டுக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படும்.

எனவே, இந்திய மக்களின் சொந்த கேஷமத்தை உத்தேசித்தும் ஜவாஹர்லால்ஜியின் உலக சமாதான முயற்சியை எல்லோரும் ஆதரிக்கவேண்டும்.

அந்த முயற்சியில் தற்காலிகமாக வெற்றி கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக அதன் மகத்துவம் குறைந்து விடாது.

வெற்றி கிடைக்க வில்லையாயினும், உலகமே இருப்பதா அல்லது அழிவதா என்ற மகத்தான பிரச்சனையை யொட்டி இந்தியா தன்னுடைய கடமையைச் செய்யத் தவறவில்லை என்று திருப்தி அடையலாம். ஆனால், அமெரிக்கா தேசத்துக்கு அத்தகைய திருப்தி ஏற்படுவதற்கு இடமில்லை.

அக்தப் போர்

கம்ப்யூனிஸத்தைப் பற்றிய “உண்மை களை” உலகெங்கும் எடுத்துக்கூறிப் பிரசாரம் செய்வதற்காக 6 கோடி டாலர் செலவுழிப்பதற்கு அமெரிக்கை தலைவர் ட்ரூமன் காங்கிரஸின் அனுமதி கோரினார்.—செய்தி

அப்படியானால் இதற்கு அமெரிக்கர்கள் கம்ப்யூனிஸத்தைக் கண்டித்தல் செய்த வந்த பிரசாரம் எல்லாம் பொய்களா?

★

“பசு மாடுகளுக்குத் தீனியாகக் கடலு அகப்படாததை ஆட்சேபித்த இருதர பாக்சார்கள் அம்பாலாவில் மூன்ற தின திவர ஸ்டிரைக்கில் இறங்கி விட்டார்கள்”

—செய்தி.

அம்பாலாவில் அந்த மூன்ற தினங்களும் குடி தண்ணீருக்குப் பஞ்சம் இருந்திராது.

★

“பி. லி. சர்க்கார் என்ற இந்திய மந்திர வாதி தமது கண்கள் இரண்டையும் இறுக்கக் கட்டிக் கொண்டு, இரண்டாமாட்டமும் கோட்டாச். டிராம் கடமாட்டமும் அதிக மூண்ட நெரு ஒன்றின் வழியாக ஆபத்தில் வராமல் லைக்கினில் சென்றார்”

—பாரிஸ் செய்தி

கண்ணைத் திறந்து கொண்டு போயிருந் தால் அவர் அப்படி ஆபத்தில்லாமல் சென் றிருக்க முடியுமா என்பது கேள்வி.

★

“பால் பரத்திரங்கலில் பாலோடு ஒளித்த வைக்கப்பட்டிருந்த காற்பத் தொட்டுக் புட் டிகளைப் பம்பாய் சயிர்க்வே போலீஸார் மாலத் ஸ்டேஷனில் இரண்டு பாக்சார்களிடமிருந்து கைப்பற்றினர்.”

—பம்பாய்ச் செய்தி

கெளுத்த தெல்லாம் பாலாகுமா?

★

“கம் காட்டில் ஐந்த கோடிச் சூதாட்டிகள் இருக்கின்றன. இப்பது வயதக்கு அதிக மானவர்கள் ஐந்த கோடிப் பேர்கள் இருக் கிருர்கள். இந்த இரண்டு கோடிக்கியின ராலும் உணவுப் பொருள்கள் கட்டமா கின்றன. ஆகையினால் உணவுப் பொருள் களை கட்டும் ஏற்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டுமானால் மேற்கூறிய ஏராவது ஒரு கூட்டத்தினரை ஒழிக்க வேண்டும்.”

—கே. எம். மூன்ஷி

ஸ்ரீ மூன்ஷி தமக்கு இப்பது வயதக்கு மேல் ஆகையினால் என்ற கம்புகுச் போதும்!

“எனக்கு மிகவும் பிடித்த மூலம் என் மூன்றால் இருக்கும்படி வைத்தக் கொள் வேன்” என்ற பிரபல சினிமா நடிகை ஒருவர் பத்திரிகை கிருபருக்கு அளித்த பேட்டியில் கூறினார்.

“அதனுடைய உங்கள் அதையில் அவ்வ னவு பெரிய சிலைக் கண்ணாடியை மாட்டி விருக்கிறீர்களாக்கும்!” என்று அந்த கிருபர் கேட்டிருக்கலாம்.

★

விவர்பூர் சர்வகலாசாலையில் சட்டப் பரீட்சையில் 21 வயதின் பிறவிக்குருடர் பீடர் மாப்னாஸ் என்பவர் முதன்மையில் தேறிவிருக்கிறார்.

—செய்தி

இதிலிருந்து கண்ணை மூடிச் கொண்டு பரீட்சை எழுதினால் பாஸாகிவிடலா மென்று தெரிகிறதல்லவா?

★

“மக்களுக்கு கண்மை செய்வோம். ஸ்ரீ டி. டி. கே. வற்புத்தல்.”

—பத்திரிகைத் தலைப்பு

“வேண்டாம், வேண்டாம் என்குங்கட விடாமல் வற்புத்தி கண்மையைச் செயது விட்டுத்தான் மது காரியம் பார்ப்பார்கள் போலிருக்கிறதே!” என்குடன் வற்புத்த விம்மீது விளக்கெண்ணெய் குடிக்கும் வக்கன் வீட்டு அம்பி!

★

“மத்திய பராத் தலைவர் பிராணியால் எழுத்துள்ள தகராறைப் போக்கும்பொருட்டுச் சர்தார்பூர் மக்கள் அவர்களது கிவையத்தீர் இன்று முதல் இடையசூது சாராயண பராராயணம் கடத்தத் தவக்கியுள்ளனர்.”

—செய்தி

தலைவர் எங்கே ஸ்தாபனமாகுதும், ‘அரியும் சிவனும் ஒன்று’ என்ற உண்மை மட்டும் ஸ்தாபனமாகி விட்டது.

★

“கொரியா போருக்குத் தருப்புக்கள் உத வும்படி ஐ. கா. காரியதரிசி ஜெனரல் ட்ரிக்கி லீ விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு இருபது காடு களிலிருந்து தருப்புக்கள் அனுப்ப முடியாத என்று பதில் வந்தவிட்டது.” —செய்தி

“அந்தப் பயல்கள் எக்கோடாவது செட் டுப் போகட்டும், ஸார்! கீழ்க் உங்கள் தருப்பை உடனே இறக்குங்கள்!” என் கிருச் சீட்டாட்ட சகிள் ஒருவர்.

“கமது நிறைச் சாஸனத்தில் என் லின் னையு பேர் அடைபட்டிருக்கிறார்கள்?” என்று கேட்கிறார் ஒரு சேரிருத்தர்களார்.

நிறைச்சாஸக் கதவுகளைப் பூட்டி வைத் திருப்பது ஒரு காரணமா யிருக்கலாம்!

★

“இத்தியாவிலுள்ள மந்திரிகர், உயர்தா அதிகாரிகள், வியாபாரத் துறையிலும் பொது வாழ்விலும் ஈடுபட்டுள்ள முன்னியல் தர்க்கவருஷத்தில் கட்டாயம் இரண்டு மாத காலது லீவு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

—பம்பாய் மேயர் எஸ். கே. பட்டில்

பன்னிரண்டு மாதங்களும் எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் சிலாக்கியமா யிருக்கும் என்று ஸ்ரீ பொதுஜனம் கூறுகிறார்.

★

“பருத்திக் கொட்டையில் உணவுச் சத்த நிறைய இருக்கிறது. ஆகையால், பருத்திக் கொட்டையை நாம் உணவுப் பொருளாகச் சாப்பிடலாம்” என்று உணவு மந்திரி ஸ்ரீ கே. எம். முன்ஷி.

“இதற்கும் போட்டிக்கு வந்துவிட்டார் களா?” என்று மாடுகள் ஆட்சேபிக்கலாம்!

சிற்க. ஸ்ரீ முன்ஷியின் கூற்றைப் படித் ததும் ஒரு பழைய தமிழாட்டுக் கதை ரூப சத்திக்கு வருகிறது.

ஓர் ஊரில் ஒரு சிறுமி இருந்தாள். அவ ளுக்கு ஒரே மகன் இருந்தான். மகனுக்குக் கலியாணம் ஆகி மருமகன் வீட்டுக்கு வந்தான். சிறுமி எல்லவந்தான். ஆனால் தன் மகன் அவ னுடைய மனைவியுடன் அளவளாவிப் பேச வதோ உல்லாசமாகப் பொழுது போக்கு வதோ அவளுக்குப் பிடிக்காது. மகனுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிவிடைகளைக் கூட மருமகனைச் செய்ய விடமாட்டான்; தானே செய்வான். சாப்பாட்டைக்கூடத் தானே போட்டு வந்தான்.

ஒரு நாள் மாலை சிறுமி பக்கத்து கிராமத் தற்கு அவசரமாகப் போகவேண்டியதாக இருந்தது. அவள் தன் மருமகனைப் பார்த்து, “செல்லமகம்! நான் காணியித்தான் வரு வேன். குதிர் இடுக்கில் ஒரு கற்சட்டியில் தண்ணீர் விட்ட பழைய சாதம் இருக்கிறது. அதை எடுத்து அவனுக்குப் போடு” என்று சொல்லிவிட்டுப் போனாள்.

அம்மா ஊளுக்குப் போய்விட்டதை அறிந்த மகனுக்கு ஒரே ஆனந்தம். ஒரு காளாவது பெண்டாட்டியின் கையால் சாப்பிடலாம் அல்லவா? விளக்கு வைத்தது தான் தாமதம், சாதம் போடச் சொன்னான். அவன் குதிர் இடுக்கில் இருந்த ஒரு கற் சட்டியைக் கொண்டு வந்து, அதிலிருந்த சாதத்தைத் தன் அருமைப் புருஷனுக்குப்

படைத்தான். மனைவாளுக்குடன் பேசிக் கொண்டே ஒவ்வொரு கவனமாக எடுத்து, சரித்து சரித்து உண்டான் அவன். தேவா மிரதம் போல இருந்தது அது. அத்தகைய உணவை ஆயுளில் ஒருமுறை கூட உண்ட தில்லை போலத் தோன்றியது அவனுக்கு.

அதிகாலையில் அவனுடைய தாய் கிராமத்தி லிருந்து திரும்பி வந்ததும் மருமகனைப் பார்த்து, “எண்டி, கேற்றியவு அவனுக்குச் சாதம் போட்டாயா? வயிறுகிறையச் சாப் பிட்டானா?” என்று கேட்டாள்.

“ஆமாம் மாமி, சீக்கன் சொன்னது போலவே செய்தேன். கற்சட்டியில் இருந்த பழைய சாதம் முழுவதையும் அவர் சாப்பிட்டு விட்டார்” என்றுள் அவன்.

சிறுமி திரும்பியுடன் உடனே போய், வீட்டு வேலைகளைக் கவனிச்சத் தொடங் கினாள். திடீரென்று மாட்டுக்குப் பருத்திக் கொட்டை வைக்கவில்லை என்ற ரூபகம் வந்தது அவளுக்கு. குதிர் இடுக்குக்குப் போய் அங்கேயிருந்த மற்றொரு கற்சட்டியை எடுத்தாள். அதில் பருத்திக் கொட்டை இல்லை; பழைய சாதம்தான் இருந்தது! சற்றேரோம் திகைத்த சின்ருள்.

உடனே அவள் தன் மருமகனை அழைத்த “எண்டி பெண்ணே! சாதம் அப்படியே இருக்கிறதே! இங்கே இன்னொரு கற்சட்டி யில் பருத்திக் கொட்டை வைத்திருந்தேனே, அது எங்கே?” என்று கேட்டாள்.

“பருத்திக் கொட்டையா? அதிகா இருத் தது?” என்று கேட்டாள் மருமகன்.

சிறுமிக்கு விஷயம் விளங்கியது.

“அதைத்தான் அவனுக்குப் போட் டாயா?” என்றுள் அவள்.

மருமகன் பதிலே பேசவில்லை.

உடனே நடக்கும் சத்தத்தைக் கேட்டு அவனுடைய மகன் அங்கு ஓடி வந்தான். விஷயத்தை அறிந்ததும் அவனுக்கு வெட் சம் உண்டாகி விட்டது.

“எண்டாப்பா! பருத்திக் கொட்டைக் கும் சாதத்திற்கும் கூடவா வித்தியாசம் தெரியவில்லை?” என்றுள் சிறுமி.

“நான் என்னம்மா சொல்கிறது? பேசிக் கொண்டே சாப்பிட்டேன். ஆகையால் அதைக் கவனிக்கவில்லை!” என்றுள்.

“பெண்டாட்டியின் பேச்சில் சொச்சிப் போய் விட்டாயாக்கும்!” என்றுள் சிறுமி.

★

ஸ்ரீ முன்ஷி சொன்னது போல், பருத் திக் கொட்டையில் உணவுச் சத்த நிறைய இருக்கிறது என்பது உண்மை; அதைச் சாப்பிடலாம் என்பதும் உண்மை. ஆனால் வெறும் பருத்திக் கொட்டையை மட்டும் சாப்பிட்டுவிட முடியாது. பருத்திக் கொட் டையுடன் காதலும் சேர்ந்தால் ஒருவேளை சாப்பிடுவது சாத்தியமாகலாம்!

பொன் வெளியிலே...!

அந்த ராத்திரி வேளையில் ஈசான்ய மூலையிலிருந்து ஒரு லேசான குரல் எழுந்தது. அந்தக் குரல் கொரியாவில் உள்ள பூசான் மலையின் குரல்தான் என்பது ஹிமாசலத்திற்குத் தட்சணமேதெரிந்தது.

"தம்பி, பூசான்! என்ன விசேஷம்? மூட்டாள்களின் யுத்தம் எப்படி நடக்கிறது? வடகொரியப் படைகள் உன்திக்கு நோக்கி வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றன போலிருக்கிறதே?" என்றது இமயமலை.

பூசான் பேசாமல் இருந்தது.

"ஏன் மௌனம் சாதிக்கிறாய்? என்ன வருத்தம்?" என்று கேட்டது இமயம்.

"ஒன்றுமில்லை அண்ணா! எனக்கும் என் சிழவியும் வாழும் நாட்டுக்கும் ஏதாவது கதி மோட்சம் உண்டா என்று யோசிக்கிறேன். இரண்டாயிரம் வருஷமாக இந்த நாட்டில் ஹூன் நதி, கூம்பதி இவற்றோடு இரத்த நதிகளும் ஓடிக்கொண்டுதான் லிருக்கின்றன. இன்னமும் சிந்தரப்படவில்லை. எப்போது இந்தத் தொல்லை திரும் என்று சொல்ல முடியுமா?" என்றது பூசான்.

"அதை எண்ணக்கேட்டு என்ன பிரயோஜனம்? உன்னைக் காப்பாற்ற ஐனரம் மக் ஆர்தர் இருக்கிறார். அமெரிக்க பிரசிடென்ட் டுமன் இருக்கிறார். ஐ. நா. சபைக் காரியதரிசி ட்ரிகிங் லை இருக்கிறார். பிரிட்டிஷ் அம்பாஸிடர் டேவிட் கெல்லி இருக்கிறார். அமெரிக்க வெளிகாட்டு மந்திரி மன் அக்லென் இருக்கிறார். உனக்கென்ன குறைச்சல்?" என்றது ஹிமாசலம்.

"உலகத்தையும் உலக நடவடிக்கைகளையும் இருந்த இடத்திலிருந்து கண்ணோட்ட மீட்டுக் கொண்டிருக்கும் இமய கிராமே! நீ என்னைக் கேலி செய்கிறாய் போலும்! அமெரிக்கர்களும் அமெரிக்கப் படைகளும் கச்சை கட்டிக் கொண்டு எங்களைக் காப்பாற்றுவதாகத் தடபுடல் செய்கிறார்கள். வடக்கேயிருந்து வருகிற வர்களும் எங்களைக் காப்பாற்ற வருவதாகவே சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் பாடு ஆபத்தாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. யுத்தம் தொடங்கி விட்டதப்பட்ட ஒரு மாத காலம் ஆகிறது. எப்போது முடியும் என்று சொல்வதற்கு அறிஞரிடையிலும் காணவில்லை....."

"மாபெரும் அமெரிக்கா தேசத்தினுடைய அனுதாபமும் ஒத்தாசையும் உனக்கிருக்கும்போது நீ ஏன் இப்படி

அழுது புலம்புகிறாய்!" என்று அன்புடன் கேட்டது இமயமலை.

"கேளும் பர்வத ராஜினே! அமெரிக்காவின் அனுதாபமும் உதவியும் அதிகமாக ஆக எங்களுடைய பயமும் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. இவ்வளவு தடபுடல் படுத்தி அமெரிக்கா யுத்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு கொரியப் போரில் ஈடுபட்டதின் பலன் என்ன தெரியுமல்லவா?"

"என்ன பலன்? நீதான் கொஞ்சம் சொல்லேன்."

"அமெரிக்கா போரில் ஈடுபட்ட உடனேயே தென் கொரியாவின் சிரந்தரத்தலை நகரமான வியோல் தலை குப்புறக் கயிற்றித்தது. வியோல் நகரம் வட கொரியர்கள் கைக்குப் போனவுடன் அமெரிக்காவின் ஆத்திரம் அதிகமாயிற்று. 'விட்டேனா பார்!' என்று மேலும் மார் தட்டியது. தனபதி மக் ஆர்தரை ஐப் பாரிஸ் விட்டுப் புறப்பட்டுத் தென் கொரியாவில் போய் கிரகப்பிரவேசம் செய்வச் சொல்லியது. ஐனரம் மக் ஆர்தர் தென் கொரியாவுக்குள் பிரவேசம் செய்வதற்குள் தென் கொரியாவின் தலைமைஸ்தலம் தெற்கு நோக்கிப் பிரவேசித்தது. வட கொரியர்கள் மேலும் முன்னேக்கிப் பாய்ந்தார்கள். யுத்தம் ஆரம்பித்த பத்து நாள்களுக்குள்ளாக தென் கொரியாவில் கிழக்கு மேற்காக 120-மைல் தூரமும் வடக்கு தெற்காக 80-மைல் தூரமும் வட கொரியா வசமாயிற்று."

"ஐயோ பாவம்! பிறகு ஐ. நா. தீர்மானத்துக்குச் சாதகமாகக் கைதூக்கிய அதன் அங்கத்தினர் நாடுகளும் உன் உதவிக்கு வந்திருக்க வேண்டுமே!" என்று சொன்னது இமயமலை.

"கதையைக் கடைசி வரையில் கேளும். கைதூக்கிய நாடுகள் யாவும் உடனே கையை விரித்தன. நான் கூட முதலில் சந்தோஷப் பட்டேன். 53 தேசங்கள் உதவிக்கு வந்தால் வட கொரியப் படைகளைப் பஸ்மீகர மாகி விடலாம் என்று தான் அற்ப சந்தோஷமடைந்தேன். ஆனால் கைதூக்கிய நாடுகள் யாவும் ஐ. நா. வின் தீர்மானம் தர்ம மியசலமானது என்பதற்காகத்தான் கைதூக்கி ஆமோதித்தனவாம். படைபலம் அனுப்பக் கூடிய வசதி பெரும்பாலான நாடுகளுக்கு இல்லை யென்று சொல்லிக் கையை அகலமாக விரித்து விட்டன. உதவி அனுப்புவதாகச் சொன்ன ஒரு சில தேசங்களும் என்ன உதவி செய்வது

என்பதைப் பற்றி இன்னமும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பிரிட்டன் உதவி அனுப்புவதைப் பற்றிச் சபை கூடியோசிக் கப் போகிறதாம். இப்படியாக ஒரு தேசத்திலிருந்தும் இன்னும் உருப்படி யாக இருந்த உதவியும் எங்களுக்கு வந்து சேரவில்லை. இந்த வட்டசனத்தில் ஐ. நா. சபையும் அமெரிக்கா தேசமும் என்ன செய்வன தெரியுமா? அமெரிக்கத் தன பதி மக் ஆர்தரை ஐ. நா. தனபதியாக மாற்ற வேண்டும் என்று உத்தரவுபோட் டன. உடனே மக் ஆர்தர் துரை நீலக் கொடியைத் தாவிக்கொண்டு நீலத் திரைக் கடல்மீது பறந்து வந்து சேர்கிறார்....."

"அப்புறம்?....."

"அப்புறம் என்ன?...தென் கொரியா யின் மற்றொரு பிரதான நகரமான கவான் விழ்ந்தது....."

"பரமசிவா! அமெரிக்காவின் யுத்த முஸ்திகைப் கண்டு வடகொரியர்கள் பின் வாங்கிப் போயிருப்பார்கள் என்றல்லவா எண்ணினேன்! இருக்கட்டும்; இப்போது தென் கொரியா எந்த நிலைமையில் இருக் கிறது? இதற்குள் அமெரிக்காவிலிருந் தும் இதர நாடுகளிலிருந்தும் ஏராள மான படை பலம் வந்திருக்க வேண் டுமே!....." என்று கேட்டது.

"சென்ற வாரம் பிரீலி டென்ட் ட்ருமன் யுத்த சங்குதாழ்த்துக்காகவும் ராணுவ விஸ்தரிப்புக்காகவும் நூறு கோடி டாலர் ஒதுக்கும்படி காங்கிர ஸைக் கேட்டுக் கொண்டாராம். கைவசம் காலூறு அணுசூன்கள் இருப்பதாகவும் ஒரு செய்தி வந்தது..."

"ஓஹோ! அப்படியா சேதி! இந்தச் செய்திகளெல்லாம் குடியர்கள் காதிதும் பட்டிருக்க வேண்டும். இதற்குள் வட கொரியர்கள் பயந்து ஒடிப் போயிருப் பார்களே?....."

"நன்றிச் சொன்னீர், இமயமலை பாரே! பயந்து ஓடுவதும், பின்வாங்கிச் செல்வதும் வடகொரியர் ஜாதகத்தில் இல்லாதேயிருக்கிறது. இத்தகைய பயக் கரச் செய்திகள் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கும் போதே வட கொரியர்கள் 'சூம்' நதியை ஒம்மென்று கடந்துவந்து டோஜோனைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். கடைசியில் டோஜோ னும் வீழ்ந்தது. இப்போது பூசான் பிர தேசமான எங்கு ஆபத்து நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் டோஜோன் நகரம் பற்றி எரிந்தது. ஒரு பக்கம் தென் கொரியர்கள் 'தட்பி னேன் பிழைத்தேன்' என்று பயந்து ஒடி வருகிறார்கள். மற்றொரு பக்கம்

வடகொரியர்கள் என்னை கோக்கி வேக மாக முன்னேறி வந்து கொண்டிருக் கிறார்கள். மக் ஆர்தரும் அவருடைய ஹெட் 'குலாட்டர்ஸும்' இன்றைக்கு இருக்குமிடத்தில் காணக் கிடுக்கும் என்று எண்ணுவோ திடயில்குயே!..... அண்ணனே!" என்றது பூசான்.

"தம்பி, பூசான்! இப்போது நீ கலங்கி என்ன பிரயோஜனம்? நான் செய்வ தற்கு இதில் என்ன இருக்கிறது?" என்று கேட்டது இமயமலை.

பூசான்:—என்ன அப்படிச் சொல்லி விட்டீர்கள்? உலக நாடுகள் யாவும் இந்தியாவின் சமரச முயற்சியை எதிர் பார்க்கு ஏங்கிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்களே? உங்கள் பிரதமர் ஜவாஹர்லால் நேரு ருஷ்யத் தலைவர் ஸ்டாலினுக்கும் அமெரிக்கத் தலைவர் ட்ரு மனுக்கும் பிரிட்டிஷ் பிரதமர் அடிலிக்கும் சனாபாமல் கடிதப் பரிவர்த்தனை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறாராமே? அதில் ஏதாவது பிரயோஜனம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று தான் கேட்கிறேன்.

ஜிமாசனம்:—வல்லரசுகள் அவ்வளவு கலபமாக வழிக்கு வந்து விடுமா! வந்து விட்டால் அவை வல்லரசுகள் ஆகுமா? இன்னும் கொஞ்சம்நான் போகவேண்டும்.

பூசான்:—சரி, போகட்டும். இந்தி யாவில் காஷ்மீருக்குள் ஏதோ சண்டை யாமே? அதன் விவரம் என்ன?

"என்றுடைய அடிவாரத்தில்தான் அந்த அழகிய காஷ்மீரம் இருக்கிறது. காஷ்மீர் விவகாரத்துக்குக் கூடிய சீக்கிரம் ஒரு முடிவு ஏற்படலாம். மத்தி ஸ்தர் ஸர் டிக்கனனும், பாசிஸ்தான் பிரதமர் ஜவாப் வியாகத் அலிகானும் டில்லிக்கு வந்து, இந்தியாவின் பிரதமர் ஜவாஹர் லால் நேருவுடன் சம்பாஷனை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூவரும் கூடிப் கூடிப் பேசி ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரு வார்கள் என்பதற்குச் சூசகங்கள் காண் கின்றன. வெகு நாளைத் தொந்தமான காஷ்மீர் விவகாரம் சுபகரமாக முடியும் என்று பாரத மக்களும், பாசிஸ்தான் மக்களும் ஆவன உடன் எதிர்பார்க் கிறார்கள். ஆனாலும் தம்பி பூசான்! உனக் கொன்று சொல்ல வேண்டும். உலகத்தில் யுத்தங்கள் நடப்பதும், சாம்ராஜ்யங்கள் அழிவதும், மாகதார்கள் மண்ணை மண்ணாக மறைவதும் நாம் எத்தனைபோ லாத்திருக்கிறோம். இவற்றைக் கண்டு நாம் சலனம் அடையும் வழக்கமில்லை. ஆகையால்தானே 'மலைபோல் சலன மற்று இருக்கவேண்டும்' என்று மாக்தர் ளும் சொல்லுகிறார்கள்! ஆகையால் எது எப்படி யானாலும் நீ சலனமற்று கில்!" என்று ஜிமாசனம் உபதேசித்தது.

பொய்மான்

★ ★ ★ பொய்மான் காடுக்குச் சற்றுத் தூர்தில் செங்கோடன் என்னும் துடியா னவ வாலிபனின் துடிசை யிருந்தது. அந்தக் துடிசையைத் தங்கள் சீய காரியத்துக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் அவன் புதைத்து வைத்திருந்த பணத்தை அடித்துக் கொண்டு போகவும் சில துஷ்டர்கள் முயன்றார்கள். அவர்களுடைய முயற்சியில் செங்கோடனுடைய காதுவி செம்பவள வல்லி துறக்கப்பட்டான். பின்னர் அந்தப் பயங்கர சம்பவம் நிகழ்ந்தது....

(2)

செங்கோடனிடம் குமாரி பங்கஜா தன்னுடைய சோகக் கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்த அதே சமயத் தில் செம்பவளவல்லியின் தாயிடம் அவளுடைய தந்தை சொன்னார்:— "எனக் கென்னமோ, நம்பிக்கை இல்லை,—இந்தக் கலியாணம் நடக்கும் என்று. இன்று காலை இங்கே செங்கோடன் அப்படி யெல்லாம் சக்கரவட்டமாகப் பேசினானே? சாயங் காலம் அவன் பொய்மான்காடுக்குச் சமீபமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த தைப் பார்த்தேன்!" என்றார்.

"இது என்ன அபசகுனப் பேச்சு? அந்தப் பிள்ளை ஏதாவது மண்ணை னெய், நெருப்புப் பெட்டி வாங்கக் கடைக்குப் போயிருப்பான். அதற்கா கக் 'கலியாணம் நடக்காது' என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்?" என்று கேட்டான் செம்பாவின் தாயார்.

"என்னமோ 'கோல்மால்' நடந்து கொண்டிருக்கிறது! இவன் அங்கே போவதை அந்தப் பட்டணத்துக் காலிகள் ஒரு மரத்தின் பின்னாலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். செங் கோடனைச் சுட்டிக் காட்டி ஏதோ பேசிக் கொண்டார்கள். அந்தப் போலீஸ்காரர் வேறே அங்கு வரைய வரைய வந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் களுடன் வசிக்கும் பெண் பிள்ளை

பாறைக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொண் டிருக்கிறான். எனக்கு என்னமோ சந்தேகமாயிருக்கிறது; செங்கோடன் பெரும் சங்கடத்தில் மாட்டிக் கொண் டப் போகிறான்!" என்றார் கவுண்டர்.

"செங்கோடன் எதற்காகச் சங்க டத்தில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்? அந்தப் பட்டணத்து மனுஷர்களுக்கும் இவனுக்கும் என்ன வந்தது!" என்று கவுண்டரின் மனைவி கேட்டாள்.

"போலீஸ்காரர் என்னிடம் சொன் னதைச் சொல்கிறேன். நீ வேறு யாரிட மும் சொல்லி வைக்காதே! இந்த ஸ்தில் லாவில் ஐம்பது அறுபது வருஷத்துக்கு முன்னால் கூழைக் காலன் என்று ஒரு பக்காத் திருடன் இருந்தான். கேள் விப் பட்டிருக்கிறாயா...?"

"கேள்விப் படாமல் என்ன? நான் செம்பாவை விடச் சிறு பெண்ணு யிருந்த போது கூழைக் காலனைப் பற்றிக் கதை கதையாய்ச் சொல்லு வார்கள். அவன் ஒரு தடவை ராசி புரத்திற்கு வந்து..."

"சரி, நிறுத்து! உன் கதையை இப் போது எடுத்து விடாதே! அந்தக் கூழைக் காலன் கொள்ளையடித்த பணத்தை எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் புதைத்து வைத்திருந்தானாம். அது இந்தப் பட்டணத்து ஆட்களிடம் எப் படியோ அகப்பட்டு விட்டதாம்.

கரடு

கிடைத்த புதைபலிச் சர்க்கார் கண்ணில் காட்டாமல் ஒளித்து வைக்க முயற்சி செய்து வருகிறார்களாம். அதற்கும் செங்கோடனும் உட்கையா யிருக்கிறோம். எல்லாரும் ஒரு நாள் ஜெயிலுக்குப் போகப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார் போலீஸ்காரர்!”

“வெறுங் கதையாக வல்லவா இருக்கிறது? கூழைக் காலன்பணத்தைப் புதைத்து வைத்திருந்தால் அது நம்ம கையிலே யெல்லாம் அகப்படாமல் நேற்றைக்கு வந்த இவர்களிடம் அகப்பட்டு விடுமா? அப்படி அகப்பட்டாலும் அவர்கள் போயும் போயும் செங்கோடனைத் தானுதேடிப் பிடிக்க வேண்டும்? அவன்தான் அப்படிப்பட்ட காரியங்களில் தலையிடுவானா? அப்படி ஏதாவது இருந்தாலும் ‘இதிலெல்லாம் நீ சிக்கிக் கொள்ளாதே!’ என்று செங்கோடனுக்கு நீங்கள் புத்தி சொல்ல வேண்டாமா? உலகத் தெரியாத பிள்ளையை இப்படி விட்டு வேடிக்கை பார்ப்பார்களா?” என்றான் செம்பாவின் தாயா.

“செங்கோடனுக்கு எச்சரிக்கை செய்யலாம் என்று தான் நானும் பார்த்தேன். ஆனால் அந்தப் போலீஸ்காரர் உண்மையைக் கண்டு பிடிக்கும்வரையில் பொறுத்திருக்கச் சொல்கிறார்...”

“என்னத்திற்கு பொறுத்திருக்கிறது? அந்தப் பிள்ளையையும் சேர்த்து ஜெயிலுக்கு

அனுப்புவதற்கா? போலீஸ்காரர் சொல்வது நன்றியிருக்கிறதே! அடுத்த வீட்டுப் பிள்ளையைக் கேணியில் போட்டு ஆழம் பார்க்கிற கதையா யிருக்கிறதே!"

"செங்கோடனை எப்படியாவது தப் பித்து விடுகிறதாகச் சத்தியம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்."

"அதை யெல்லாம் நீங்கள் நம்பா தீங்க! நாளைக்கே அந்தப் பிள்ளையைக் கூப்பிட்டுச் சொல்லிவிட்டு மறுகாரியம் பாருங்கள்!"

மேற்படி சம்பாஷணையைச் செம்பா ஓட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். செங்கோடனைப் பற்றித் தன் பெற் றோர்கள் பேசுவதை அவன் எப்படி ஓட்டுக் கேட்காமல் இருக்க முடியும்? அதுவரையில் உற்சாகமாக இருந்தவ னுடைய மனதில் இப்போது கவலையும் பயமும் தோன்றின. மறுநாள் வரை யில் காத்திருக்க அவன் விரும்பவில்லை. உடனே அவரிடம் சொல்லியாக வேண் டும்! மேலும் முதல் நாள் சாயங் காலம் வைக்கோல் கட்டின்மேல் உட் கார்ந்து சல்லாபம் செய்த தெல்லாம் அவனுடைய ஞாபகத்தில் பதிந்திருந் தது. அந்த நினைவும் அவனுடைய ஆர்வத்தை அதிகப்படுத்தியது.

தாயும் தகப்பனும் கவனிப்பாத சம யத்தில் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பிச் செங்கோடனுடைய கேணியை போக் கிப் புறப்பட்டான். போதும்போது யோசித்துக் கொண்டே சென்றான். அப்பா சொன்னவிஷயம் சரியாயிருக் கும் என்றே அவளுக்குத் தோன்ற வில்லை. அந்தப் போலீஸ்காரர் அப்பாவை நன்றிய் ஏமாற்றி யிருக் கிறார். செங்கோடனை ஜெயிலுக்கு அனுப்பிவிட்டுத் தன்னைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள எண்ணுகிறார்! ஓகோ! சிகப்புத்தலைப்பாக்காரரே! அப்படியா உன் உத்தேசம்? செம்பா விடம் அதெல்லாம் எடக்குமா? ஒரு நாளும் இல்லை! செம்பா செத்தாலும் சாவானே தவிர, செங்கோடனை யன்றி வேறு யாரையும் கலியாணம் செய்து கொள்ள மாட்டான்!

ஒரு வேளை இப்படியும் இருக்கலாம்: அந்தப் பட்டணத்து ஆட்களும் அந்த வெட்கங்கேட்ட சூர்ப்பனகையும் அந் தப் போலீஸ்காரரும், — எல்லாரும்

ஒரு கட்சியா யிருக்கலாம்! கூழைக் காலன் புதையலாவது? மண்ணுங்கட் டியாவது? — எல்லாருமாகச் சேர்ந்து கொண்டு செங்கோடன் கஷ்டப்பட்டுச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் பணத் தைப் பறிக்கப் பார்க்கிறார்கள்! அதற் காகத்தான் ஏதோ பெரிய சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள்! பெண்ணே! செம்பா! உன்னுடைய சமர்த்தை நீ காட்ட வேண்டும். பணம் போய்விட் டால் செங்கோடனுக்குப் பிராணன் போய்விடும். அல்லது பைத்தியமே பிடித்தாலும் பிடித்தவிடும். பணத்தை நீ காப்பாற்றிக் கொடுத்தால் செங் கோடன் எவ்வளவோ சந்தோஷப்படு வான். என்றைக்கும் உன் அடிமையா யிருப்பான்! ஆகையால் செங்கோட னுடைய பணத்தைக் காப்பாற்றிக் கொடுப்பது உன்னுடைய பொறுப்பு! குடும்ப வாழ்க்கையில் நீ சந்தோஷமா யிருப்பதெல்லாம் இது விஷயத்தில் நீ செய்வதைப் பொறுத்திருக்கிறது!

செம்பாவுக்குச் சாதாரணமாகப் பயம் என்பதே கிடையாது. "பேயும் பிசாகம் என்னை என்ன செய்யும்?" என் கிட்டப் பிசாக வந்தால் கன்னத் தில் நாலு அறை அறைந்து அனுப்ப மாட்டேனா!" என்பான். இருட்டு நேரங்களில் சிறிதும் பயமின்றி என் றும் போவான். ஆனால் இன்றைக்கு என்னமோ, அவனுடைய உள்ளத்தில் அடிக்கடி பயம் புகுந்து வேதனை செய்தது. இருட்டைக் கண்டே பயமா யிருந்தது. 'இருட்டில் திடீரென்று யாராவது திருடன் எதிர்ப்பட் டாலோ.....' என்று எண்ணியபோது நெஞ்சு பட படவென்று அடித்துக் கொண்டது. கால்கள் தடுமாறின. வயிற் காட்டில் அங்கங்கே தெரிந்த சிறிய மொட்டைப் பாறைகளுக்குப் பின்னால் திருடர்கள் ஒளிந்திருப் பார்கள் என்று தோன்றியது. கூழைக் காலன், செவிட்டுக் காதன், நொன் டக்கையன், குருட்டுக் கண்ணன் முத லிய பயங்கரமான கொள்ளைக் காரர்கள் அவனைச் சுற்றிலும் சூழ்ந்து கொண்டதாகப் பிரமை உண்டாவி அடி வயிற்றில் திகில் ஏற்பட்டது. தொண்டை வறண்டது. நா உலர்ந் தது. ஆனால் அவனுடைய நடையின் வேகம் மட்டும் குறையவில்லை.

செம்பா! நீ இப்படி மெள்ள நடந்து கொண்டிருக்கையில் செங்கோட்டனுக்கு என்ன ஆபத்தோ! அல்லது அவனுடைய பணத்துக்குத்தான் என்ன ஆபத்தோ?..... சின்னனுக்குக் கூடச் சாய்ச்சல்; ஒரு வாரமாய் வேலைக்கு வருவதில்லை. ஆகையால் இவர் எங்கேயாவது போய்விட்டால் குடிசைக்குக் காவல் கிடையாது! ஆண்பிள்ளைகளின் அசட்டுத்தனத்தை என்ன வென்று சொல்லுவது? நாலு வருஷம் கஷ்டப்பட்டுச் சேர்த்த பணத்தைத் தரையில் தோண்டி வைத்து விட்டுச் சாயங்கால நேரங்களில் வெளியிலே போகலாமா? இந்தக் காலத்திலும் கூழைக்காலனைப் போன்ற திருடர்கள் இல்லாமலா போகிறார்கள்? ஒரு வேளை இதே ரிபிஷத்தில் — எந்தத் திருடனாவது தரையைத் தோண்டிப் புதைத்துவைத் திருந்த பணத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம்!..... இந்த எண்ணம் செம்பாவின் கால்களுக்கு அதிகமான துரிதத்தைக் கொடுத்தன!

குடிசைக்குக் கிட்டத் தட்ட அருகில் வந்தபோது, நாய் குரைக்கும் சத்தம் கேட்டுத் தடுக்கிட்டு நின்றான். குரைப்புச் சத்தம் இரண்டு தடவை தான் கேட்டது. அதற்குப் பிறகு, —அம்மம்மா! அந்தப் பயங்கரத்தை என்ன வென்று சொல்வது? குரைத்த நாயின் நீண்ட ஊளைக் குரல் கேட்டது. அந்தச் சகிக்க முடியாத தீனமான சோகக்குரல்கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மெளனமாகக் கடைசியில் மறைந்தது. நாய் ஊளையிடும் சத்தம் கிராமங்களில் அடிக்கடி கேட்கக் கூடியது தான். ஆயினும் இப்போது கேட்ட ஊளைச் சத்தம் செம்பாவைக் கலக்கி விட்டது. ஆடிக் காற்றில் சோனப் பயிர் ஆடுவது போல் அவனுடைய உடம்பு ஆடிற்று; கைகளும் கால்களும் நடுநடுங்கின. நாய் ஊளையிடுவது சாவுக்கு அடையாளம் என்று சொல்லக் கேட்டிருந்தான். யாராவது மனித உயிரைக் கொண்டு போக யமராஜன் வரும்போது, நாயின் கண்களுக்கு அவனுடைய தோற்றம் புலப்பட்டு விடுமாம்! அதனால் நாய் ஊளையிடுமாம்!..... இந்தப் பேச்சு உண்மையா? அப்படி யென்றால், இப்

போது ஏதேனும் சாவு ஏற்படப் போகிறதா? ஐயோ! யமன் யாருக்காக வருகிறானோ தெரிய வில்லையே?—இங்கே யார் இருக்கிறார்கள்! ஒரு வரையும் காணாமே! குடிசை நிச்சப்தமாய் இருக்கிறதே! நேற்று இங்கு வந்தபோது வைக்கோற் கட்டின் மேல் செங்கோடன் உற்சாகமாக உட்கார்ந்து நெம்மாங்கு பாடினானே?—அந்த இடம் இப்போது காலியாய், வெறிச் சென்று இருக்கிறதே!—சுவாமி! முருகக்கடவுளே! காளியம்மா! தெய்வங்களே! ஒன்றும் நேராமல் காப்பாற்றுங்கள். செங்கோட்டனைக் காப்பாற்றுங்கள். என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். எல்லாவரையும் காப்பாற்றுங்கள்!.....

அது என்ன? சரசரவென்று கேட்கும் சத்தம் என்ன? அதோ பேச்சுக் குரல் கேட்கிறதே! சோளக் கொல்லையில் புழுந்து யாரோ இரண்டு பேர் வருகிறார்களே!..... இல்லை; வருகிறது செங்கோடன் இல்லை! அப்பா சொன்ன பட்டணத்து ஆசாமிகள்! எதற்காக இங்கே வருகிறார்கள்? ஒரு வன் தடையீது ஏதோ கமந்து வருகிறானே, அது என்ன? இன்னொரு வனும் கையில் ஏதோ பெட்டிமாதிரி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறான்!—ஒரு வேளை அப்பாவிடம் போலீஸ் காரர் சொன்னது உண்மைதானோ? கூழைக்காலன் புதையலை ஒளித்து வைக்க வருகிறார்களோ?..... செங்கோட்டனை மாட்டி வைத்து ஜெயிலுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்கிறார்களோ?..... செங்கோடன் எங்கே? ஏன் இன்னும் வரவில்லை? இருட்டி. இத்தனை நேரம் வேறிடத்தில் என்ன வேலை? இவர்கள் ஏதோ குழ்ச்சி செய்து செங்கோட்டனை ஏமாற்றிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது!

நாய் குரைத்ததே! — அது எந்த நாய்? — அது ஏன் அப்படி ஊளையிட்டது?— அப்புறம் அதன் குரலைக் காணாமே, ஏன்? செத்துப் போய் விட்டதோ? ஒரு வேளை இவர்கள் தான் கொன்று விட்டார்களோ?

இதோ கேணி அருகில் வந்து விட்டார்கள்! அவர்கள் கண்ணில் படக் கூடாது. இந்தச் சோளத் தட்டைக் குவியலுக்குப் பின்னால் ஒளிந்துகொள்

ளலாம். ஒளிந்து கொண்டு இவர்கள் என்ன செய்கிறார்களோ, பார்க்கலாம்! தனியாக ஏன் வந்தேன்? அப்பாவையாவது, தம்பியையாவது அழைத்து வராமற் போனேனே? இந்தமாதிரி ஏதோ நடக்கப் போகிறது என்று யாருக்குத் தெரியும்? கூப்பிட்டாலுங்கூட அவர்கள் வந்திருக்க மாட்டார்கள். நான் வருவதைக்கூடத் தடுத்து நிறுத்தி யிருப்பார்கள்!.....

ஆ! அது என்ன 'போத்' என்ற சத்தம்! அப்புறம் சலசலப்புச் சத்தம்! கிணற்றில் பெரிய கல்லைத் தூக்கிப் போட்டதுபோல்!..... அந்த மனுசன் கேணிக் கரையில் நின்று குளிந்து பார்க்கிறான்! அவன் தலையில் தூக்கிக் கொண்டு வந்ததைக் கேணிக்குள்ளே போட்டிருக்க வேண்டும்! அதனால் தான் அந்தச் சத்தம் கேட்டிருக்கிறது! கேணியில் என்னத்தைப் போட்டான்! ரொம்ப கனமான சாமானாக இருக்க வேண்டும்! அதனாலேயே அவ்வளவு சத்தம் கேட்டது! என்ன சாமானைப் போட்டிருப்பான்? — செம்பாவின உடம்பெல்லாம் சிலிர்த்தது! சொல்ல முடியாத பயங்கரம் அவனைப் பீடித்தது! ஆனைக் கொலை செய்து சாக்கில் போட்டுக் கட்டிக் கிணற்றில் போட்ட ஒரு பயங்கர சம்பவத்தைப் பற்றி அவன் சமீபத்தில் கேள்விப் பட்டிருந்தான்! ஒரு வேளை அப்படி யிருக்குமோ? யாரை அப்படிக் கொன்று சாக்கில் கட்டிக் கொண்டு வந்திருப்பார்கள்! ஐயோ! ஒரு வேளை செங்கோடனை! — செம்பாவைச் சுண்ணாம்புக் காளவாயில் போட்டு எரித்தது போல இருந்தது.

அவர்கள் ஏதோ பேசுகிறார்கள். ஒருவன் சொல்கிறான்: — “என்னடா, கேணிக்குள்ளே பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறாய்? தண்ணீரில் மிதக்கும் என்று பயமா? சீ! சீக்கிரம் வா! அந்தப் பைத்தியக்கார செங்கோடக் கவுண்டன் — திடீரென்று எதையாவது நினைத்துக் கொண்டு ஓடிவந்து தொலைப்பான்! அதற்குள் காரியத்தை முடிக்க வேண்டும்!”

அதற்கு இன்னொருவன், “வந்தால் வரட்டும்! செங்கோடன்தான் வரட்டும், அவன் பாட்டன் வேணுமானாலும் வரட்டும்!” என்று சொல்கிறான்.

ஆகையால் அவருடைய உயிரைப் பற்றிக் கவலை யில்லை. அவரை எங்கேயோ நிறுத்தி வைத்து விட்டு இவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். எதற்காக? கிணற்றில் என்ன போட்டார்கள்? இன்னும் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?

இதோ குடிசையை நோக்கி வருகிறார்கள். ஒருவனுடைய கையில் ஏதோ பெரிய மூட்டையைப்போல் இருக்கிறது. அவர்களுடைய கண்ணில் நான் படக் கூடாது! — சோளத் தட்டைக் குவியலுக்கு அடியில் செம்பா நன்றாக ஒளிந்து மறைந்து கொண்டான். அவருடைய காதுகள் மட்டும் வெகு கூர்மையாகக் கவனித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஊசி விழும் சத்தம்கூட அவனுக்குக் கேட்டிருக்கும். குடிசையின் கதவைப் பலாத்காரமாகத் திறக்கும் சத்தம் கேட்காது போகுமா?

வந்த மனிதர்கள் பூட்டோடு காதாங்கியைக் கழற்றி விட்டுக் கதவைத் திறந்து உள்ளே போனார்கள். பிறகு செம்பாவும் எழுந்து நின்று குடிசைப் பக்கம் கவனித்துப் பார்க்கத் தொடங்கினான். அவன் நின்ற இடத்துக்கு நேரே, குடிசைச் சுவரில் கார்த்தோட்டத்துக்காக வைத்திருந்த துவாரப் பலகணி இருந்தது. ஆகையால் உள்ளே நடப்பதை யெல்லாம் அங்கிருந்தே பார்க்கலாம்.

இரண்டு மனிதர்களும் உள்ளே போனார்கள். ஏதோ பேசிக் கொண்டார்கள். இருட்டில் அவர்கள் தடுமாறும் சத்தம் கேட்டது. பிறகு திக் குச்சி கிழிக்கும் சத்தமும் கேட்டது. சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் விளக்கு வெளிச்சம் தெரிந்தது. இன்னும் சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் ஒரே பிரகாசமாய்த் தெரிந்தது. குடிசைக்குள்ளே தீப்பிடித்துப் பற்றி எரிவது போலத் தோன்றியது. செம்பா நினைவால் வாயடைத்துப் போயிரா விட்டால் ‘ஐயோ!’ என்று அவறி யிருப்பான். அச்சமயம் பயத்தினால் அவருடைய வாய் அடைத்துப் போயிருந்ததும் கால் செயலற்றுப் போயிருந்ததும் நல்லதாய்ப் போயிற்று. ஏனெனில் சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் குடி

கைக்குள் நெருப்பின் பிரகாசம் மெதுவாகக் குரையத் தொடங்கியது.

“மடையா! இப்படி ஒரே அடியாகக் கொளுத்துகிறாயே? வெளியே தெரியுமே? கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொளுத்து! எல்லாவற்றையும் கொளுத்தி விடாமல் பாக்கி கொஞ்சம் வைத்திரு! கவுண்டனுடைய புதையல் உண்மையா யிருந்தால் அதற்குப் பதிலாக நம்முடைய சரக்கில் கொஞ்சம் வைத்து விட்டுப் போகலாம்!” என்றான் ஒருவன். “அதெல்லாம் என்னத்துக்கு அப்பா, வீண் வம்பு? நம் காரியம் ஆனதும் ஒரேயடியாய்க் குடிசைக்கு நெருப்பு வைத்து விட்டுப் போகலாம்!” என்றான் மற்றவன். அட சண்டாளப் பாவிகளா! இப்படியா மனதில் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நான் ஒருத்தி இருக்கிறேன்! குடிசையில் நீங்கள் நெருப்பு வைப்பதற்கு முன்னால் உங்களை

என்ன செய்ய முடியும்? அவர்களை என்ன செய்ய முடியும்? தன்னத் தனியாக ஒரு பெண் இரண்டு ஆண்பிள்ளைகளை — கொலைகாரப் பாவிகளை — என்ன செய்ய முடியும்? — ஏன் முடியாது? ஏதாவது செய்து தான் ஆக வேண்டும்! ஒரு பெரிய கல்லைத் தூக்கி அவர்கள் தலையில் போட்டால் என்ன? எப்படிப் போடுகிறது? எங்கிருந்து போடுகிறது? கல் எங்கே இருக்கிறது? அவர்கள் பார்த்து விட்டால், செங்கோடனிடம் ஐம்பமாக அன்று கத்தியை எடுத்துக் காட்டினோமே! அது இப்போது கையில் இல்லாமல் போய் விட்டதே? — இருந்தால்தான் என்ன? இரண்டு ஆண்பிள்ளைகளை எதிர்த்து ... சிச்சி! அவர்கள் ஆண் பிள்ளைகளா? திருடர்கள்! பெண் பிள்ளைகளை விடக் கோளவர்கள்!

குடிசைக்குள்ளே இப்போது சிறிய விளக்கின் ஒளி மட்டுமே தெரிந்தது. ஆனால் ‘தங்’ ‘தங்’ என்று சத்தம் கேட்கத் தொடங்கியது. அது என்ன சத்தம்? தரையை இடித்துத் தோண்டும் சத்தம்! எதற்காகத் தரையைத் தோண்டுகிறார்கள்? செங்கோடனுடைய பணத்தைக் கொள்ளையிடுவதற்குத்தான்! எங்கே புதைத்து வைத்திருக்கிறான் என்று இவர்களுக்குத் தெரியுமா? எனக்கே தெரியாதே?

இவர்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது? கண்ட கண்ட இடத்தில் தோண்டிப் பார்க்கிறார்களா? — அல்லது ஏமாற்றித் தெரிந்து கொண்டார்களா? — ஐயையோ! நாலு வருஷம் உழைத்துப் பாடுபட்டுச் சேர்த்த பணத்தை — சேலம் முதலியாரின் நிலத்தை வாங்குவதற்காக வைத்திருக்கும் பணத்தை — இவர்கள் கொண்டு போகவிட்டு விடுவதா? — முடியாது! இந்தச் செம்பாவின் உடம்பில் உயிர் இருக்கும் வரையில் அது முடியாத காரியம்.

செம்பாவின் உடம்பில் தெம்பும் மனதில் ஊக்கமும் பிறந்தன. சோளத் தட்டைக் குவியலை விட்டு நகர்ந்து மெள்ள மெள்ள நடந்து குடிசையை நோக்கிச் சென்றான். சுவர் ஓரமாக வந்து பலகணித் துவாரங்களின் வழியாக உள்ளே பார்த்தான்.

அந்தக் குடிசைக்குள்ளே இரண்டு அடுப்புகள் உண்டு என்பது செம்பாவுக்குத் தெரியும். ஒரு அடுப்பில் எப்போதும் சாம்பல் குவிந்து கிடக்கும். அந்த அடுப்பைப் பெயர்த்து எடுத்துப் பக்கத்தில் வைத்திருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் சிறிய கடப்பாறையினால் அங்கே தோண்டிக் கொண்டிருந்தான். இன்னொருவன் தோண்டிய குழியிலிருந்து மண்ணை எடுத்து வெளியில் போட்டான். கடப்பாறை விழுந்த போது ‘தங்’ ‘தங்’ என்று கேட்ட சத்தம் ஒரு தடவை ‘டங்’ என்று கேட்டது.

“இருக்கிறது, அப்பா, புதையல் இருக்கிறது! கவுண்டன் கஞ்சா போதையில் சொன்னது பொய்யல்ல!” என்று ஒருவன் சொன்னான்.

“நீதானே சந்தேகப் பட்டாய்!” என்றான் இன்னொருவன்.

ஆகா! இந்தப் பாவிகள் இப்படியா செய்கிறார்கள்? நாலு வருஷம் பாடுபட்டுத் தேடிய பணத்தை அடித்துக் கொண்டு போகவா பார்க்கிறார்கள்? இதை எப்படித் தடுப்பது? கூக்குரல் போடலாமா? பிராகமாதிரி தலையை விரித்துப் போட்டுக் கொண்டு உள்ளே போய்ப் பயமுறுத்தலாமா? அல்லது...

எங்கேயோ தூரத்தில் பேச்சுக் குரல் கேட்கிறது போலிருக்கிறதே! ஆம்! தெய்வம் எனக்குத் துணை

அனுப்புகிறதா? யார் வந்தாலும் நல்ல சமயத்தில்தான் வருகிறார்கள்! அவர்கள் யாராயிருக்கும்? ஒருவேளை இந்தத் திருடர்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவே யிருந்தால்?.....தெய்வம் அப்படியும் என்னைச் சோதிக்குமா?

செம்பாவின் காதில் விழுந்த பேச்சுக் குரல் குடிசைக்குள் இருந்தவர்களின் காதிலும் கேட்டது. தோண்டிக் கொண்டிருந்தவன் சட்டென்று நிறுத்தினான். காது கொடுத்து இருவரும் கேட்டார்கள். ஏதோ மெல்லிய குரலில் பேசிக் கொண்டார்கள். கடைசியில், "஀ போ! யாராயிருந்தாலும் கொஞ்ச நேரம் தடுத்து நிறுத்து! அதற்குள் காரியத்தை முடித்து விடுகிறேன்!" என்று கூறியது கேட்டது. "விளக்கை அணைத்து விடு! எனக்கு விளக்கு வெளிச்சம் வேண்டாம்! நிலா வெளிச்சமே போதும்!" என்று அவன் சொல்லியதும் செம்பாவின் காதில் விழுந்தது. ஒருவன் எழுந்து விளக்கை அணைத்து விட்டு வெளியில் விரைவா

கச் சென்றான். இன்னொருவன் வேகமாகத் தோண்டினான். மறு நிமிஷம் குழியிலிருந்து ஒரு செப்புத் தோண்டியை எடுத்து வெளியில் வைத்தான். பெண்ணே! செம்பா! இதோ உன் சந்தர்ப்பம் வந்து விட்டது! போ! துணிச்சலாகப் போ! குடிசைக்குள் சென்று உன் காதலனுடைய பொருளைக் காப்பாற்று! தயங்காதே! போ! போ!.....

13

செங்கோடன் முதலில் கொஞ்ச நேரம் குடல் தெறிக்க ஓடினான். பிறகு அவனுக்கே "எதற்காக இப்படி ஓடுகிறேன்? என்ன பைத்தியக் காரத்தனம்?" என்று தோன்றியது. ஓட்டம் நடையாக மாறியது. குடிசையில் தான்பார்த்த வெளிச்சம் உண்மையாகப் பார்த்ததா அல்லது வீண் பிரமையா என்ற ஐயம் உதித்தது. திருட வந்தவர்கள் அவ்வளவு பெரிய வெளிச்சம் போட்டுக் கொண்டா திருடுவார்கள்? அவ்வளவு துணிச்சலுடன் திருடவரக் கூடியவர்கள்தான் யார்? அந்தப் பட்டணத்துச் சோம்பேறிகளுக்கு அவ்வளவு தைரியமா?—ஒரு நாளும் இராது!—வீண் பயம்!—ஒரு வேளை செம்பா வந்திருப்பான். தன்னைக் காணாதபடியால் சிறிது நேரம் காத்திருக்கலாமென்று விளக்கேற்றி இருப்பான்.... இருந்தாலும் குடிசை ஓலைக் குடிசை! பக்கத்தில் வைக்கோலும் சோளத்தட்டையும் போர் போட்டிருக்கிறது. விளக்கேற்றும் போதுகூட ஜாக்கிரதையாக ஏற்ற வேண்டும். ஆனால் செம்பா மிகக் கேட்டிக்காரி! அவளுக்கு ஜாக்கிரதை சொல்லித்தர வேண்டியதில்லை.....

நடை கொஞ்சம் மெதுவானதும் "கவுண்டரே! கவுண்டரே!" என்று கூச்சல் போட்டுக் கொண்டு ஓடிவந்து குமாரி பங்கஜா செங்கோடனுடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டாள். "இப்படி என்னை விட்டுவிட்டு ஓடி வரலாமா!" என்று கேட்டாள்!

"சனியனே! ஀ விடாமல் தொடர்ந்து வந்து விட்டாயா? ஀ வருவது தெரிந்திருந்தால் ஓட்டத்தை நிறுத்தி யிருக்க மாட்டேனே?" என்றான்.

கையை உதறிக் குமாரி பங்கஜா வைத் தடுமாறிக் கீழே விழச் செய்து

விட்டுச் செங்கோடன் மறுபடியும் விரைவாக நடந்தான்.

"ஐயோ! நான் விழுந்து விட்டேன். கொஞ்சம் இரு! என்னைத் தூக்கி விடு!" என்று பங்கஜா கத்தினாள்.

செங்கோடன் அவளைத் திரும்பியே பார்க்காமல் நடந்தான்.

குடிசைக்குச் சுமார் நூறு கஜ தூரத்தில் வந்தபோது, சோளக் கொல்லையில் ஏதோ வெள்ளையாய் விழுந்து கிடப்பது அவன் கண்ணில் பட்டது. ஒரு தீனமான, பரிதாபமான, இதயத்தைப் பிளக்கும் துன்ப ஓலியும் கேட்டது. அது என்ன வென்று பார்க்காமல் செங்கோடனால் மேலே போக முடியவில்லை. அருகில் போய்ப் பார்த்தான். அது ஒரு நாய். அது சாகும் தறுவாயில் கிடந்தது. அதன் வயிற்றிலிருந்து இரத்தம் சிந்திக் கொண்டிருந்தது.

ஐயோ! இந்த வாயில்லாப் பிராணி இங்கே எப்படி வந்தது? எந்த மகாபாவி இதை வயிற்றில் குத்திக் கொள்

றான்?...ஆஹா! அந்தப் போலீஸ் காரருடைய உயர்ந்த ஜாதி நாய் அல்லவா இது? இங்கே எப்படி வந்தது? யார் இதைக் குத்தி யிருப்பார்கள்?

நாயைப் பார்த்ததினால் செங்கோட னுடைய மனதில் திகில் அதிகமாயிற்று. அதோடு ஆத்திரமும் பரபரப் பும் மிகுந்தன. குடிசையை மேலும் அணுசிச் சென்றான். ஆனால் இப் போது சர்வ ஜாக்கிரதையுடன்—எந்த வித ஆபத்துக்கும் தயாராக நடந்தான். நாயைப் பார்ப்பதற்காக நின்ற நேரத்தில் குமாரி பங்கஜா அவளை வந்து பிடித்து விட்டாள். சள சள வென்று ஏதோ அவனைக் கேள்விகள் கேட்டுப் பேச வைக்க முயன்றாள். எதற்காக இவன் இவ்வளவு கூச்சல் போட்டுப் பேசுகிறான்? ரெவிடனுடன் பேசுவதுபோலப் பேசுகிறானே? ஏன்?

கேணிக்கரை மேடும் அதன் அருகில் தென்னைமரமும் குடிசை வாசற் புறத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து ஒரு

மனிதன் வெளிப்பட்டு வந்தது தெரிந்தது. அவன் யார் என்று சீக்கிரத்திலேயே தெரிந்துவிட்டது. எஸ்ராஜ் என்பவன் தான். இவன் ஏன் இங்கே வந்தான்? இன்னொருவன் எங்கே?—சந்தேகித்த தெல்லாம் உண்மைதான் போலிருக்கிறது. செங்கோடா! உன்னை இந்தப் பட்டணத்துச் சோம்பேறிகள் ஏமாற்றி விட்டார்களா? நல்ல வேளை! காரியம் மிஞ்சிப் போவதற்குள் வந்து விட்டாய்! பார் ஒரு கை!

செங்கோடன் ஒரு கை பார்க்க யத்தனிப்பதற்குள்ளே வேறு காரி பங்கள் நடந்துவிட்டன.

"எஸ்ராஜ்! எஸ்ராஜ்! இந்தக் கவுண்டன் என் கன்னத்தில் அறைந்தான்! விடாதே இவனை! இங்கேயே கொன்று குழியை வெட்டிப் புதைத்து விடு!" என்று குமாரி பங்கஜா கத்தினாள்.

"அப்படியா! உன்னையா இந்தப் பட்டிக்காட்டான் தொட்டு அடித்தான்? அவ்வளவுக்கு ஆகிவிட்டதா! இதோ பார்! ஒரு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறேன்!" என்று எஸ்ராஜ் கர்ஜித்துக் கொண்டே செங்கோடனுடைய மார்பில் ஒரு குத்து விட்டான்.

அவ்வளவுதான்! செங்கோடனுடைய உள்ளத்தில் குமுறிக் கொண்டிருந்த எரிமலை பொங்கியது. எஸ்ராஜின் மார்பிலும் தலையிலும் முதுகிலும் முகவாய்க்கட்டையிலும், —கண்ட கண்ட இடங்களிலெல்லாம் செங்கோடனுடைய இரும்புக் கைகள் சரமாரியாக அடிகளையும் குத்துக்களையும் பொழிந்தன.

"ஐயோ!" "அப்பா!" "போதும்!" "வேண்டாம்!" என்னும் எஸ்ராஜின் அபயக் குரல்கள் செவிடன் காதி ஊதின சங்காகவே முடிந்தன.

இவர்கள் இருவரும் இவ்விதம் முஷ்டி யுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கையில் குமாரி பங்கஜா குடிசையை நோக்கிச் சென்றாள். கேணிக் கரையில் ஏறி அப்பாலும் இறங்கிவிட்டாள்.

அச்சமயம் குடிசைக்குள்ளேயிருந்து "ஐயோ ஒ ஒ ஒ!" என்ற ஒரு நீடித்த பரிதாப ஓலம் கேட்பவர்களின் உடம்பின் இரத்தத்தைச் சுண்டச் செய்யும் பயங்கரத்துடன் எழுந்தது. அதே

குரல் ஒரு கணம் நின்று, மறுபடியும், "ஆ! செத்தேன்!" என்று அலறியது. பிறகு, ஒரு நீண்ட முக்கல், விம்மல், அப்புறம், நிச்சப்தம். —சகிக்க முடியாத நிச்சப்தம்.

முதல் ஓலத்திலேயே எஸ்ராஜும் செங்கோடனும் சண்டையை நிறுத்தி விட்டார்கள். மறு ஓலத்திற்குப் பிறகு இருவரும் குடிசையை நோக்கி ஓடினார்கள். அவர்களுக்கு எதிர்ப்புறமாக வந்த குமாரி பங்கஜா கேணி மேட்டில் செங்கோடன்மேல் முட்டிக் கொண்டாள்.

"பங்கஜா! என்ன? என்ன?" என்று நடுங்கிய குரலில் எஸ்ராஜ் கேட்டான்.

"தெரியவில்லையே? ஐயோ! தெரியவில்லையே!" என்றாள் பங்கஜா.

"சத்தம் குடிசைக்குள்ளிருந்தா?"

"ஆமாம்"

"நீ அங்கே—குடிசைக்குள்ளே—போனாயா?"

"இல்லை; வாசலண்டை போனதும் சத்தம் கேட்டது. திரும்பிவிட்டேன்!"

"கவுண்டரே! தீக்குச்சிப் பெட்டி வைத்திருக்கிறாரா? உள்ளே போய்ப் பார்க்க வேண்டுமே?"

"பார்க்க வேண்டும்; பார்க்கத்தான் போகிறேன். முதலில் ரிஜத்தைச் சொல்! எதற்காக இங்கே இந்த நேரத்தில் வந்தாய்? உன்னுடன் யார் வந்தது? குடிசைக்குள் யார்? என்ன செய்தீர்கள்?"

"அதெல்லாம் அப்புறம் சொல்கிறேன். கவுண்டரே! முதலில் உள்ளே போய்ப் பார்க்கலாம்."

"அப்படியானால் நீங்கள் இரண்டு பேரும் என்னுடன் வாருங்கள். ஓடிப் போய் விடாதீர்கள்!"

"சத்தியமாய் நாங்கள் ஓடவில்லை. எப்படி ஓட முடியும்? நடந்ததைத் தெரிந்து கொள்ளாமல்? நீ முதலில் தீக்குச்சிப் பெட்டியைக்கண்டு பிடித்து விளக்கைப் பொருத்தும்!"

நிலா வெளிச்சத்தில் எஸ்ராஜ், பங்கஜா இவர்களுடைய முகங்களைச் செங்கோடன் பார்த்தான். அந்த முகங்களில் பீறி குடி கொண்டிருந்தது. அவர்களுடைய கால்களும் கைகளும் வெடவெட வென்று நடுங்கின.

செங்கோடனுக்கும் திகிலாய்த்தான் இருந்தது. ஆயினும் மர்மம் இன்ன தென்று தெரிந்து கொள்ள அவன் ஆவல் கொண்டிருந்தான். அதுமட்டுமா? சாம்பல் குவிந்த அடுப்பின் அடியில் யாருக்கும் தெரியாது என்று எண்ணிப் புதைத்து வைத்திருந்த பணம் என்ன ஆயிற்று? பரபரப்புடன் செங்கோடன் மேலே நடந்தான். தென்னை மரத்துக்குப் பின்னால் குடிசைச் சுவர் ஓரமாக ஒரு நிழல் ஒரு கணம் தெரிந்து உடனே மறைந்தது! சீச்சி! செங்கோடா! உனக்குக்கூடவா இந்தப் பிரமை! பேய், பிசாசு, பூதம் எல்லாம்வெறும் பொய் என்று சொல்வாயே? அறிவு எங்கே போயிற்று?

குடிசையின் முன் கூரை முகப்பில் செங்கோடன் வழக்கமாகத் தீப் பெட்டி வைப்பது வழக்கம். ஹரிகேன்

லாந்தரைச் சுவருக்கு வெளியே நீண்டிருந்த மூங்கில் கழியில் கட்டித் தொங்கவிடுவது வழக்கம். தீப் பெட்டியை வழக்கமான இடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டான். லாந்தரையும் எடுத்துப் பொருத்தினான்.

லாந்தர் வெளிச்சத்தில் குடிசையின் வாசற் கதவு திறந்து உட்புறமாகச் சுவரோடு சாத்தி யிருந்தது தெரிந்தது. திறந்திருந்த வாசற்படியின்மேல் சில இரத்தக் துளிகள் சிந்தி யிருந்தன. இன்னும், அதோ! இரத்தத்தைப் போலவே சிவப்பாகக் கிடந்து பளபளக்கும் பொருள் என்ன! செங்கோடன் குனிந்து அதைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான். பின்னால் வந்தவர்கள் அறியாதபடி அதை மடியில் சொருகிக் கொண்டான். பிறகு குடிசைக்குள்ளே சென்றான். (தொடரும்)

பேட்டிமேதை

★ யாழ்ப்பாணம் குற்றம்?

கொரியாவில் கடக்கும் யுத்தத்தைப் பற்றித் தாங்கள் எழுதிய தலையங்கத்தில், வட கொரியா தென் கொரியா மீது ஆக்கிரமிப்பு யுத்தம் தொடுத்திருக்கிறது என்று கூறி யிருக்கிறீர்கள். அந்த விஷயம் உங்களுக்கு எந்த மூலத்திலிருந்து கிடைத்தது? அமெரிக்கா சொல்கிறது என்பதினாலா? ஆண்ட்ரூ ராத் (Andrew Roth) என்கிற பிரபல எழுத்தாளர் கோடியாக விஷயங்களை ஆராய்ந்து பின் வருமாறு எழுதியிருக்கிறார். "வட கொரியாவும், தென் கொரியாவும் ஒரே தேசத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு பகுதிகள் தான். வடக்கே உள்ள அரசாங்கம் ஜனங்களுக்கு அநேக கன்மைகளையும், புரட்சிசமான மாறுதல்களையும் செய்திருக்கிறது. தென் கொரியாவில் உள்ள அரசாங்கம் நீர்வாசத்தில் பஞ்சமும், லஞ்சமும் தாண்டவமாடுகின்றன. அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு அந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து சிறிதும் நம்பிக்கையிலை என்பது சரிபற்றில்லாததே தேர்வுகளில் பிரத்யட்சமாயிற்று. அமெரிக்கர்கள் பல கோடி டாலர் மதிப்புள்ள ஏராளமான ஆயுதங்களை அங்கு விட்டுச்சென்றிருக்கின்றனர்."

மேற்படி விஷயத்திலிருந்து பின் வரும் விவரங்கள் தெளிவானவை.

1. கொரியா என்பது ஒரு தேசம்.
2. அங்கு கட்டப்பது உள் நாட்டுச் சண்டை...
3. அந்தச் சண்டையில் வெளி நாட்டினர், மூலியமாக அமெரிக்க நாட்டினர் தலையிடுவதான் ஆக்கிரமிப்பாகும்.

4. ரஷியா இன்று வரையில் இச்சண்டையில் கோடியாகவோ, அல்லது மறைமுகமாகவோ ஈடுபட்டதாக அதிகார பூர்வமான தகவல் எதுவும் கிடையாது.

5. உலக சமாதானத்தில் மிகவும் அக்கறை யுள்ள அமெரிக்கா மலையாவுக்கும், இந்தோனேசியாவுக்கும் சுதந்திரம் கிடைக்க என் வழி செய்யக் கூடாது? மேற்படி இடங்களில் பிரிட்டிஷாருக்கும், பிரஞ்சுக்காருக்கும் என்ன வேலை?

6. தென் ஆப்ரிக்காவில், இந்தியர்கள் மிருகங்கள் போலப் பாவிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த விஷயத்தில் அமெரிக்கா தலையிடவில்லை. காரணம் அது உட்காட்டு விஷயம். ஆனால் அமெரிக்காவுக்குப் பல ஆயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் ஆசியாக் கண்டத்திலுள்ள கொரியாவின் சுதந்திரத்தில் அவர்களுக்கு மிகவும் அக்கறை உண்டு.

ஐரோப்பியரையும், அமெரிக்காரையும் நம்பி கம்பித்தான் நம் ஆசியாக் கண்டம் தற்போதைய நிலைமையில் இருக்கிறது. நம் வசமுள்ள எல்லாவற்றையும் அவர்கள் சுரண்டி விட்டார்கள்.

சென்னை 14-7-50 எஸ். வேணுகோபாலன்

○○○

அருள் புரியவேண்டும்

நீங்கள் கிடைத்த பத்திரிகையின் மூலமாக, பரிசுத்த இஸ்லாத்தின் சம்மான் புனித நினைத்தில் ஆண்டவனிடம் முறைபிட்டுக் கொள்ளவேண்டுகோள், இன்

ஹைய உலகச் சூழ்நிலையைக் கவனிக்கும் மனித இதயம் படைத்த ஒவ்வொருவருடைய உள்ளமும் கிம்மதியற்ற வினா்குட்பட்டது.

எத்தகைய கோக்கினும் பஞ்சம், பட்டினி, பற்றுக்குறை என்ற அபயக் குரல்கள் ஒலிக்கின்றன. இக்கிலுவிலிருந்து விடுபட்டு மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடனும் கம்பிக்கையுடனும், கிம்மதியுடனும் வாழ்வதற்குரிய சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும்.

இந்தியா, பாக்கித்தான் தனித்தனியே சுதந்திர ஆட்சி புரிந்தபோதிலும் ஒன்றை யொன்று அன்பால் பிணைக்கப்பட்டு என் றென்றும் சகோதர சேகாவர்த்துடன் திகழ, சேரு—வியாகர்த்த உறவு அபிவிருத்தி அடைய ஆண்டவன் அருள்புரிய வேண்டுகிறேன்.

விவதங்குர் எஸ். எம். முகைதின்
17-7-50 அப்துல்காநர்,

○○○

★ தண்ணீருக்கும் வரி!

ஜூலை 9-க் தேதி “கங்கி” இதழில் “என்ன சேதி?” என்ற தலைப்பில் வெளியாகி யிருந்த அரசிடம் குறிப்பைப் படித்து மகிழ்க்கிறேன்.

நாங்கள் கூறியதுபோல, ஒரு சில ஹோட்டல்களைத் தவிர மற்ற ஹோட்டல்களெல்லாம் “எதோ கடத்தால் போதும்” என்ற கிலைமையிலேயே நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதிலே உயர்வு, வரிச் சுமை, ரேஷன், தொழிலாளர் நகராட்கள், கடை குமாஸ் நாங்கள் சட்டம்—முதலிய பல கஷ்டங்களையும் தொல்லைகளையும் ஹோட்டல் முதலாளிகள் சமாளித்தாகவேண்டி யிருக்கிறது.

மேல் நாடுகளில் ஹோட்டல் நடத்துவது ஒரு மாபெரும் தொழிலாகவே வளர்ந்து விட்டது. ஆனால் இங்கோ அது ஜீவனோபாயத்துக்காக நடத்தப்படும் ஒரு சிறு தொழிலாகவே இருக்கிறது. அங்கு ஹோட்டல் தொழில் கண்ணியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இங்கோ அது அலட்சியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. பொதுஜனங்க ளாகட்டும் அதிகாரிக ளாகட்டும்—ஹோட்டல் நடத்துபவர்களிடம் அனுதாபமே கிடையாது.

இதற்குக் காரணங்கள் பல. பெரும்பாலான ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்குப் படிப்புக் கிடையாது. படித்தவர்களோ இந்தத் தொழிலில் புகுவதற்கு வெட்கப்படுகிறார்கள். ஹோட்டல் முதலாளிகளில் பலர் படிக்காதவர்களாய் யிருப்பதால், அவர்கள் அதிகாரிகளின் மிரட்டல்களுக்குப் பணிந்து விடுகிறார்கள். நங்களுக்கு இழைக்கப்படும் ஐந்தினை அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்குக் கட்டுப்பாடான ஒரு ஸ்தாபனமும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஹோட்டல் முதலாளிகள் கொள்ளை கொள்ளையர்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்ற ஒரு தப்பான

அபிப்பிராயம் பொது ஜனங்களுடைய மனதிலும் அதிகாரிகளின் மனதிலும் வெகு காலமாக இருந்து வருகிறது.

சமீபத்தில் விஜயநகரம் நகரசபை, ஹோட்டல்கள் உபயோகிக்கும் தண்ணீருக்கு விதிக்கப்படும் வரியை ஒன்றுக்கு ஐந்து மடங்காக உயர்த்தி யிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஒரு ஹோட்டல் ஆயிரம் காலன் தண்ணீர் உபயோகித்தால், அதற்கு 12 அனாஜன் வரியாக இருந்த வந்தது. இப்போதோ அது கான்கு ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஒவ்வொரு காளும் ஏறக்குறைய 500 காலன் தண்ணீர் வரை இலவசமாக உபயோகித்துக்கொள்ளும் சதுகையுடைய ஹோட்டல்களுக்கு இருந்தது. இப்போது அதையும் எத்து செய்துவிட்டார்கள். விஜயநகரத்தில் 24 மணி நேரமும் தண்ணீர் வந்த வண்ணமாகவே இருக்கும். தண்ணீர்ப் பஞ்சமே கிடையாது. அந்த ஜல விக்யோகத் தொழிற்சாலை (Water Works) கால்கு சென்ற விஜயநகரம் மகாராணி அம்மையாரால் நகர சபைக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டதாகும். ஆகையால், அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்துவதற்கு எவ்வளவு பணம் தேவைவயோ அதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் நகரசபை வரி விதிக்க வேண்டும். அதைவிட்டு, ஒன்றுக்கு ஐந்தாக வரியை உயர்த்துவது நகரசபை அதிகாரிகளின் வரம்புக்கு மீறிய செய்கையாகும். இதைத் தவிர, வருஷா வருஷம் ஹோட்டல் லைசென்ஸ் தொகை உயர்த்தப்பட்டு வருகிறது. வரிச் சுமையைத் தாங்க மாட்டாமல் நாங்கள் தத்தளிக்கிறோம். இந்தச் சுமையைக் குறைக்க ஏதாவது செய்யாவிட்டால் இன்னும் கொஞ்ச காலத்துக்குள் பெரும்பாலான ஹோட்டல்களை கட்டாயமாக மூடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

நாங்கள் எழுதிய அரசியல் குறிப்பு எங்கள் கல்டங்களை ஓரளவு தெளிவாக்கி யிருக்கிறது. விஜயநகரம்
22-7-50 ஆர். ஜி. விசுவநாதன்

○○○

அவகாசம் ஏது?

சென்ற இரண்டு வார ‘கங்கி’ இதழ்களில் வட்டமேஜையில், குடும்பப் பெண்கள் முக்கியமாக, பிராமண குடும்பப் பெண்கள் தங்களுடைய ஒய்வுநேர வேலைகளில் சம்பாதிக்கும்படி புத்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும், எல்ல யோசனைதான். ஆனால், பிராமண குடும்பங்களில், பெண்களுக்குப் பரிணைக்கு வயதுக்கெல்லாம், சமீபமான மாகி, அவர்கள் வெகு சேச்சரத்தில், சில குழந்தைகளுக்குத் தாயாராகி விடுகிறார்கள்.

குழந்தைகளைக் கவனித்து, வெளியில் போய் வேலைசெய்து சம்பாதிக்கும் புருஷர்களுக்கு, பள்ளிக்கூடம் போகும் குழந்தை

களுக்கும், துணி, மணி, சாப்பாடு முதலியவைகள் சித்தம் செய்வதிலேயே சாதாரண பெண்ணுக்கு, கான் பூராவும் சரியாய்ப் போய்விடுகிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு வெளியே போய் சம்பாதிக்கவோ, வேறு வேலைகள் செய்யவோ, கோழும் இருப்பதில்லை, சத்தியம் இருப்பதில்லை.

கான், என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து தெரிவிப்பது என்னவென்றால், வீட்டு வேலைக்காகப் பணம் செலவு செய்து, வேலை யாட்சனை வைத்து விட்டுக் குடும்பப் பெண்கள் சம்பாதிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டியது சரியான மார்க்கமல்ல. என் குடும்பத்தில் ஐந்து குழந்தைகளும் என் கணவரும் காணும் இருக்கிறோம். என் கணவருக்கு மாத வருமானம் ரூ. 350. இதில், கான் வீட்டில் உசியும் வேலைக்காக ரூ. 100 பெறமானம் வைத்துக்கொண்டால் கூட, ஆதே வேலைக்காக வேறு ஆட்சனை வைத்தால், இதைவிட அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். அவர்களுடைய வேலையும் சத்தமாக இருக்காது.

குடும்பத்துக்கு வேண்டிய வேலைகளை எல்லாம் செய்த பிறகு, கோழும் சத்தியம் கிடைக்கும் பெண்களை சம்பாதிக்க முடியும். நூறு மத்தியமாக குடும்பங்களில் ஒரு குடும்பத்துப் பெண்ணுக்குக்கூட வேலை செய்து சம்பாதிக்க அவகாசமிராது.

காரி சாவித்திரி விசுவநாதன்
20-7-50

○○○

நமது பண்பாடு

விட்ட மேஜைப் பகுதியில் ஸ்ரீமதி காத்தலும், திரு காராயணய்யர் அவர்களும் எழுதிய கடிதங்களைப் பார்த்தேன்.

தற்கால வாழ்க்கைப் போக்கில் பல காரியங்களை முன்னிட்டுப் பெண்கள் தனியே வெளியில் செல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. தொழிலை முன்னிட்டு ஆண்கள் காலையில் சென்று மாலைவில் வீடு திரும்புகிறார்கள். வீட்டில் குழந்தைக்குச் சற்று அசௌகரியமானால், டாக்டர் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியது பெண்ணின் முதல் வேலையாகி விடுகிறது. இப்படித் தவிர்க்க முடியாத சில காரியங்களுக்குப் பெண்கள் வெளியில் போகாமலிருப்பது எப்படி? ஆனால் அவசியமில்லாமலும் சில பெண்கள் கடத்து கொள்கிறார்களென்பது உண்மையே!

இன்று சில பெண்கள் செய்துகொள்ளும் விசித்திரமான அலங்கோலப் போக்கைக் கவனிக்கையில் உன்மம் குமுறுவதோடு அவர்களைப் பெண்கள் என்று சொல்லவே

வாய் கூசுகிறது. உரிமையும், சுதந்திரமும் இந்த நிலைக்குத்தான் கொண்டுவிடும் என்றால் 'அம்மம்மா! அது வேண்டவே வேண்டா' மென்று சிச்சமமாகச் சொல்லி விடுகிறேன். உரிமையின் வட்சணத்தைத் தவறான வழியில் செலவிட்டு மானம் அழிவதைவிட அடிமைகளாய் இருப்பது ஆயிரம் பங்கு மேல். தொன்றுதொட்டுப் பெண்மணிகள் மிகவும் மதிப்போடு கட்டித் தந்த மதிப்பைப் பெற்று இருக்கிறார்கள்.

காகரிகத்தின் பெயரால் ஆண்டோ பெண்களோ யாராயினும் சரி, கண்ணிய மற்ற பழக்கங்களை மேற்கொண்டால் வீட்டில் உள்ள பெற்றோர்கள், பெரிய வர்கள் அதைச் கண்டித்துத் திருத்தவேண்டும். பிரசிடம் உள்ள கல்ல விக்ஷயக்களை மட்டும் கைக்கொள்ளுமாறு போதிக்கவேண்டும். காலப் போக்கை ஒட்டிப் படித்துப் பல வேலையில் ஈடுபட்ட பெண்களைப்பற்றிப் பெண்களை குறைவாகப் பேசுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன். அன்புடன் பேசினால் அதைத் தவறான வழி என்று எண்ணுவது எவ்வளவு கேவலம்? சகோதர அன்பிற்கும் கிடுகெ, முறை அன்பிற்கும் ஈடு வேறு உண்டா? இது ஆண்களுக்குத்தான் சொந்த சொந்தா? கமது காலியங்களில் காணுதரா? காமன் குகனைத் தோழனுக்கி, சிதையை குகனுக்குக் கொழுத்தியாக்கியதாகச் சுவீச் சக்கரவர்த்தி சம்பா சித்தரிக்கவில்லையா?

பொதுவாக, ஆண் பெண் இருபாலாரும் அவர்கள் மாணவர்களாயினும் சரி, மற்ற வர்களாயினும் சரி, பிறரைக் குற்றக் கண்ணோடு பாரக்கும் தன்மையையும், குறைவாகப் பேசும் மனப்பான்மையையும் வீட்டு விடவேண்டும். உள்ளம் கள்ளமின்றி இருக்குமானால், பேச்சிலும் நடத்தையிலும் தூயமை தவறாமல். மரியாதை, ஒழுங்கு, கண்ணியம், பண்பாடு இவைகள் தான் மனித சமூகத்தின் ஜீவகாடிகள்.

மேல்சாட்டு காகரிகம், சினிமா காகரிகம் எல்லாம் கம் பெண்களைக் கேவலமாக எண்ணுவதற்குத் துணை செய்து விட்டது. பள்ளிகளிலும், மற்ற இடங்களிலும், சிலர் பெண்களைப் பற்றிப் பேசுவதைக் கேட்கவே முடியவில்லை. உரிமையின் பெயரால் உயிரினும் அரிய ஒழுக்கத்தைச் சிதைப்பது பெரும்பாவம். மனைவி எல்லாத் மற்றப் பெண்களைத் தாய்த் தன்மையில் காணுவதான கமது பண்பாடு. அச்சுறு இருக்கைத் தேடப் படித் தவர்கார முன் வருவது! ஆகவே கல்வி எற்கும் ஆண் பெண், இருவரும், பண்பாடுடைய வாழ்வை மேற் கொள்வார்களாக!

சென்னை
23-7-50 தீனாபதி ராமகபிரமணியம்

* விட்ட மேஜைப் பக்கத் தொகை ரூ. 25ஐ "வரிசு குந்தம்" என்ற கடிதம் எழுதிய ஸ்ரீ என். வேணுகோபாலுக்கும், "தன்னிடுக்கும் வி!" என்ற கடிதம் எழுதிய ஸ்ரீ ஆர். ஜி. விசுவநாதனுக்கும் ரூ. 12-8-0 வீதம் பிரித்து வழங்கப்பட்டது.

- ★★★ கொரியா யுத்தம், பாசிஸ்தான் ஒப்பந்தம் முதலிய பெரிய பெரிய அரசியல் பிரச்சனைகள் அனைவருடைய மனங்களுக்கும் குழப்பித் கொண்டிருக்கும் புது டில்லியில் ஜூலை மாதம் 16-ம் தேதி இனிய கலை நிகழ்ச்சி ஒன்று நடைபெற்றது. பரத நாட்டிய ஆசிரியர் ஸ்ரீ கே. என். தண்டபாணிப் பிள்ளை அவர்களின் ஆரிய சிருஷ்டியான “சிற்றம்பலக் குறவஞ்சி” என்னும் நாட்டிய நாடகத்தை அவருடைய சகோதரர் ஸ்ரீ கே. என். பக்திரிசாயி அவர்கள் புது டில்லியிலுள்ள தென்னிந்திய சலுகர்களின் மகாசபையில் அரங்கேற்றினார். இந்தக் கலை அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிக்கு ரயில்வே மந்திரி கணம் கோபாலசாயி ஸ்ரீயங்கார் அவர்கள் தலைமை வகித்துச் சிறப்பித்தார்.
- ★★★ குறத்தியாக கடித்த நேறமலதாவும், ராஜகுமாரி வசந்த வல்லியாக கடித்த கசிலாவும் எவ்வளவு கன்னுசத் தங்களுடைய பாத்திரங்களை கடித்து கடனமாடினார்கள் என்பது சபையில் அடிக்கடி ஏற்பட்ட காலோஷங்களினால் தெரியவந்தது.
- ★★★ குமாரிகள் கோமளாவும் கமலாவும் பின்னணியில் நகர்த்த மெட்டுக்களுடன் அமைக்கப்பட்ட பாட்டுக்களை வாக்கு சுத்தத்துடன் கணீர் என்ற பாடி நாட்டிய நாடகத்தைச் சோபிக்கச் செய்தார்கள்.
- ★★★ “நலித்தஸ்தான் டைம்ஸ்,” “ஸ்டேட்ஸ்மென்,” “டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா” முதலிய வடகாட்டுப் பத்திரிகைகள், மேற்படி கலை நிகழ்ச்சியைக் குறித்து “இதுவரை கண்டிராதது” என்றும் “அற்புதம்” என்றும் “அபாரம்” என்றும் பாராட்டி எழுதி யிருக்கின்றன.
- ★★★ மேற்கூறிய நாட்டிய நிகழ்ச்சியின் மூலம் வருவான தொகைகளைக் கடத்தலையில் கட்டப் போகும் மகாத்மா காந்தி ஸ்தூபி கிதியில் சேர்க்கப்படும்.
- ★★★ இந்த அருமையான கலை நிகழ்ச்சி இவ்வளவு சிறப்பாக வெற்றியுடன் நடப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த ஸ்ரீ வி. வி. காமம்மன் ஐ. சி. எஸ். ஸ்ரீ கே. காரையணசாயி முதலிய கிரகதஸ்தர்களுக்கும், பின்னணி சங்கீதத்தை கல்ல முறையில் நடத்தி உதவிய ஸ்ரீ எஸ். கோபாலசுருஷணன் முதலியவர்களுக்கும் புது டில்லியிலுள்ள தென்னிந்திய சலுகர்கள் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ராமகிருஷ்ண உபநிஷதம்

சக்தாவத்தி ராஜகோயகாரியார்

20. "ஒன்னரையனு பெறும்!"

நியமனம், யோகம் முதலிய அப்பி
யாசங்களின் பயனாகச் 'சில சித்திகளை
அடையலாம். 'சித்தி' என்றால் சாதா
ரண மக்கள் செய்ய முடியாத காரியங்
களைச் செய்யும் வல்லமை. பிரகிரு
திக்கு மாறான அற்புத சக்திகள். இத்
தகைய சித்திகளைக் கொண்டு பார்ப்ப
வர்கள் வியக்கும்படியான காரியங்
களைச் சில யோகிகள் செய்து காட்டு
வது உண்டு. அதைப்பற்றி அவர்க
ளுடைய சீடர்கள் பெரும் பிரசாரம்
செய்வது வழக்கம்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பகவான் இத்த
கைய சித்திகளை அடையப் பார்ப்பதும்
அவற்றைக் கொண்டு ஜனங்களை வியக்
கும்படி செய்வதும் கூடாது என்பார்.

"அந்த ஊரில் ஒரு யோகி அற்புத
சக்தி அடைந்திருக்கிறார், வந்து
பாருங்கள் என்று யாராவது ஒருவ
ரைப் பற்றிச் சொன்னால் அங்கே
போகாதீர்கள். அற்புதம் செய்து
காட்டும் யோகிகளைத் தரிசனம் செய்து
கண்மை யடையலாம் என்று எண்ணி
அவர்களைப் பார்க்கப் போகவேண்
டாம்!" என்பார் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்.

யோகிகள் காட்டும் அற்புதங்கள்
மோசம் என்று ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்
சொல்லவில்லை. ஆனால் அது கடவுளைக்
காணும் வழியல்ல, அற்புத சக்திகளை
அடைவது கடவுளை வழிபடும் முறை
யல்ல என்பது அவர் உபதேசம்.

"இந்த சக்திகள் பிரம்மத்தை அடை
யச் செல்ல வேண்டிய நேர் மார்க்
கத்தில் இருக்கும் முட்புதர்களாகும்.
அவற்றில் சிக்கிக் கொள்ள வேண்

டாம். மந்திரத்தால் வியாதினையச்
சொஸ்தப்படுத்துபவர்கள், யோக சக்தி
யால் கோர்த்து வழக்குகளில் வெற்றி
சம்பாதிப்பவர்கள் இத்தகைய மாந்தி
ரீகர்கள் கிட்ட நெருங்க வேண்டாம்.
உண்மையான பக்தர்கள் ஆண்டவன்
பாத கமலங்களைத் தவிர வேறு
எதையும் அடைய விரும்ப மாட்
டார்கள். பக்தியினாலும் யோகப்
பயிற்சியாலும் நியமனம் காப்பதினா
லும் சில சக்திகள் உண்டாகும்.
ஆனால் அவை தம்பாட்டுக்கு உண்டா
கும். அவற்றைச் சம்பாதிக்க வேண்
டும் என்று உண்மை பக்தர்கள்
விரும்பி வருந்த மாட்டார்கள்.

"சாப்பிட்டோமானால் மலம், மூத்
திரம், வியர்வை உண்டாகிக் கழிப்
போம். ஆனால் மலத்தை நோக்கமாக
வைத்துக் கொண்டு யாரும் உண்ப
தில்லை. சித்திகள் அடையலாம் என்று
உண்மை பக்தர்கள் பக்தியாவது
யோகமாவது செய்ய மாட்டார்கள்.
சித்திகள் மலத்துக்குச் சமம்."

சித்திகள் பெறுவதினால் ஆணவம்
வளரும். அதனால் பக்திக்குத் தடையே
யொழிய அது பகவானை அடைய
சாதனமாகாது. ஆகையால் சித்திகளை
யோகத்தின் மலமாக ஸ்ரீ ராமகிருஷ்
ணர் பாவித்துச் சொன்னார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் சொன்ன ஒரு
கதை: ஒரு யோகி தன் குருவிடம்
சென்று, "நான் பதினான்கு வருஷங்கள்
காட்டில் தனியாக இருந்து தவம்
செய்து நீரின் மேல் நடக்கும் சித்தியை
அடைந்திருக்கிறேன்" என்றானாம்.
அதைக் கேட்ட குருவானவர் அவனைப்
பார்த்து, "மகனே! ஏன் இவ்வளவு
வருத்தப் பட்டாய்? பதினான்கு வரு
ஷங்களையும் வீணாக்கினாயே, ஒன்னரை
யனு கொடுத்தால் ஓடக்காரன் உன்னை
நீரின்மேல் கொண்டு போய் அக்கரை
சேர்ப்பானே? நீ அடைந்த சித்தி ஒன்
னரையனு மதிப்புத்தான்" என்றார்.

"சித்திகளை அடையும் ஆசையைக்
கொண்டு யாரும் காலத்தைக் கழிக்கக்
கூடாது. பகவான் பாதத்தை அடைய
வேண்டும் என்று உண்மையான
பக்தி செய்யுங்கள். அற்புதங்களைக்
காட்டி மக்களை வசிகரிக்கும் யோகிக
ளடம் சேர வேண்டாம்" என்பது பக
வான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் உபதேசம்.

அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டி

- இருபத்தோரு தேசங்களைச் சேர்ந்த பிரசித்தமான பத்திரிகைகள் ஒத்துழைத்து அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டி ஒன்று நடத்துகிறார்கள்.
- இந்த முயற்சியை ஆரம்பித்த பத்திரிகை கியூயார்க் ஹெரால்டு டிரிப்யூன்.
- இந்தியா தேசத்தில் மேற்படி சிறு கதைப் போட்டியை நடத்தும் பொறுப்பைப் புதுடெல்லி “ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்” பத்திரிகை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.
- இந்தியாவின் முக்கியமான பதினோரு பாவைகளிலாவது ஆய்விவந்திலாவது மேற்படி போட்டிக்குச் சிறுகதை எழுதலாம்.
- இந்தியாவின் முக்கிய பாவைகளில் தமிழ் மொழி ஒன்று என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதிருக்கிறது. ஆகையால் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இந்த உலகச் சிறு கதைப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளலாம்.
- இந்தியா தேசத்தில் எழுதப்படும் கதைகளில் சிறந்த எட்டு கதைகளுக்கு “ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்” பத்திரிகை மொத்தம் ரூ. 5,250 பரிசு அளிக்கும். இதில் முதல் பரிசு ரூ. 1,500.
- அகில உலகப் போட்டிக்கு ஒவ்வொரு நாட்டிலிருந்தும் இரண்டு அல்லது மூன்று கதைகள் பொறுத்தி அனுப்பப்படும். இப்படி மொத்தம் சேரும் 52 கதைகளில் எல்லாவற்றிலும் சிறந்த கதைக்கு “கியூயார்க் ஹெரால்டு டிரிப்யூன்” பத்திரிகை ஐயாயிரம் டாலர் (ரூ. 22,250) பரிசு அளிக்கும்.
- மேற்படி அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டிக்குத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கதைகளைச் சேகரிக்கும் பொறுப்பை “அலி” பத்திரிகை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.
- சிறு கதைகள் சமார் மூவாயிரம் வார்த்தைகள் அடங்கியதாக இருப்பது கலம். காலாயிரம் வார்த்தைகளுக்கு மேலே போகக் கூடாது.
- 1950-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 30-க் தேதிக்குள் மேற்படி சிறுகதைப் போட்டிக்குக் கதைகள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- தமிழ்க் கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய விவரம்:- ஆசிரியர், “அலி” கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை.
- தயவு செய்து உதறலின் மேல் “அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டி” என்ற குறிப்பிட வேண்டுமேனும்.
- பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு “ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்” ஆசிரியர் ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி தகுந்த நீதிபதிகளை நியமனம் செய்வார்.
- மேற்படி போட்டிக்காக வரும் தமிழ்க் கதைகளை ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி நியமிக்கும் நீதிபதிகள் பரிசீலனை செய்து அவற்றில் சிறந்த நான்கு கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து மத்திய பரிசீலனைக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். இந்த நான்கு கதைகளுக்கும் “கக்” நிர்வாகிகள் ஒவ்வொன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் பரிசு அளிப்பார்கள்.
- பரிசுக்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் கதைகளைத் தவிர மற்றக் கதைகளில் பிரசுரிப்பதற்குத் தகுதியான கதைகள் “அலி”யில் பிரசுரிக்கப்படும். அப்படிப் பிரசுரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு கதைக்கும் ரூ. 50 வீதம் சன்மானம் அளிக்கப்படும்.
- பரிசு பெறாத, பிரசுரிக்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பிப் பெற விரும்புவோர் கையெழுத்துப் பிரதியுடன் போதிய தபால் தலைகள் அனுப்பவேண்டும். திரும்பி அனுப்புவதாக உத்தரவாதம் செய்ய முடியாது.
- இந்தப் போட்டி சம்பந்தமாக ஏற்படும் சந்தேகங்களில் “ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்” ஆசிரியர் ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி உதரம் தீர்ப்பு முடிவானது.

பிரதாவின

காதல்

சுசியர்-சுதர்சன்

மொழிபெயர்க்கு-ரா.வி

3. இது என்ன விபரீதம்?

எவரசியின் கன்னங்கள் கர்வத்தில் பூரித்துச் செக்கச் சிவந்த ரோஜாக் கன்னங்களாக மாறின என்று சொன்னோம்? இல்லை, இல்லை! அவளுடைய

கன்னங்கள் அன்று பழுத்த நாவற் பழங்களைப்போல 'பனபன' வென்று பிரகாசித்தன. அவளுடைய அகன்ற நீண்ட விழிகள் இப்ப வாழ்க்கையை எண்ணி இறுமாப்புற்று இளங்கையாடின; கொஞ்சிப் பேசின. தன் பக்கத்தில் பருள் வந்து வின்றுகொண்டிருப்பது போன்ற பிரமை அவளுக்கு உண்டாயிற்று. அவள் மெய்ம் மறந்து 'கனக்'கென்று சிரித்துக் கொண்டாள். அவள் வாய் அவளை வறியாமலே, "ஆகா! மண்ணுலக வாரிகளான கமக்குக் கிட்டும் இந்த மாபெரும்

பாக்கியம் விண்ணுலக வாரிகளுக்குக் கூடக் கிட்டவெது மகா துர்லபம்தான்!" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டது.

வும்வார்க்கின் இளவரசி இம்மாதிரித் தன்னை மறந்து இன்பக் கற்பனையிலே மூழ்கி விருந்தபொழுது அவளுடைய ஒரு பணிப்பெண் அங்கே வந்தாள். அவள் மேரே இளவரசியின் அருகில் சென்று, "ராஜகுமாரி! கடவுள் தங்களுக்குச் சகல வித சுகபோகங்களும் செளபாக்கியங்களும் அளிப்பாராக. தங்கள் வாழ்க்கையிலே துபரமோ, துக்கமோ, இவற்றின் சாபைகூடப் படாதபடி காத்து அருள்புரிவாராக!" என்று வாழ்த்தி வணங்கினாள்.

இளவரசி கனவிலிருந்து விழித்தெழுந்தவன்போல, "என்ன?" என்று அநிகாரம் தொவிக்கும் குரலில் கேட்டாள்.

"அம்மணி! தீயுனம் தங்களுக்காக லே நதிக்கரைக்குத் தண்ணீர் எடுத்து வரச் சொன்றிருந்தான் அல்லவா? அவன்

அங்கே சென்று எகிப்து நாட்டுச் சிப்பாய் ஒருவனுடன் காத்தமொழி பேசிக்கொண்டிருக்கிறான். தாங்கள் இங்கே அவளை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்ற அச்சமோ, பயமோ அவளுக்குத் துளிக்கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை!" என்றான் அந்தப் பணிப்பெண்.

அதைக் கேட்டதும் இளவரசி துணுக்குற்றாள். ஏனெனில் இம்மாதிரி இதுவரையாருமே அவளுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் அவட்சியம் செய்ததில்லை. இளவரசி ஒன்று சொல்லுவது; அதைக் கேட்காமல் இருப்பது என்றால் யாருக்குத்தான் துணிவு ஏற்படும்? தான் சொல்லி ஒருத்தி கேட்காமல் இருந்தது அவளுக்கு இதுவரை ஏற்படாத ஒரு புதிய அநுபவம். ஷம்லார்க்கின் இளவரசியான தன்னுடைய உத்தரவை ஒருத்தி மீறவிட்டாள்; அதுவும் கேவலம் ஒரு அடிமைப் பெண் மீறவிட்டாள் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தபொழுது

அவளுக்கு ஷேனத்திரா காரமாகக் கோபம் பொங்கி வந்தது. அவளுடைய கண்களில் தீப் பொறி பறந்தது. அடுத்த கணமே அவள் தன் ஆயுதம் தாங்கிய சிப்பாய் ஒருவனைக் கூப்பிட்டனுப்பினாள். சிப்பாய் வந்து அவளுக்கு வணக்கம்செலுத்தினான். அவளைப் பார்த்து, "உடனே போய் அசட்டுத் துணிச்சல் வாய்ந்த அந்த அடிமைப் பெண்ணின் தலைமயிரைப் பிடித்துக் 'கரகர'வென்று இழுத்துக் கொண்டுவந்து என் முன்னே சிறுத்து. அவள் என்னை மிகவும் அவமானப் படுத்தி விட்டாள். நான் அவளுக்குத் தக்க தண்டனை அளிக்க விரும்புகிறேன். அவளுக்குத் தண்டனை யளித்து முடியாதவரை என் கோபம் குறையாது" என்று மிக மிகக் கடுமையான குரலில் உத்தரவிட்டாள் இளவரசி.

அங்கே நில நதிக் கரையிலோ திபுனஸ் என்னும் பெயர் கொண்ட அந்த அடிமைப் பெண் பால் போலக் காய்ந்து

கொண்டிருந்த நிலவொளியிலே, நிலநதியின் மணற் பரப்பிலே மிக்க ஒயிலாக அமர்ந்து எகிப்து நாட்டு இளைஞன் ஒருவனுடன் ஆனந்தமாக இன்சொல் வாடிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அவர்க ளிருவருக்கும் இந்த உலக நிலையே இல்லை. இளவரசியின் கட்டளையைத் தாங்கி வந்த ஆயுதம் தாங்கிய சிப்பாயோ ஒரு காட்டுமிராண்டி; நீட்டிரா ஜாதியைச் சேர்ந்தவன். அவன் அதுவரை காவ்யம், கலை, காத்தல் போன்ற சொற்களைக் காதாக்கூடக் கேட்டதில்லை. அவனுக்கும் கவாரசனைக்கும் வெகு தூரம்.

அப்படிப்பட்ட அவனுக்கே கூட அன்றைக்கு, இளந்தென்றல் வீசி இன்ப உணர்ச்சிகளைக் இளர்ச்சி கொள்ளச் செய்யும் எகிப்து நாட்டின் அந்த நிலவொளியிலே, சந்திரனின் சௌந்தர்யத்தைப் பழிக்கும் எகிப்து நாட்டு இரு சந்திரன்கள், எகிப்து நாட்டுக்கே எழிலாயும் வணப்பையும் அளிக்கும் நில நதிக் கரை

யின் மணற் பரப்பிலே உட்கார்ந்து, அன்பு — பேளவனம் இவற்றின் திராப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கத் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பது போலத்தோன்றியது. கனவு போன்ற மனோரமமான அந்தக் கண் கொள்ளக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்; கண்ணோரம் கூடக் கண்டொட்டாமல் அதைப் பார்த்துப் பார்த்து அதன் எழிலைப் பருகிக் கொண்டே யிருக்க வேண்டும் என்று அவன் விழிகன் விரும்பின.

ஆனால் அவனோ காட்டு மிராண்டி; போதா குறைக்கு ஒரு நீட்டிரா அடிமை வேறு. இவற்றுக் கெல்லாம் மேலாக அவனுடைய எஜமானியான இளவரசி, தலைமயிரைப் பிடித்துத் திபுனனை 'கரகர'வென்று இழுத்தவந்து தன்னெதிரே சிறு; தவேண்டும் என்று அகனுக்குக் கடுமையான உத்தரவு வேறு போட்டிருந்தான். ஆகவே, அவன் தான் எதற்காக இங்கேவோதோம் என்னும் விஷயம்

கிறையெற்றத் திடமான சங்கற்பம்
செய்து கொண்டு முன்னேறினான்.

கிளைவு வந்ததும் அந்த மனமோகனக்
காட்சியின் எழிலைப் பருகிக் கொண்ட
யிருந்த தன் கண்களுக்குக் கருந்திர
யிட்டு, அந்தக் காட்சிகள் தென்படாத
வாற மறைத்துவிட்டான். இதயத்திலே
மலர்ந்து இன்ப உணர்ச்சிகளை ஊட்டிக்
கொண்டிருந்த அபிலாஷை என்னும்
மென் மலர்களைத் தன் சுமை மிகுந்த
பாதங்களால் மிதித்து நகட்டு நாசப்
படுத்தி விட்டான். அடுத்தகணம் அவன்
கெஞ்சில் சிறிதும் ஈரமற்ற அசல் சிப்பா
வாகவே மாறிவிட்டான். இளவரசி
தனக்குக் கொடுத்திருந்த கட்டளை

ஆபுதம் தாங்கிய அந்தச் சிப்பாயைக்
கண்டதும் திழுனல் நடுநடுங்கிப் போய்
விட்டான். அவன் கண்களுக்கெதிரே
மாண தேவதை ஊழிக்கூத்து ஆடத்
தொடங்கி விட்டது. அவளுக்கு என்ன
செய்வதென்று புரியவில்லை. கண்கள்
பூச்சி பறந்தன. தலைசுற்றியது. அவ
ளுடைய முகத்திலே பதட்டத்தின் அறி
குறிகள் தென்பட்டன. ஆனால் அந்த
எகிப்து நாட்டு இளைஞன் ஏதும் அறியாப்
பாலகளைப் போலச் சிரித்துக் கொண்ட
யிருந்தான். அவன் அந்த அடிமைப்
பெண்ணின் பதட்டத்தையோ, அடிமைச்
சிப்பாயின் கோபத்தையோ கடுகள
வாவது பொருட் படுத்தினதாகத் தெரிய

வில்லை. அந்த அலட்சிய பாவத்தைக் காண நீர்ரோ சிப்பாய்க்குப் பொறுக்க முடியாத கோபம் வந்துவிட்டது.

ஆகவே, அவன் எகிப்து நாட்டு இளைஞனை நெருங்கி, "நீ யாரடா? என் சக்ரவர்த்தியின் அடிமையான இவனை வேலை செய்ய கொட்டாமல் தடுக்க உனக்கு எங்கிருந்தடா வந்தது இவ்வளவு துணிச்சல்?" என்று மிகவும் மிடுக்காகவும் ஏளனமாகவும் கேட்டான்.

எகிப்து நாட்டு இளைஞன் முதலில் ஒரு முறை அந்தச் சிப்பாயை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். பிறகு கொஞ்சமும் அச்சமின்றித் தன் இரு கைகளையும் மார்பின் மீது வைத்து, மிகவும் ஏளனமாக என்னி நகையாடும் பாவனையில், "நானா? நான் எகிப்து நாட்டு மண்ணிலே பிறந்து வளர்ந்த மிக மிகச் சாதாரணமான ஒரு

திரும்பி நீல நதியின் மணற் பரப்பிலே இங்கும் அங்கும் நடைபோடலானால் சில சமயம் ஒரு இடத்தில் நின்று தக்கால்களினாலும் கால் வீரல்களினாலும் மணலுடன் விளையாடவும் செய்தான்.

அடிமைச் சிப்பாய் அதுவரை தன் எஜமானியின் பெருமைக்குப் பங்கு விளைவிக்கும் வகையில் யாரும் அதுருள வார்த்தைகளைப் பேசிக் கேட்காதேயில்லை. எகிப்து நாட்டு இளைஞன் சொன்ன சொற்கள் அவனுக்கு எவர் மீறிய கோபத்தை உண்டு பண்ண விட்டன. பல்லை 'நறநற' வென்று கடித்துக் கொண்டு எகிப்து நாட்டு இளைஞனுக்குப் பாடம் கற்பிக்கு நோக்கத்துடன் வில்லில் நாணைப் பூட்டி அம்பை ஏற்றினான். ஆனால் எகிப்து நாட்டு இளைஞன் அதற்குமேல் அவனுக்கு

அம்பு எய்யும் சிரமத்தை வைக்க வில்லை. வெகுவேகமாக முன்னே, வந்து அவன் கைவிரிந்து அம்பையும் விலையும் 'வெடுக்' கென்று பிடுங்கி நீல நதியின் ஆழமான பிரவாகத்துக்கு அர்ப்பண செய்துவிட்டான். அந்நீல நதியின் நீர்ப் பரப்பிலே மிதந்து சென்று விட்டன.

அந்தக் காரியத்தை முடித்தபின் அவர் நீர்ரோ சிப்பாயை வெகுவேகமாக நோக்கி "டேய்! என் எதிர்

ஆயுதங்களை எடுக்காதே. இங்கே உஜைமபம் சாயாது. எனக்கு எதிராக ஆதம் எடுத்துப் போர் புரிய இனித்தான் இன்னொருவன் பிறந்து வரவேண்டுமென்றிருந்தான்? ஐரக்கிரதை! போய் வா என்று சொல்லி ஏளனம் தொனிக்க 'கடகட' வென்று நகைத்தான்.

அதைக் கேட்டதுதான் தாமதம் நீர்ரோ சிப்பாய் கோப வெறி கொண்டு எகிப்து நாட்டு இளைஞனைக் குத்தி ஓடினான். சிறிது நேரத்துக்கெல்லா இருவருக்கு மிடையே சிறிதாக ஆபீத்த அந்தச் சண்டை பெரும் போராக முண்டது. கருப்பு அடிமையும் எகிப்து நாட்டு வெள்ளையனும் வெகுண்டு பேரபுரிந்த அந்தக் காட்சி ஒரு கருப்புமேகரு ஒரு வெண்பு மேகமும் ஒன்றுக்கொன்று முட்டிக் கொள்ளுவது போலிருந்த, பார்ப்பதற்கு அந்தக் காட்சி கண்கொளாக் காட்சியாக இருந்தது.

மறியம்.

ஜீவன். ஆனால் இந்தப் புனிதமான நீல நதியிலே 'சலசல' வென்று சப்தித்துக்கொண்டு துள்ளி ஓடும் பரிசுத்தமான தண்ணீரின் மீது ஆனை வைத்துச் சொல்லுமிதேன். காட்டுமிராண்டியான உன் நீர்ரோ பாதுஷா என் கால் தூசிகூடப் பெறமாட்டான். அவனையும் அவனுடைய வீரதீர பராக்கிரமத்தையும் பற்றி எனக்குச் சிறிதும் அக்கறையில்லை. மிகமிக ஆழமான இந்த நீலநதியின் தண்ணீர் அடியில் கிடக்கும் சிறு மணலைச் சிறிதளவாவது பொருட்படுத்துமா? அதற்கு அந்த மணல் எம்மாதிரம்? ஆழமான நீலநதி எங்கே? ஒரு சிறு மணல் எங்கே? அம்மாதிரித்தான் எனக்கு நீயும் உன்னுடைய பாதுஷா வும்! புரிந்ததா?" என்று தூக்கி எறிந்தாற்போலப் பேசினான்.

அதைச் சொல்லி முடித்ததும் எகிப்து நாட்டு இளைஞன் வெகு அலட்சியமாகத்

'இந்தப் பயல் என்னை எதிர்த்து எத்தனை நேரம்தான் நின்றாவிடப் போகிறான், பார்ப்போமே!' என்று எண்ணித் தான் போரில் இறங்கி யிருந்தான் அடிமை நீரோ. ஆனால் வெகு சீக்கிரமே, தான் அப்படி நின்றதது மிகவும் தவறு என்பது அவனுக்கு உள்ளங்கை நெல்விக்கனிபோல விளங்கி விட்டது.

'எகிப்து நாட்டைச் சேர்ந்த இந்த இளைஞன் பருமனாகவோ கொழுத்தவனாகவோ இல்லைதான். இருந்தாலும் இவனைப் பலம் அற்றவன் என்று சொல்ல முடியாது. இவன் மிகவும் நல்ல பலசாலி தான். இவனுடைய கைகளும் கால்களும் இரும்பைக் காட்டிலும் கடினமாக இருக்கின்றன. நான் அவற்றை எவ்வளவோ அழுக்க முயன்றும் அழுக்க முடியவில்லை. ஆழம் தெரியாமல் இவனுடன் மல்யுத்தம் செய்யத் துணிந்து இறங்கி விட்டேனே, இவனிடமிருந்து இனி எப்படித் தப்புவது? முன்பே தெரிந்திருந்தால், இப்படி யெல்லாம் அசட்டுத்தனமான காரியத்தில் இறங்கி யிருக்கவே மாட்டேன். இப்படி முன்பின் யோசனையின்றி முன்னேறியும் இருக்க மாட்டேன். இப்படி அவமானப் படவும் நேர்ந்திராது. போரில் இறங்கியது என்னவோ இறங்கியாகி விட்டது. இனி இவ்விதம் சிந்தித்தெல்லாம் என்ன பயன்? ஆண்டவன் விட்ட வழி விட்டும்' என்று மனதைத் திடம் செய்து கொண்டான் அந்தச் சிப்பாய். இருந்தாலும் வெளியில் இருவருக்கும் போர் மூண்டிருந்தது போலவே அவனுடைய உள்ளத்திலும் பலத்த போர் மூண்டிருந்தது.

எகிப்து நாட்டு இளைஞனே அவனுடன் சண்டையே போடவில்லை. வெறுமனே விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். நீரோ சிப்பாய் தன்மீது செய்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த பலப் பரிட்சையை எள்ளி கதை யாடிக் கொண்டிருந்தான். இந்த நீரோ சிப்பாய் தனக்கு ஏதாவது தீங்கு இழைத்து விடுவானே என்ற கவலையே அவனுக்குச் சிந்தும் இல்லை. அவனால் தனக்கு எந்த விதமான தீங்கும் இழைக்க முடியாது என்பதை எகிப்து நாட்டு இளைஞன் நன்கு உணர்ந்திருந்தான். ஆகவே அவன் வெகு லாகவமாக எதிரியின் அடிகளை யெல்லாம் தடுத்து எதிரிக்கு இன்னும் அதிகமான எரிச்சலை மூட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனால் பொழுதோ போய்க்கொண்டே யிருந்தது. பொழுது அதிகரிக்க அதிகரிக்கத் தியூனஸின் பதட்டமும் அதிகரித்துக் கொண்டே போயிற்று. எகிப்து நாட்டு இளைஞனுக்கும் நீரோ சிப்பாய்க்கும் மூண்டிருந்த கடும்கோரைக் கண்ட

தியூனஸ், 'இந்தச் சண்டை சீக்கிரமாக முடிந்துவிடக் கூடாதா, பகவானே!' என்று கடவுளை வேண்டிக் கொண்டான்.

இரண்டு மணி நேரத்துக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. நீரோ இளவரசியின் கோபம் என்னவும் குறையவில்லை. நேரம் ஆக ஆக அவனுக்கும் கோபம் அதிகரித்துக் கொண்டே யிருந்தது. கடைசியில் அவள் பொறுமை யிழந்து இருபது குதிரை வீரர்களைத் தன்னுடன் கூட வருமாறு உத்தரவிட்டுவிட்டு நீல நதிக்கரையை நோக்கிப் புறப்பட்டாள். அங்கே சென்று அவள் கண்ட காட்சி அவளுடைய கோபத்தைத் தணிப்பதாயில்லை. 'ஐய்'லென்று குளிர்த்த வீசிக் கொண்டிருந்த நீர்க் காற்றுக்கும் கூட கொதிப்பேறி யிருந்த அவளுடைய உள்ளத்தைக் குளிர வைக்கும் சக்தி யில்லை. ஏனெனில், அவளுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து தியூனஸைப் பிடித்து இழுத்து வருவதற்காக வந்திருந்த சிப்பாய் நீல நதியின் மணற் பரப்பிலே குப்புற விழுந்து செத்துக் கிடந்தான். தியூனஸ் தண்ணீர்க் குடத்தைத் தலையில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு கரையேறி வந்து கொண்டிருந்தான். எகிப்து நாட்டு இளைஞன் அவன் காலடிகளில் முழங்கால்களை மண்டியிட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு அவன் முகத்தையே அண்ணாந்து பார்த்தவாறு அவளை ஏதோ யாசித்துக் கொண்டிருந்தான். ஏதோ யாசித்துக் கொண்டிருந்தான் என்று சொல்லுவானேன்? "அதற்குள் என்ன அவசரம்? இன்னும் சற்றுப் பொறுத்துப் போகக் கூடாதா?" என்று தியூனஸைப் பார்த்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அந்தக் காட்சியைக் கண்ணுற்ற இளவரசிக்குத் தனக்கும் தன் அரசாங்கத்துக்கும் மாபெரும் அவமானம் ஏற்பட்டு விட்டதாகவே தோன்றியது. அவள் திடீரென்று தன் கையை உயர்த்தினாள். அதைக் கண்டதும் தியூனஸ் நடுநடுங்கிப் போய்விட்டான். அந்த நடுக்கத்திலே அவளுடைய தலையிலிருந்த குடம் சரிந்து கீழே விழுந்து உடைந்து விட்டது. அதிலிருந்து கொட்டிய நீரைக் 'கட கட' வென்று மணல் குடித்துவிட்டது. அந்த மனதுக்கு ஏன்தான் அவ்வளவு தாகமோ? மணலில் 'குப்பு' பென்று எழும் இரண்டொரு குமிழிகள் மட்டும் தான் எஞ்சி யிருந்தன. நம்பிக்கை நசித்துவிட்டது. ஆயினும் ஆசை விட்ட பாடியில்லை. ஆனால் அந்த ஆசை வாழ்க்கை இன்னும் எத்தனை கண நேரந்தான் நீடித்திருக்கப் போகிறதோ, பார் கண்டார்கள்? (தொடரும்)

4. இளவரசியின் வெற்றி

பஹ்மான் மலைமீது ஏறிச் செல் கையில் இரு புறமும் கருங்கற்கள் ஏராளமாக இருந்ததைப் பார்த்தான். அவனுக்கு உண்மையில் பயம் ஏற்பட்டது. அந்தக் கற்கள் மனிதர்கள் உருவத்திலும் குதிரைகள் உருவத்திலும் இருந்தது கண்டு அவன் நடுநடுங்கிப் போனான். சற்று தூரம் போனவுடன் மனிதர்கள் யாரையும் காணோம். ஆனால் அவனைத் திட்டும் குரல்கள் மாத்திரம் கடுமையாகக் கேட்டன. திருடர் 'கொடிகாரா' என்பன போன்ற சொற்களை உபயோகித்துப் பல அசரீரிகள் அவனைத் திட்டின. இன்னும் சில குரல்கள் அவன் காதருகில் வந்து உறுமுவது போலிருந்தன. அவனை எப்படியாவது பயப் படுத்தித் திருப்பி யனுப்ப முயற்சித்தன அந்தக் கண்காண உருவங்கள்.

சிறிது நேரம் பஹ்மான் மனம் தளராமலும், தைரியத்தைக் கைவிடாமலும், பின்னால் திரும்பிப் பார்க்காமலும் மேலே மேலே சென்றான். ஆனால் மேலே செல்வச் செல்ல அந்தக் குரல்கள் இன்னும் பயங்கரமாக இருந்தன. பஹ்மான் துறவியின் எச்சரிக்கையை மறந்து திரும்பி ஒடி விடலாம் என்று பின்னால் திரும்பினான். அந்த நிமிஷமே அவனும் அவன் குதிரையும் கருங் கற்களாக மாறி விட்டனர்.

பஹ்மானுக்கு இந்த கதி நேர்ந்த சமயம் இளவரசி பாரிஜாதமும் இளவரசன் பர்விஸும் தங்களுடைய அண்ணன் வரலை ஆவலுடன் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பஹ்மான் புறப்பட்டதிலிருந்து அவன் அடையாளமாகக் கொடுத்து விட்டுப் போன கத்தியை அவன் தினமும் எடுத்த

துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கத்தி பளபளப்பாக இருக்கும் வரையில் அவன் சௌக்கியமாக இருப்பதாக எண்ணிச் சந்தோஷமடைவான். ஆனால் பஹ்மான் கருங்கல்லாக மாறிய தினத்தன்று அவன் கத்தியைப் பார்த்தான். அதில் ரத்தக் கறை படிந்திருந்தது. பாரிஜாதமும் பர்விஸும் அதைக்

கண்டு திடுக்கிட்டார்கள். கத்தியில் ரத்தக் கறை பட்டிருப்பதால் தங்கள் சகோதரன் இறந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்து அவர்கள் அளவிலாத் துக்க மடைந்தனர். ரோம்ப நேரம் வரையில் அவர்களுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. பிறகு பர்விஸ்தன் துக்கத்தை ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு தன் தங்கையைப் பார்த்துக் கூறினான்: "பாரிஜாதம், இனி அழுது பிரயோசனம் இல்லை. நான் சென்று அந்த அதிசயப்பொருள்களைக் கொண்டு வருகிறேன். மேலும் அண்ணனுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதையும் தெரிந்துகொண்டுவருகிறேன்."

ஆனால் பாரிஜாதத்திற்கு பர்விஸ் செல்வது பிடிக்க வில்லை. ஆகையால் அவன் தன் தமையனைப் பார்த்து, "அண்ணா, நீயும் சென்று, உனக்கும் பெரிய அண்ணனுக்கு நேர்ந்த கதி ஏற்பட்டால் அப்புறம் இங்கே தனியாக நான் என்ன செய்வது? நீயாவது எனக்குத் துணையாயிரு. நீ போக வேண்டாம், அண்ணா!" என்றான்.

ஆனால் பர்விஸ் தன் தங்கையின் பேச்சைக் கேட்கவில்லை. "பாரிஜாதம்! வீணாகக் கவலைப் படாதே. அண்ணா தோல்வியுற்றால் நானும் தோல்வியடைவேன் என்று ஏன் நினைக்கிறாய்? நான் வெற்றியுடன் திரும்பி வருவேன். நான் நூறு முத்துக்களடங்கிய ஒரு மாலை தருகிறேன். அவற்றை ஒவ்வொன்றாக உருட்டிக் கொண்டு வா. முத்துக்கள் உருளாமல் நின்று விட்டால் நான் இறந்து விட்டதாக நினைத்துக்கொள்" என்று தங்கையிடம் கூறி ஒரு முத்து மாலையைக் கொடுத்து விட்டு பர்விஸ் மறுநாட் காலையில் புறப்பட்டு விட்டான். பஹ்மான் சென்ற அதே ரஸ்தாவில் பர்விஸும்

சென்றான். இவ்வாறு பிரயாணம் தொடங்கிய இருபதாம் நாள் பஹ்மான் சந்தித்த அதே துறவியின் இருப் பிடத்திற்கு அவனும் வந்தான். துறவியைப் பார்த்து, பேசும் பறவை, பாடும் மரம், மஞ்சள் நீர் — இருக்குமிடத் திற்கு வழி சொல்லும்படி கேட்டான்.

அந்த அதிசய வஸ்துக்களை அடைவதில் உள்ள அபாயங்களைத் துறவி பர்விஸுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அவன் மேற் செல்லாதபடி தடுக்க முயன்றான். மேலும், "உனக்கு முன் வந்த இளைஞன் நான் கூறிய எச்சரிக்கைகளைக் கவனிக்காததால் கருங்கல்லாகச் சமைந்து விட்டான். நீயும் அதே தூர்க் கதிக்கு ஆளாகாதே" என்று எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தான். ஆனால் பர்விஸ் பிடிவாதமாகவும் உறுதியாகவும் இருந்தான்.

அவன் பிடிவாதமா யிருப்பதைக் கண்டு துறவி கடைசியில் அவனுக்கு வழி சொல்லியனுப்பினான். பஹ்மானுக்குக் கொடுத்ததைப் போலவே ஒரு கிண்ணத்தை அவனுக்கும் கொடுத்து அது உருண்டோடும் வழியே போகச் சொன்னான்.

பர்விஸ் குதிரை மீது ஏறிக்கொண்டு கிண்ணம் உருண்டோடும் வழியே சென்றான். கடைசியில் துறவி கூறிய மலையடிவாரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான். கருங்கற்களைப் பார்த்துக் கலங்காமல் மலைமீது வேகு விரைவாக ஏறிச் சென்றான். அச் சமயம் கோபமும் ஆத்திரமும் நிறைந்த ஒரு குரல் பின்புறம் கேட்டது. "முட்டான் பையா, சில! மேலே போகாதே. போனால் உன்னைத் தண்டிப்பேன்" என்றது அக் குரல். தன்னை அதட்டுவதற்கு யார் இருக்கிறார்கள் எனக் கோபம் கொண்டு பர்விஸ் தன்வாளை உறையிலிருந்து உருவிக்கொண்டு பின்னுத் திரும்பிப் பார்த்தான். திரும்பியவுடன் பர்வி

ஸும் அவனுடைய குதிரையும் கல்லாய்ச் சமைந்தனர். பர்விஸ் கல்லாக மாறிய சமயத்தில் இளவரசி பாரிஜாதம் தனது சகோதரன் கொடுத்து விட்டுப்போன முத்து மாலையை உருட்டிக் கொண்டிருந்தான். திடீரென முத்து நகராமல் இருந்துவிடவே அவன் திடுக்கிட்டான். பர்விஸும் இறந்து விட்டான் என்று அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டது. துணையாயிருந்த இரு சகோதரர்களும் இறந்து விட்டார்கள். இனி என்ன செய்வது என்று பாரிஜாதம் யோசனை செய்தான். அழுது கொண்டிருந்து பயனில்லை என்பதை அறிந்தான். தானே சென்று சகோதரர்கள் கதி என்ன ஆயிற்று என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அதிசய வஸ்துக்களையும் கொண்டு வருவது என்று முடிவு செய்தான்.

அடுத்த நாள் காலையில் ஆண் உடை அணிந்து கொண்டு குதிரை மீது ஏறிப் புறப்பட்டான். சில நாட்களில் திரும்பி வந்து விடுவதாக விட்டு

வேலைக்காரர்களிடம் சொல்லிவிட்டு சகோதரர்கள் சென்ற பாதையிலேயே பிரயாணம் செய்தாள்.

இருபதாவது நாள் பிரயாணத்தில், இளவரசர்கள் சந்தித்த அதே துறவியைப் பாரிஜாதமும் சந்தித்தான். உடனே குதிரையை விட்டிறங்கி துறவியின் அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டு அவனைக் கேட்டான்: “பெரியவரே, தங்கள் அருகில் சிறிது நேரம் இளைப்பாற அனுமதி யளிக்க வேண்டும். முடியுமானால் பேசும் பறவை, பாடும் மரம், மஞ்சள் நீர் முதலிய மூன்று அதிசயப் பொருள்களும் இருக்கு மிடத்தைத் தயவு செய்து எனக்குத் தாங்கள் தெரிவிப்பீர்களா?”

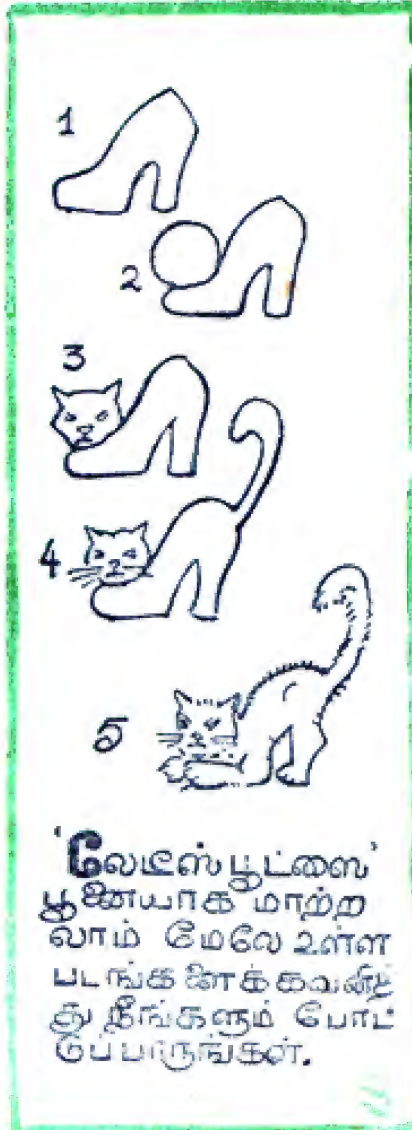
துறவி இது கேட்டு நெடுநேரம் யோசனை செய்தான். தன்னுடன் பேசுவது ஆண்டை தரித்த ஒரு பெண் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். அவன் கேட்கும் அதிசயப் பொருள்கள் உள்ள இடத்தைச் சொல்ல அவன் விரும்பவில்லை. இந்த ஆபத்தான காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டாம் என எவ்வளவோ அவனிடம் சொல்லிப் பார்த்தான். ஆனால் அவன் துறவியின் எச்சரிக்கைகளை லட்சியம் செய்பவளாயில்லை. துறவி பேசி முடித்ததும் நிதானமாகப் பாரிஜாதம் அவனைப் பார்த்துக் கூறினான்: “ஐயா, இம்மாதிரி பயப்படுத்தவிட உம் மால் முடியாது. எனக்கு நீர் வழி சொன்னால் நான் கட்டாயம் வெற்றி பெறுவேன். என்ன பயங்கர சப்தம் கேட்டா

லும் நான் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டேன். மலை ஏறும் பொழுது கேட்கும் பயங்கரக் குரல்கள் என்காதில் விழாமலிருப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். என் காதுகள் இரண்டையும் பஞ்சு வைத்து அடைத்துக் கொண்டால் யார் கத்தினால் எனக்கு என்ன? இந்த யுக்தியினால் என் மனம் கலவரப்படாமல் நான் மலையுச்சியை அடைந்து விடுவேன்.”

இதற்கு முன் தன் உதவியை நாடியவர்கள் இம்மாதிரி முன் யோசனையுடன் சென்றதைத் துறவி பார்த்த தில்லை. பாரிஜாதம் இவ்வளவு புத்தி

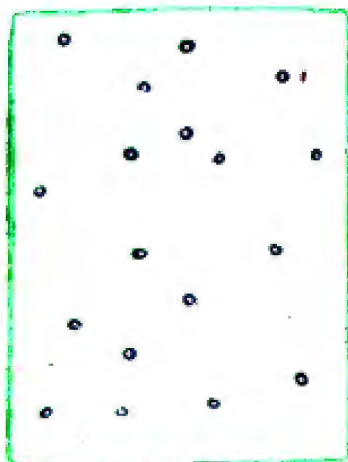
சாலித்தனமா யிருப்பது கண்டு துறவி ஆச்சரியமடைந்தான். எனினும் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டாம் என அந்தப் பெண்ணுக்கு எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தான். அவள் பிடிவாதமாயிருக்கவே, அவள் கையில் ஒரு கிண்ணத்தைக் கொடுத்து அவளுடைய சகோதரர்களுக்குச் சொன்ன யோசனைகளை அவளுக்கும் கூறினான்.

துறவிக்கு கன்றி செலுத்தி விட்டுப் பாரிஜாதம் உடனே குதிரை மீது ஏறிக் கொண்டு புறப்பட்டான். கிண்ணத்தை தன் முன்னால் எறிந்து விட்டு அதைத் தொடர்ந்து சென்றான். மலை யடிவாரத்திற்குச் சென்று கிண்ணம் நின்றது. அந்த இடத்தில் குதிரையை விட்டிறங்கியதும் ஏராளமான கருப்புக் கற்கள் தென்பட்டன. அவை யெல்லாம் மூன்று மனிதர்களாயிருந்து கற்களாக மாறியவை என்

‘லேடெஸ்பூட்டைஸ்’
பூனைபாக மாற்ற
லாம் மேலே உள்ள
படங்களைக் கவனித்
து நீங்களும் போட்
பெயருங்கள்.

பதை நினைத்துப் பாரி
ஜாதம் வருந்தினான்.
சற்று நேரம் சிந்தனை
செய்த பிறகு காது
களில் பஞ்சை அடைத்
துக்கொண்டு மலைமீது
ஏறினான். காதில்
ஏதேதோ சப்தங்கள்
கேட்டனவே யொழிய,
அவை என்ன சொல்
கின்றன என்பது
விளங்கவில்லை. எங்
கேயோ வெகு தூரத்
திலிருந்து யாரோ கூவு
வது போலிருந்தது.
மேலே ஏற ஏற சப்
தங்கள் பலமாக இருந்
தாலும் அவன் காது
களில் பஞ்சை நன்றாக
அடைத்திருந்ததினால்
எதுவும் தெளிவாகக்
கேட்கவில்லை. இவ்வா

இந்தக் கட்டத்துக்குள் ஆறே
ஆறு தேர் கோடுகள் இருந்து,
ஒவ்வொரு புள்ளியையும் தனித்
தனியாகக் கட்டவேண்டும்.
முடியுமா உங்களால்?

சேஷ மாடுகளுக்கு கடை:
11000000

றாக எதையும் வட்சியம் செய்யாமல்,
தைரியமாக மலை யுச்சியில் ஏறி,
பேசும் பறவை இருந்த கூண்டைப்
பிடித்துக் கொண்டு, "உன் தந்திரம்
என்னிடம் பலிக்கவில்லை. உன்னால்
இனி தப்பியோடவும் முடியாது"
என்று உரக்கக் கூறினான்.

இதற்குள் பயங்கரக் குரல்கள்
அடங்கிவிட்டன. பாரிஜாதம் உடனே

தன் னுடைய காது
களில் அடைத்திருந்த
பஞ்சை எடுத்தான். இந்
தச் சமயத்தில் பேசும்
பறவை அவனைப் பார்த்
துப் பேசியது. "தைரி
யம் மிக்க பெண்
மணியே, உன்னை பய
முறுத்தியதற்காக என்
மீது கோபம் கொள்
ளாதே. என்னை நீ
பிடித்துக் கொண்டு
விட்டதால் இனி நான்
உன் அடிமை. நீ யார்
என்பதை நீ அறியா
விட்டாலும் நான் அறி
வேன். சமயம் வரும்
பொழுது உனக்கு அள
விலா ஆனந்தம் கிடைப்
பதற்கு நான் உதவி
புரிவேன். நான் சொல்
வது உண்மை என்

பதை நிரூபிக்க வேண்டுமானால் நீ
இப்போது ஏதாவது உத்தரவிடு.
அதை உடனே நிறைவேற்றி வைக்
கிறேனா இல்லையா என்று பார்."

இதைக் கேட்டுப் பாரிஜாதம் பரவச
மடைந்தான். உடனே பேசும் பறவை
யிடம், "பட்சியே, நீ என்னிடம்
இவ்வளவு அன்பு காட்டியதற்கு
சந்தோஷம்" என்றான். (தொடரும்)

அதுவும் வராது!

கோபு சரித்திரப் பாடத்தில் ஒரு
கேள்விக்குத் தப்பாக விடை எழுதி
யிருந்தான். அவனுடைய ஆசிரியர்
விடையைத் திருத்தி எழுதிக்கொடுத்து,
அதைப் போல இருபது முறை
'இம்போஸிஷன்' எழுதிக் கொண்டு
வரும்படியாகச் சொன்னார்.

விடை மிகவும் பெரிதாக இருந்தது.
ஏறக்குறைய இரண்டு பக்கம் வரும்.
கோபு எழுதி எழுதிப் பார்த்தான்.
கை வலித்தது. முதுகும் வலித்தது.
கடைசியில் அவனால் எழுதவே முடிய
வில்லை. எழுதியதை எண்ணிப் பார்த்
தான். மொத்தம் பதினேழு முறை
எழுதியிருந்தான். அவன் எழுந்து,
எழுதியதை ஆசிரியரிடம் கொண்டு
போய்க் காட்டினான். வாத்தியார் எண்
ணிப் பார்க்க மாட்டார் என்று அவன்

நினைத்தான். ஆனால் சரித்திர ஆசிரியர்
சாம்பாஜி ராவையா ஏமாற்ற முடியும்?
எமகண்டர் ஆச்சே அவர்! எல்லாவற்
றையும் அவர் வரிக்கு வரி படித்துப்
பார்த்து விட்டு எத்தனை முறை எழுதி
யிருக்கிறான் என்று கூட்டிப்பார்த்தார்.
மொத்தம் பதினேழு முறை. உடனே
முகத்தில் கோபம் தாண்டவமாட, மூக்
குக் கண்ணாடியை நெற்றிக்கு மேல்
உயர்த்தி விட்டுக் கொண்டு, "என்டா
பயனே, இருபது நடவை உன்னை எழு
தச் சொன்னேன் நீ பதினேழு நடவை
தானே எழுதியிருக்கிறாய்? என்னை
ஏமாற்றப் பார்க்கிறாய்?" என்றார்.

கோபுவுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. ஆனால்
அதை அடக்கிக் கொண்டு, "ஸார்,
நான் என்ன செய்வது? எனக்குக்
கணக்கும் சரியாக வராது!" என்றான்.

படித்துப் பாருங்கள்!

தன்னம்பிக்கை

அமெரிக்கப் பேரறிஞரும் வேதாந்தியுடைய ராஸ்ப் வாஸ்டோ எம்ஸன் எழுதிய துல்கனில் தன்னம்பிக்கை உலகப் புகழ் பெற்றதாகும். இதுள்ள கருத்தக்களை அடிக்கடி மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டாத எழுத்தாளர்களோ, பண்டிதர்களோ கிடையாதென்று கூறலாம். மதிப்பிற்குரிய எம் அருமைத் தலைவர் காந்தி மகாத்மகூட இந்த துல்கனிலிருந்து மேற்கோள்கள் எடுத்துக் காட்டுவதுண்டு. எம்ஸன் தன் வாழ்க்கை முழுவதும் செய்த வந்த உபதேசத்தின் சாரம்சம் முழுவதும் இதில் அடங்கி விருக்கிறது. தன்னம்பிக்கை மூலம் வாழ்க்கையில் எாம் எப்படி மூன்றேற முடியும் என்பதை எம்ஸன் இதில் தெளிவாக்கி விருக்கிறார். சிறப்பு மிக்க இந்துஸ், காந்தி அருவங்களுக்கு மூன், பிரபல தேசபத்தரும் தமிழறிஞருமான ஸ்ரீ வ. வெ. சு. ஐயர் தமிழில் மொழிபெயர்த்த வெளியிட்டார். இப்போது அது இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவந்திருக்கிறது. மூல ஆசிரியருடைய எழுத்தில் உள்ள வேகமும் காம்ரியமும் மொழிபெயர்ப்பில் அப்படியே வந்திருக்கிறது. விலை அனா 8. பிரசுரம் : சர்வோதயப் பிரசுராலயம், அலெக்சாந்திர சர்க்காசகம், கிரேக்காண்டி, திருப்பூர்.

வி. கோ. குரியநாராயண
சாஸ்திரியார்

தமிழ்நாடு ஆங்கில மொகத்தில் ஆழ்ந்திருந்த காலத்தில் அருத் தமிழ்ப் புலவர் லெர் தோன்றித் தமிழைப் போற்றி வளர்த்தனர். அவர்களில் ஸ்ரீ வி. கோ. குரியநாராயண சாஸ்திரியாரும் ஒருவர். மதராசகாத்தில் பிற்த, ஆங்கிலமும் தமிழும் ஆர்வத்தடன் பயின்ற, பங்குக் கழகப் பட்டம் பெற்ற இப்பேரறிஞர் சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியிலே தமிழாசிரியராக அமர்ந்தார். செந்தமிழால் மாணவர் கிறையைக் கவர்த்தார். புத்தப் புதிய பல துல்கள் எழுதித் தமிழ்நாட்டுக்குத் தோண்டு புரித்தார். மூப்பத்திரண்டாம் வயதில் கொடிய காசரோய்க் குன்றாகி உலக வாழ்வைத் தற்த்தார். புகழ்பெற்ற இந்தமிழ் பேரறிஞருடைய வாழ்க்கை வாலாந்தை விதவான் ஸ்ரீ கா. சுப்ரமணியம் எழுதி

யுள்ளார். தமிழில் ஸ்ரீ குரியநாராயண சாஸ்திரியாரின் வாழ்க்கையைப் பற்றி முதலாவதாக வெளிவந்திருக்கும் துல்க இதுவே யாகும். அழகாகவும் ரசமாகவும் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ சாஸ்திரியாருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி அறித்த கொள்ள விரும்புபவர்களுக்கு மிக்க உதவியாக இருக்கும். விலை ரூ. 3; பிரசுரம் : வி.கு. சுவாமியாதன், பிரசுரகர்த்தர், மதராசு.

1. பிரார்த்தனை கிதம்

2: பரத கிதம்

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றையும் மூறப்படி வணங்கி வழிபடும் பத்த கோடிகளுக்கு, பத்திச் சுவை ததும்பும் தீர்த்தனங்கள் கிடைத்தால் அது சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பொழித்தது போலாகும். அத்தகைய பிரார்த்தனைக் கீர்த்தனைக் கவர் அமைப்புடன் இன்னலில் அடங்கி விருக்கின்றன.

புத்த கீர்த்தில் அலாசிப்பு முதல் பரத வர்ணம் தில்லாது, காடோடி கடனம் வரையில் கவர்ப்பிரவந்தாரங்களுடன் பதினாறு தேவர்கள் இருக்கின்றன. இவ்விரண்டு புத்தகங்களையும் தயாரித்தவர் : ஸ்ரீமதி கே. லலிதா, ஸ்ரீ சுவாமி கான கிணயம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை. விலை : பிரார்த்தனை தேம் அனா : 0—12—0; பரத தேம் ரூ. 1.

Monthly Digest of Economics and Statistics-Madras State-April 1950.

சென்னை சர்க்கார் புதிதாக ஆரம்பித்திருக்கும் ஒரு மாத வெளியீடு இது. விவசாயம், கைத்தொழில், சுகாதாரம் இரக்கு மதி—ஏற்றமதி, மின்சாரம் முதலியவை பற்றிய புள்ளி விவரங்களை இம்மாகாண மக்களுக்குக் கொடுப்பததான் இதன் தோக்கம். கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்குப் புள்ளி விவரக்கள் எவ்வளவு இன்றியமையாதன என்பதை விளக்கி சென்னை சர்க்கார் பொருளாதார ஆலோசகர் ஸ்ரீ கடாஜன் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றும் இதில் மடக்கி விருக்கிறது. விலை ரூ. 1—2—0; கிடைக்குமிடம் : The Economic Adviser, Government of Madras.

குழந்தை வேண்டாம்!

ர. வே.

சுய்மனம் நடந்து இரண்டரை வருஷங்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டன இன்னும் தன் நாட்டுப் பெண் பூக்காமல் அத்திமரம்போல சின்று கொண்டிருந்த நிலை பொன்னம்மாளுக்குச் சொல்ல முடியாத அளவு வருத்தம். 'பாட்டி' என்று வாய் சிறைய அழைப்பதற்குத் தனக்கு ஒரு பேரனோ பேத்தியோ பிறக்க வில்லையே என்ற கவலை அடங்குக்கு அதிகமாக இருந்தது.

வாஸ்தவந்தானே? பொன்னம்மாஸின் ஒரே புதல்வன் நடராஜன். அவனுக்குப் பிறக்காவிட்டால், 'பரவாயில்லை' என்பதற்கு, அவனைத் தவிர இன்னும் இரண்டுபேரு பெண் பிள்ளைகள் இருந்தால், தேவலை. அவனோ அம்மாவின் ஏக புத்திரன். அவளுக்குப் பேரக் குழந்தைகள் வேண்டுமென்றால், அவனுக்குத்தானே பிறந்தாக வேண்டும்? அக்கம் பக்கத்தில் உள்ள சிழவிகள் எத்தனையோ பேர் ஏழெட்டுப் பேரன் பேத்தியை வைத்துக் கொண்டு ஆனந்தமாகப் பொழுது போகிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவளுக்கு மனம் மிக்க வேதனைப்படும்.

இதற்காகப் பொன்னம்மாள் ஒரு முறையாவது சிவகாமியைக் கடுமையாகப் பேசியிருக்க மாட்டாள். 'மலடு' 'ஜடம்' 'மரம்' போன்ற சொற்களினால் அச்சனை செய்யும் மாமியார் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்ல அவன். "என்னவோ அம்மா, சிவகாமி, நீங்கள் இரண்டுபேரும் சிரும் சிறப்புமாய்க் குடித்தனம் நடத்துவது எனக்குப் பெருமையாகத்தான் இருக்கிறது. உங்கள் அன்புக்கும் அபிமானத்துக்கும் சாட்சி சொல்கிறாப்போல, ஒரு குழந்தையை மட்டும் பெற்றுக் காண்பித்துவிடு"—இவ்வளவுதான் மாமியார் சொல்லுவாள்.

குழந்தையைப் பற்றி நடராஜனோ அல்லது சிவகாமியோ அவ்வளவாக வருத்தப்பட்டதில்லை. அவர்களை யும் சேர்த்து வைத்துத்தான் பொன்னம்மாள் வருத்தப்படுகிறாள்! 'ஒரு மண்டலம் கற்றுவதாக வேண்டிக்கொள்' என்று மாமியார் மலடு சிவர்த்தியோட்கூட சொல்லுவாள். உடனே சிவகாமி அன்றிருந்தே மண்டலத்தைத் தொடங்கி விடு

வான். அது முடிந்தால், இன்னொன்று! அம்மனுக்கு தினமும் விளக்கேற்றுவதாக வேண்டிக் கொள்வான். இவ்வாறு சிவகாமி செய்த பிரார்த்தனைகள் கணக்கிடலடங்கா. அவன் தொட்டில் கட்டி மாட்டிய கோயில்கள் அனந்தம். "நடராஜா, உன் பெண்டாட்டியை எத்தனை நாள்தான் இப்படியே வைத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறாய்? யாராவது ஒரு வேடி டாட்டரிடம் கொண்டுபோய்க் காண்பியேன்!" என்று அம்மா சொல்வதற்காக, நடராஜன் பொழுது விடிந்தால் சிவகாமியை யாராவது ஒரு டாக்டர் மம்மாஸிடம் அழைத்துச் சென்று விடுவான். அவனுக்கு இதற்கே நேரம் சரியாக இருந்தது.

"உடம்பில் ஒன்றும் கொளாறு இல்லை. இப்படித்தான் கொஞ்ச நாள் வரை ஒன்றுமே இருக்காது. அப்புறம் திடீரென்று வயிற்றில் குழந்தை உருவாகும்" என்று சிவகாமியின் உடம்பைப் பரிட்சித்து விட்டுச் சொன்னார் ஒரு பிரபல டாக்டர். ஆகவே அச்சொற்கள் அவர்களுக்குச் சற்று ஆறுதலாக இருந்தன.

2

சிவகாமி வாசலிலேயே சிந்தவன் ணம் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். கொஞ்ச நாட்களாகப் பூட்டிக் கிடந்த எதிரீயீட்டு வாசலில் ஒரு ஜட்காவண்டி வந்து சிந்தது. வண்டியிலிருந்து முதலில் இறங்கியவன் கல்ல வாலிபன். இருபத்தைந்து வயதிற்கும்கூட. பார்ப்பதற்கு லட்சணமாப் இருந்தான். அவன் கைகேரெடுத்து வண்டியிலிருந்து இறங்கி விட்ட சிறுவனுக்கு புன்று வயதிற்குக் காலம். அவனுக்குப் பின்னால் இறங்கிய யுவதியின் கையில் இரண்டு வயது மதிக்கத்தக்க குழந்தை ஒன்று இருந்தது. அந்தப் பெண் சற்றுச் சிரமப்பட்டுக் கொண்டு இறங்கியதிலிருந்து, அவன் கருவுற்றிருக்கிறாள் என்று சிவகாமி ஊகித்துக் கொண்டான்.

சிவகாமியின் மனம் கனக்குப் போடுவதில் சிறிது நேரம் வயித்திருந்தது. அந்தப் பெண்ணுக்கு ஏறக்குறைய இருபத்தொரு வயது இருக்கும். இந்தக்

காலத்து நாகரீகப்படி அவளுக்குப் பதினேழு அல்லது பதினெட்டு வயதில் கலியாணம் நடந்ததென்று கணக்குப் போட்டால்,—தேவையே! மூன்று வருஷத்திற்கு மூன்று குழந்தைகள்; அதாவது, வருஷத்திற்கு ஒரு குழந்தை!

அக்குழந்தைகள் இரண்டையும் கட்டித் தூக்கி யனைத்துக் கொள்ளலாம் போலத் தோன்றியது சிவகாமிக்கு. செக்கச் செவ்வல் என்று கண்ணைப் பறிக்கும் சிவப்பான—அதாவது, வெண்மையான மேனி. குறு குறுப்புப் பாய்ந்தோடும் மூகம். 'க்ளாக்லோ' டப்பாவில் உள்ள குழந்தையைப்போல உருண்டு திரண்ட உடல். போய், அந்தக் குழந்தையைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வந்து விடலாமா என்று கூட சிவகாமி எண்ணினாள்.

தன் புருஷன் இந்த எதிர் வீட்டுக் குடும்பத்தைக் கவனித்தானே, இல்லையோ என்று சினைத்துக் கொண்டு அவள் காமிரா உள்ளுக்குச் சென்றாள். "இப்போது எதிர் வீட்டில் புதிதாக யாரோ வந்திருக்கிறார்களே. பார்த்தாயா?" என்று நடராஜன் தான் அவளை முதலில் விசாரித்தான். அவன் ஜன்னலுக்கு நேரே நாற்காலியைப் போட்டுக்

கொண்டு எதிர் வீட்டையேதான் கவனித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறான்.

"அதுதான் நானும் உங்களைக் கேட்கலாம் என்று வந்தேன்" என்றான் சிவகாமி. இருவரும் எதிர் வீட்டுப் புதுக் குடும்பத்தைப் பற்றி வெகு நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

"அந்தப் பெண் இருக்கிறாளே, அவளுக்கு எவ்வளவு வயதிருக்கும் என்று சினைக்கிறீர்கள்?"

"இருபது இருபத்தொரு வயது இருக்கும்."

"அதற்குள்ளேயே மூன்று வயதுக் குழந்தை ஒன்று, அதற்கு அடுத்தபடியாக இரண்டு வயதுக் குழந்தை ஒன்று, வயிற்றில் மூன்றாவது குழந்தை இருக்கும் போல் இருக்கிறது!"

"ஏன், உனக்குப் பிறக்கா விட்டால் மற்றவர்களுக்குப் பிறக்கக் கூடாதா?"

"அதற்குச் சொல்ல வில்லை. வெறுமனே கேட்டேன்."

"சரி, நீ அதற்குக் கேட்டாலும் சரி,—அது போகட்டும். அந்தப் பெண்ணின் புருஷனுக்கு எவ்வளவு வயதிருக்கும் என்று சினைக்கிறாய்?"

"இருபத்து நாலு அல்லது இருபத்தைந்து இருக்கும். ஏன்? — இருபத்தைந்து வயதிற்குள் மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தகப்பனாவதா என்று ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா?"

இப்படி நடராஜனும் சிவகாமியும் என்னென்னவோ பேசிக் கொண்டிருந்தனர். "இந்தக் காலத்தில் பெண்களுக்குப் பதினேழு வயதிலும் பதினெட்டு வயதிலும் கலியாணம் பண்ணுவ தென்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அது நல்லதுதான். இல்லாவிட்டால், அந்தக் காலத்தைப் போல் இந்த எதிர் வீட்டுப் பெண்ணுக்குப் பத்துப் பன்னிரண்டு வயதில் கலியாணம் பண்ணி வைத்திருந்தால் இத்தனை நாளைக்குள் பத்துக் குழந்தைகள் பெற்று, இவள் கிழவியாகி யிருப்பாள்" என்று அவர்கள் கூறிக் கொண்டனர்.

3

நாமனும் வாசந்தியும் சிவகாமி ழின் உற்ற நண்பர்கள். 'மாமி', 'மாமி' என்று நாமன் சிவகாமியைச் சுற்றிச் சுற்றி வருவான். வாசந்தி பாதி நேரத்திற்குமேல் நடராஜனின் அறையினுள்ளே இருப்பாள். அவளுக்கு அங்கு பூரண கவாதினம்

உண்டு. கொட்டாமல், கலக்காமல் எதை வேண்டுமானாலும் எடுக்கலாம்; தொடலாம்; ஆராயலாம்; பழையபடி அந்தந்தச் சாமான்களை அவை ஒவ்வொன்றும் இருந்த இடத்தில் வைத்து விட்டால் சரி. ராமனைக் கண்டால், பொன்னம்மாளுக்குக் கூட மிகவும் பிடித்திருந்தது. மடியாக இருக்கும்போது மட்டும் அவன் கிட்டே நெருங்கக் கூடாது. மற்றப்படி என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

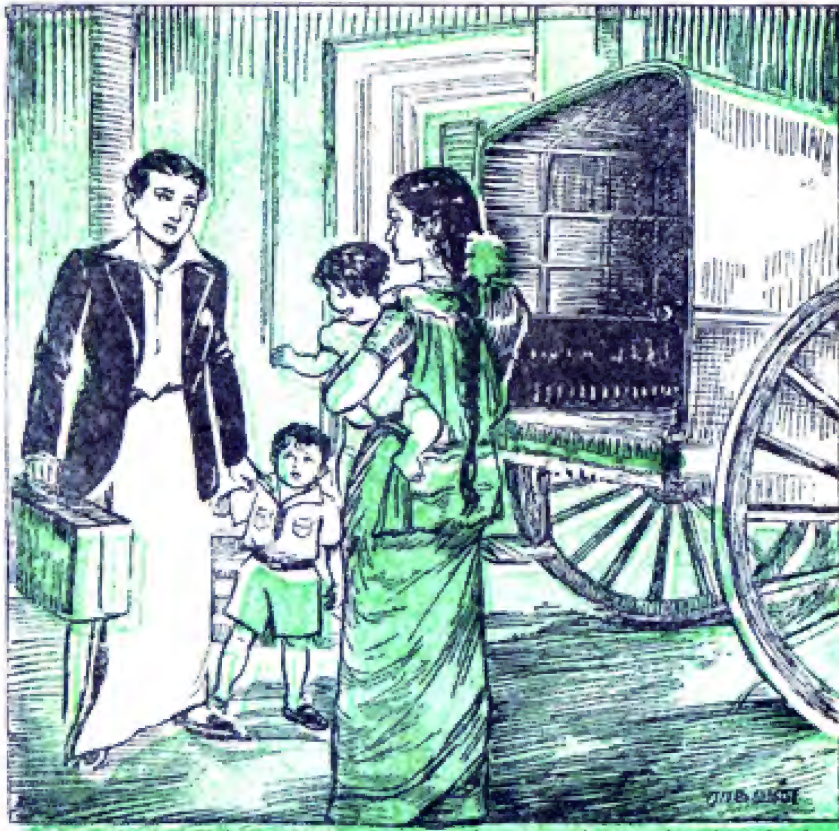
எதிர்விட்டுப் பெண்ணையோ அல்லது அவள் புருஷனையோ—அதாவது ராமன்-வாசந்தியின் பெற்றோர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் அவ்வளவாகப் பரிச்சயம் போதாது. குழந்தைகள் சகவாசத்தோடு சரி. அவர்கள்தான் எதிர்வீடுகள் இரண்டிற்கும் இடையில் பாலமாக அமைந்திருந்தனர். "எங்கம்மா இந்த உழக்கு கிறையப் பால் வாங்கிக்கொண்டு வரச் சொன்னாள்" "எதிர்விட்டு மாமிக்கு இந்தக் கரண்டியிலே சர்க்கரை வேணுமாம், அம்மா!" என்பது போன்ற செய்திகளை ராமன்தான் அங்கே கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் தபால்காரன்.

பொன்னம்மாள் ராமனைத் தன்னோடு அழைத்துக் கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்வதும் உண்டு.

"ஏன்டா, உனக்கு எப்போது தம்பிப் பாப்பா பிறக்கப் போகிறது?" என்று அவள் ஒரு நாள் ராமனிடம் விசாரித்தாள். அவன் "இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதமாகும்" என்று தன் வீட்டில் பேசிக்கொண்டதை அவளிடம் சொன்னான். ராமன் வீட்டிற்குச் சென்றதும், அவன் சிவகாமியினிடம் "சிவகாமி, நீயும் அவளைப் போல ஒரு குழந்தையைப் பெற்று விடு, அம்மா! நான் கேட்பது இவ்வளவுதான். அவளைப் போல மூன்று குழந்தை பெற வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ராமன்

அல்லது வாசந்தியைப் போல, ஒரே ஒரு குழந்தையை மட்டும் பெற்றுக் காண்பித்து விடு. என்னவோ சொல்கிறேன் என்று நினைத்துக் கொள்ளாதே. உனக்கும் ஒன்று பிறக்கும். பார்த்துக் கொண்டேயிரு" என்று சொன்னான்.

திடீரென்று ஒருநாள் ஆபீஸிலிருந்து வந்த கடராஜன் தாக்கி வாரிப் போடுகிறப்போல, மாற்றல் உத்தரவைக் கொண்டு வந்தான். முன்பின் தெரியாத ஆந்திர தேசத்தில் ஏதோ ஒரு ஊருக்கு அவனை மாற்றி யிருந்தார்கள். ஆனந்தமாகச் சொந்த வீடும் வாசலுமாக இருந்தது யார் கண்ணை உறுத்தியதோ? கடராஜன் சிவகாமியை மாத்திரம் தன்னோடு கூட்டிக்கொண்டு செல்வதென்று நிர்ணயித்தான். தெலுங்கு தெரியாத அந்தப் பிரதேசத்தில் அம்மாவை அழைத்துக் கொண்டு போய் என்ன செய்வது? தவிர, மூன்று பேராய்ப் போவது ஆகாது. அதனால், கொஞ்சநாள் அங்கே இருந்து பார்த்தவிட்டு, என்னென்ன சௌகரியங்கள் உள்ளன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு வந்து அம்மாவை அழைத்துக்கொண்டு போகலாம். அதற்குள், முடியுமானால் இந்த ஊருக்கே

மாற்றல் வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டால் தீர்த்தது.

மகனையும் காட்டுப் பெண்ணையும் வண்டியிற்றி அனுப்பும்போது கூட, பொன்னம்மாள் சிவகாமியினிடம் "கான் சொன்ன ஐபதபங்களை மெல்லாம் மறந்து விடாதே. விடாமல் பண்ணிக் கொண்டு வா. சிச்சயமாகக் குழந்தை பிறக்கும். நீ கவலைப்படாதே" எனக் கூறிவிட்டுத் தான் உள்ளே சென்றாள்.

4

61 திர் வீட்டுப் பெண்ணின் புருஷன் பொன்னம்மாளிடம் வந்து சொன்னான் : "பாட்டி, இந்தத் தடவை பிரசவத்துக்கு அவளைப் பிறந்தகத்திற்கு அனுப்ப அங்கு சௌகரியம் இல்லை. அதனால் இங்கேயே தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பெரியவர்களான நீங்கள் தான் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. அவளும் சிறிக்."

ராமனின் தகப்பன் வந்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சென்றதினிருந்தே, பொன்னம்மாள் அடிக்கடி எதிர் வீட்டிற்குச் சென்று வந்தாள். பிள்ளைக்கு மாற்றலானதினிருந்து பொழுது போகாமல் இருந்தது. இப்போது அவளுக்கு இது சற்று மாறுதலாக இருந்தது.

திடீரென்று ஒரு நாள் இரவு ஏழு மணிக்கு எதிர் வீட்டுப் பெண்ணுக்கு வேதனை உண்டாயிற்று. அவள் புருஷன் ஓடிச் சென்று வேடிடாக்கரை அழைத்து வந்தான். சீக்கை அப்படியாகி விடும் என்று யாருமே அப்போது எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள்.

கர்ப்பினி துடியாய்த் துடித்துக்கொண்டிருந்தாள். புருஷன் பிரமை பிடித்தவன்

போல் சின்று கொண்டிருந்தான். பயத்தில் ராமனும் வாசந்தியும் வாசலுக்கு ஓடி விட்டனர். பொன்னம்மாளுக்குப் பட்டப்பட்டுப் பிழை மெல் மூச்சு வாங்கியது. டாக்டர்மாமாள் ஒரு சிகியும் தினரிப் போய் விட்டான். கடைசியில் மலையைக் கல்வி எலியைப் பிடிப்பது போல, எப்படியோ குழந்தையைக் காப்பாற்றியாகி விட்டது. ஆனால், பெற்றவனைத்தான் காப்பாற்ற முடியவில்லை. அவனுடைய உயிர் பறந்தோடிப் போய்விட்டது.

பொன்னம்மாள் ராமனின் தகப்பனுக்கு மிகவும் ஒத்தாசையாக இருந்தாள். டாக்டர்கள் எல்லாம் முடிந்து பழைய படி வீடு விடாக, பதினைந்து நாட்களாகியது. அந்தத் தாயில்லாக் குழந்தைகளைப் பார்க்கும்போது தெல்லாம் பொன்னம்மாளுக்குப் பரிதாபமாய் இருந்தது. மனைவியைப் பறி கொடுத்து விட்டுத் தவிக்கும் புருஷனைப் பார்க்கப் பார்க்க அவளுக்கு அழுகை உண்டாயிற்று. குழந்தைகள் இருந்து என்ன பிரயோஜனம்? அவற்றைக் கவனிப்பவள் இல்லையே!

5

நடராஜனும் சிவகாமியும் ஊருக்குப் போய் இரண்டு மாதங்களாகி விட்டன. ஒரு நாள் பொன்னம்மாளுக்கு அவர்களிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. பொன்னம்மாள் அதை ஆவலாக உடைத்துப் பார்த்தாள். கீழ்க்கண்டவாறு அதில் எழுதியிருந்தது :

அம்மாவுக்கு டாக்டர் அனேக கமஸ்காரம்.

இங்கு வந்த மூன்று மாதமாக உன் காட்டுப் பெண் ஸ்தானம் செய்யவில்லை. போன கடிதத்தில் அவள் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட மறந்து விட்டாள். இந்தச் செய்தி உனக்குச் சந்தோஷம் உண்டாக்குமென்ற எம்புகிறேன். மற்ற விவக்கள் பின்பு.

இப்படிக்கு,

நடராஜன்.

இக் கடிதத்தை இரண்டு மூன்றுமுறை படித்தாள் பொன்னம்மாள். தன் காட்டுப் பெண் அபாயம் எதுவும் இல்லாமல் பிரசவித்தாக வேண்டுமே என்ற கிவி அவளைப் பிடித்துக் கொண்டது. மூன்று பெல்லாம் அவள் கோயிலுக்குச் சென்றால், தன் பிள்ளைக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்வான். ஆனால் இப்போதோ தன் காட்டுப் பெண்ணுக்குக் குழந்தையே பிறக்காவிட்டாலும் கூட பாதகம் இல்லை என்று அவளுக்குத் தோன்றியது!

கனியாசுட்டாக் கர்ப்பி மகாத்மாவின் பெருமையையும் அவர் இந்நியாவுக்கு ஆற்றியிருக்கும் அருந்தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

சுதந்திரப் போது அழகாக விரிப்புகட்டி

○

வினை அனா எட்டு

(தபாசு சொல்லு தனி)

○

இடைக்குமிடம்

கல்லி காரியாலயம், சென்னை

அழுக்குப்படிந்த கயிறு கேடுதல்
யாதும் செய்யாததுபோல் இருக்கிறது.
ஆனால் உண்மையில்

இந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும் அபாயத்தை
வகிக்கின்றன
அழுக்கிலிருக்கும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத கிருமிகளில்
அபாயமிருக்கிறது.

லேப்பாயினால் அடிக்கடி சுழுவங்கள்
லேப்பாய் சோப்
அழுக்கிலிருக்கும்

கிருமிகளிலிருந்து
உங்களைக் காப்பாற்றுகிறது!

L 136-90 TM

கேட்காதீர்கள். என் செய்த மன்னிக்க முடியாத குற்றம், என் உன் மறிய என் செய்த அந்தப் படுபாதகமான செயல், என் மனதை ஓயாமல் ஒழியாமல் வாட்டிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, வாழ்க்கையில் எதான் எனக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும்?"

"உண்மையான; அது என்ன அப்படிப்பட்ட குற்றம்?"

"அதைத்தான் கேட்க வேண்டாமென்று சொன்னேனே!" என்று சொல்லிவிட்டு, அவர் தம் முகத்தை வேறு பக்கமாகத் திருப்பிக் கொண்டார்.

ஆனாலும் ஈனது கேட்கிறதா? — பன் முறை வற்புறுத்திய பிறகு அவர் ஒருவாறு தம் கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்:

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு என் சென்னைக் கல்லூரி பொன்றில் படித்தக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது காலிஃத

வருஷங்கள்வரை என் கிராமத்தின் பக்கமே என் வாகில்லை. என் தாயாஸ்ப் பார்க்காமல் வெகு நாட்கள் இருத்திட்டதாலும், என் கல்லூரிப் படிப்பும் முடிந்த விட்டதாலும் என் கிராமத்திற்குச் சென்றேன்.

ஒரு நாள் பொழுது போகவில்லை. என் கணர் ஆற்றங்கரைப் பக்கம் சென்றிருந்தேன். கதிக் கரையில் அழகை உருவான ஒரு பெண்ணைச் சந்திக்கும்படி கோர்த்தது. என்னுடைய கண்களை அத்திசையிலிருந்து திருப்ப முடியாமற் செய்த விட்டன அந்த ஒரு ஜோடிக் கண்கள். என்னுடன் சிறு வயதில் கிளைபாடிய சாந்தாவா இப்படி வளர்ந்த விட்டான்!

அவன் அந்த ஊரிலேயே பெரிய பணக் காரான கிராமச் சென்றிரியின் புதல்வி. ஓரே பெண்; வேறு புத்திர பாக்ரியம் எதவும் இல்லை. அவர் பணக்காரர் மட்டுமல்ல; எதையும் வந்தச் சமயத்திலும் அஞ்சாது வதிர்த்த கிற்தும் ஈடாடும்புட.

என் தந்தையற்றவன். சாதாரணமான குடும்பத்தில் பிறந்தவன். அவனை என் மணப்பது என்பது தவ்வளவு வளத்தில் முடியக்கூடிய காரியமா?

இதைத் தவிர அவர் தம் செவையில் தம்முடைய சகோதரின் மனனான சாமியாறனை மேற்படிப்பிற்காக அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பி விடுத்தார். அவனை அவர் மறந்த விடுவாரா?

இப்படி யெவ்வகாம் இருந்தாலும் என் சாந்தாவை அடிக்கடி கதிக் கரையில் சந்தித்தவ்ந்தேன். அத்வும் இத்தச் சிறிய அரசு மாத்திற்கு அடியில்லான்!

"ஃ என்னை மனட்டிவளாகக் காது விக்கிருவா? என்ன தன்பம் கோர்த்தாலும் அதை வதிர்த்த கிற்பாவா?" என்று என் ஒரு நாள் அவனைத் தணித்த கேட்டேன்.

"உங்களைத் தவிர வேறு வவரையும் மணக்க என் சமயதிக்க மாட்டேன்" என்று உறுதி உளிர்தான் தவன்.

இத்தச் சமயத்தில், "உங்கள் உறுதி மொழி எந்தனை கிமிஷங்கள் கிளைத்த கிற்தெது என்று பார்க்ககாம்!" என்று ஒரு சிம்ம கர்ஜனை வக்களுக்குப் பின்னாலிருந்து கேட்டது. வதிரில் வந்த கிள்தறு சாஷாத் கிராமச் சென்றிர்தான்!

அன்ற தவர் என்னைப்பேசிய பேச்சு இருக்கிறதே, அதை என் உயிர் உன் ஈனவும் மறக்க முடியாது என்றும் பாத்திக் கொள்ளுகளேன்!

இந்த ஸ்டீசனத்தில் பல காட்கள் கழிந்தன. ஒரு காள் வீரய்ய செனதரியும், சாந்தாவும் ஆற்றங்கரைக் கோவிலுக்கு வந்திருந்தனர். கோவிலுக்குள் செல்வதற்கு முன்னால் காலைக் கழுவித் கொள்வதற்காக ஆற்றில் இறங்கினான் சாந்தா.

அடுத்த கிமிஷம், “ஐயோ!” என்ற அவதல் கேட்டுத் திரும்பினேன். எதிரின் பெரிய கழல் ஒன்றில் சாந்தா தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தான். அங்கே செனதரியையும் என்னையும் தவிர வேற எவரும் இல்லை. செனதரிக் கொ நீர்தத் தெரியாதது. “சாந்தா, சாந்தா!” என்று அலறியபடியே, அவர் என்னைப் பரிதாபத்தடன் பார்த்தார்.

அவ்வளவுதான்; உடனே காள் ஆற்றில் பாய்ந்து அவனைக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தேன். சீக்கிரத்தில் மூச்சும் வந்தது அவனுக்கு. தனறி ததும்பும் கண்களுடன் செனதரி என்னைப் பார்த்தார். அவருடைய மகளைக் காப்பாற்றி அவர் குல விளக்கை அணையாமல் செய்ததற்காக என்னைக் கட்டித் தழுவித் கொண்டார். அதற்குப் பிறகு எங்கள் திருமணத்திற்குத் தடை ஏது?

சில காட்களுக்கெல்லாம் ஒரு கல்ல வேலையும் இந்த ஊரிலேயே எனக்குக் கிடைத்தது. சாந்தாவும் காணும் தனியாக வாழ்க்கை நடத்த ஆரம்பித்தோம். வீட்டில் சிலவிய ஒழுங்கிற்கு இணையே கிடையாது. வாழ்க்கை இன்பமெனும் எதிரில் மிதந்த சென்றது.

அன்றொரு காள் ஆபீசிலிருந்து காள் சீக்கிரம் வீடு திரும்பி விட்டேன். வீட்டில் காள் கண்ட காட்சியை என்னவென்று சொல்லு?—கவகாகரிக உடை யணிந்திருந்த ஒரு வாலிபனுடன் குழைந்த குழைந்த பேசிக் கொண்டிருந்தான் சாந்தா. சந்தேகம் என் தேகத்தை உலுக்கியது. அவன் யாராய் இருக்க முடியும்? ஒரு வேளை அவனுடைய அத்தான் சாயிகாதனாக இருக்குமோ!

சந்தேகம் என்னும் விஷம் புகுந்த என் உள்ளத்தில் கல்லெண்ணம் புகுவதற்கு அஞ்சியது. ததந்தேற்றாற்போல் சாந்தாவும் அவனை எனக்கு அன்று அறிமுகப் படுத்தி வைக்கவில்லை.

அவன் இரண்டு காட்கள் அங்கு அடிக்கடி வந்தான். மூன்றாம் காந்தான் முதல் பயல் அடித்தது. மரங்களும், உரைகளும் விழுந்த வண்ணமாக இருந்தன. எங்கும்

கோரக் காட்சி; கட்சல்; பறங்கரம்—ஆறு கரை புரண்டு ஓடியது.

வெள்ளமும் புயலும் ஓய்ந்த இரண்டு காட்களாயின. என் மனைவியை அழைத்தக் கொண்டு காள் புயல் செய்த கொடுமைகளைப் பார்ப்பதற்காக ஆற்றம் கரைக்கு வந்தேன்.

திடீரென்று ஒரு மரத்தின் வேரில் காள் தடுக்கி எதிரில் விழுந்தான் சாந்தா. மறபடியும் அதே கழல்; அதே கதறல். காள் உடனே மனம் ஊதந்திருந்தால் அவனை அன்று காப்பாற்றி விடுக்கலாம். அதுதான் இல்லை; அவன் அந்த வாலிபனுடன் அன்று சிரித்துப் பேசிய காட்சி என் மனக்கண் முன் கின்றது. ‘சமக்குத் தரோகம் செய்த அவன் ஆற்றோடு தான் போகட்டும்!’ என்றது என்னை அப்போது ஆட் கொண்டிருந்த சந்தேகம். ஒரு கணம் யோசித்தேன்; மனச்சாட்சி அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற சொல்லியது. உடனே எதிரில் குதித்தேன். கடைசி முறையாக என்னை ஒரு பரிதாபகரமான பார்வை பார்த்த விட்டு அந்தச் சூழலில் மறைந்தான் சாந்தா. பிறகு, ஆறு என்னிடமிருந்து அவனைப் பிரித்து எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டது.

பின்னும், அன்று அவனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த வாலிபன் அவனுடைய ஒன்று விட்ட சகோதரன் என்று அறிந்ததும் என் உள்ளம் உடைந்த விட்டது. அதிலிருந்து என்னையும் இந்த உலகத்தையும் காள் மறந்தே போனேன். உன்மத்தம் பிடித்தவன்போல் இந்த ஊரைச் சுற்றி அலைய ஆரம்பித்தேன். அடிக்கடி இந்த ஆற்றம் கரைக்கு வந்து அவன் மறைந்த இடத்தைக் கொஞ்ச வேராவது பார்த்துக் கொண்டிருந்தால்தான் ஒரு சிறிது அமைதியாவது எனக்குக் கிடைக்கிறதது.

பார்க்கப்போனும் இந்த எதி எங்கள் வாழ்க்கையோடு இணைந்திருக்கிறது என்ற சொல்லவேண்டும். எங்களைச் சேர்த்ததும் இதுதான்; பிரித்ததும் இதுதான் அல்லவா?

இன்று, இந்த எதிக்கரையில் இருக்கும் சிறிய அரசமரத்தைப் போன்றவன் காள். அரசமரம் இந்த எதிரில் செல்வனவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதை மட்டும் ஜலம் இன்னும் அடித்ததக் கொண்டு போகவில்லை. அது போல என் வாழ்க்கை யெனும் எதிக்கரையில் காள் கிடக்கிறேன். இது வரை எவ்வளவோ சம்பவங்கள் என் வாழ்க்கையில்

உட்த விட்டன. ஆயினும் கான் இன்னும் உயிரோடிருந்த அணைகளை யெல்லாம் அனுபவித்தக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சொல்லி, அவர் தம் கதையை முடித்ததும் கான் அவரிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டேன்.

சில நாட்கள் கழித்த மீண்டும் ஒரு புயல் வருவதற்கு அறிஞர்கள் தோன்றின. அப் பொழுது அடித்த புயல் மூத்தியதை விட மிகப் பெரியது.

மூன்று நாட்கள் சேர்த்தாற்போல் அடித்தது புயல். உரைகளும், மரங்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு விழுந்தன. மனிதர்களின் உடல்கள் புரண்டோடும் வெள்ளத்தில் மிதந்த சென்றன.

கதையில் பிரவாகம் அதிகமாகியது. அது வேறு உடைத்தக் கொண்டு ஊரை வெள்ள மயமாக்கியது. வீடிழந்தனர் பலர்; தானியங்களை இழந்தனர் சிலர்; மனைவியை இழந்த கணவன்மார், கணவனை இழந்த மனைவியர், பெற்றோரை இழந்த குழந்தைகள்—இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ!

புயல் முடிந்த பிறகு சிவாரணம் பெறும் பொருட்டு மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக காரத்தை கோக்கிச் சென்றனர்.

என் கண்பர் கிருஷ்ணய்யாவைப் பார்ப்பதற்காக கான் விரைந்த சென்றேன். ஓடுகள் சரிந்த விழுந்த வீட்டில் அவரை உயிரற்ற பிணமாகக் கண்டேன்.

புயல் எவ்வளவோ தீமைகள் செய்திருந்தாலும் அவர் விஷயத்தில் கன்மையையே செய்திருப்பதாக எனக்குத் தோன்றிற்று. ஏனெனில், அவருடைய தன்பத்திற்கு அது ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்த விட்டதல்லவா?

அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தக் கொண்டே ஆற்றங்கரையோரம் சென்றேன். 'ஓம், ஓம்' என்று கோயில் மணி ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

கரையருகில் இருந்த சிறிய அரச மாத்தின் மீது என் கவனம் சென்றது. அதைக் காணவில்லை. புயலிலே அது வெள்ளத்தில் விழுந்திருக்க வேண்டும். கிருஷ்ணய்யா வாழ்வேனும் வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டாற் போன்று, அதுவும் கதையின் வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப் பட்டுவிட்டது போலும்!

பாஸ்வா - ஜாஸ்மின்
ஸ்னான சோப்பு

பொன்னுன மேலியும்
குன்றுத குதுகலமும்.....

முகம் கழவினாலும், கைகளை அலம்பினாலும் வழக்கமாக ஸ்னானம் செய்தாலும் பாஸ்வா ஜாஸ்மின் சோப்பை உபயோகியுங்கள். வெண்மையான நுரை சருமத்தை மிருதுவாகவும் பளபளப்பாகவும் ஆக்குவதுடன் அதன் நறு மணம் நாள் முழுதும் உங்களை உற்சாகமுடன் இருக்கச் செய்யும். இன்றே ஒரு ரோப்புவாங்குடன் பம்பாய் சோப் பாக்கரி பம்பாய்

(ஸ்தாபிதம்: 1904)

ஏதன்ருடன்

ஜெய் ஸித்த ஜெய் ஸித்
2/3, பந்தி தெரு, தி. ௨, மதராஸ்

மகாத்மா காந்தி ஸ்தூபி நிதி

தூத்துக்குடி தகராசை	500	0	0	ஸ்ரீ சி. என். எஸ். மணியம்,	11	0	0
சேலம் ஜில்லா போர்டு	500	0	0	மென்ஸன் சாஸ்திரோபாஸாயர்,	11	0	0
கும்பகோணம் தகராசை	200	0	0	மணிகை, விஜயபுரம், திருவாரூர்	11	0	0
கோயித் செட்டி பானியம் தகராசை	200	0	0	கு. 10-0-0: ஆழர் சலிஸ்வரசாமி தேவஸ்தானம்; ஆழர் நெடும்புரி அம்மன் தேவஸ்தானம்; ஆழர் கோபாலசுந்தரன் பெருமாள் தேவஸ்தானம்; குளப்புடி துணுத்தனவரர் தேவஸ்தானம்; மன்னார்குடி ஐந்தரப் பிண்டியார் தேவஸ்தானம்; கும்பகோணம் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரசாமி தேவஸ்தானம்; சி. எம். பாலகற்போமணிய முனியார், சென்னை; சி. என். எத்திராஜு, சென்னை; கோஜுர் ஸ்ரீ கந்தரேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்.			
திருவாரூர் தகராசை	101	0	0	கு. 8-0-0: ஸ்ரீ கே. கருப்பையாப் பிண்டியர் கொழும்பு. கு. 5-0-0: குடவாசல் ஸ்ரீ கண்ணேசுவரர் தேவஸ்தானம்; டி. டி. எம். சாஜன், மாலூரம்; சி. வைகுண்டம், ஸ்ரீ வைகுண்டம்; வி. நாராயணன், குறிஞ்சிப்பாடி.			
தேவநோட்டை தகராசை	101	0	0	எ. வி. அனந்தநாராயணன்.			
வன்னிய தேனும்பேட்டை ஸ்ரீ பாலகற்போமணியசாமி அண்டு அகியம்மன் தேவஸ்தானம்	101	0	0	கு. 2-2-0: ஸ்ரீ என். வெங்கடசாமன் பங்களுர் கண்டோன்மெண்ட். கு. 2-0-0: குமாரசன். ஸ்க்ரீமிகர்த்த, பங்களுர்; ஸ்ரீமதி அம்பா பாய், சென்னை; ஸ்ரீமான்டன் சி. கந்தராசசாரியார், பாரிசுட்டவுன், சென்னை, பானியம் கோட்டை.			
தகடப்பட்டனம் தகராசை	100	0	0	கு. 1-8-0: ஸ்ரீமதி ஜயலக்ஷ்மி, பங்களுர். கு. 1-0-0: ஸ்ரீமதி சி. எம். பி. தளவக்ஷ்மி சென்னை; ஸ்ரீமான்டன்: சி. எம். பெரியசாமி சென்னை; டி. ஆர். பஞ்சாபகோன், தியாசா யநாகரம், சென்னை.			
கடலூர் தகராசை	100	0	0	"குண்டூரி" பத்திரிகை மூலமாக கு. 224-12-11க்கு விவரம்:—			
தாச்சிபாள் கோயில் ஸ்ரீ சீனிவாசப் பெருமாள் தேவஸ்தானம்	100	0	0	ஸ்ரீ சாமனி—கோபாலசுந்தரன், சென்னை	51	0	0
மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி கந்தரேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்	100	0	0	ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கந்தரீபாய்,	51	0	0
சென்னை கந்தாமி தேவஸ்தானம்	51	0	0	சென்னை			
மேல்பாளையம் தகராசை	51	0	0	"குண்டூரி"யிடம் கே. கன் வி கோட்டவர்க்குள் காணிக்கை	13	12	0
மயிலாப்படி ஸ்ரீ கபாலேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்	50	0	0	கு. 11-0-0: ஸ்ரீமதி எஸ். மேனகா சென்னை; குமாரசன். என். விஜயா சென்னை; ஸ்ரீமான்டன் எ. கப்பையா, சென்னை ஆர். டி. என். சாஜன், கும்பகோணம்.			
எழும்புடி ஸ்ரீ சீனிவாசப் பெருமாள் தேவஸ்தானம்	50	0	0	கு. 10-0-0: ஸ்ரீமதி சரோஜனி ஜராவதி சென்னை; ஸ்ரீமதி கே. வரலக்ஷ்மி, சென்னை.			
உப்பிலியப்பக்கோயில் ஸ்ரீ வெங்கடசாஸ்திரோபாஸாயர் தேவஸ்தானம்	50	0	0	கு. 5-0-0: ஸ்ரீமான்டன் ஆர். வெங்கடசாமன், (ஆர்.வி) கணமகன், சென்னை; ஆர். முத்துசாமி, சிதம்பரம்; கே. சக்கரவர்த்தி வேதாசன்யம்; எ. சாஜனமணி, பம்பாய்.			
அரானுர் ஸ்ரீ தாயுமானசாமி தேவஸ்தானம்	50	0	0	கு. 3-0-0: ஸ்ரீ ஜி. கார்த்திகேயன் சென்னை. கு. 2-2-2: ஸ்ரீ கந்தராதன் பாரததேவி ஆரீன், சென்னை. கு. 2-0-0: ஸ்ரீமான்டன் ஆர். பிச்சைமுத்து சாஜன், ஸ்ரீயபுரம்; என். வெங்கடசாமன் காணிக்கை ஆர். தம்புநாதன், பூத்தோட்டம். கு. 1-12-6 ஸ்ரீ என். கோவித்தாமி, ஹாஸன். கு. 1-10-6 ஸ்ரீ பொன்னுசாமி, வேதாசன்யம். கு. 1-2-4 ஸ்ரீ என். சாஸ்திரோபாஸாயர், மாயவரம்.			
முத்துப்பேட்டை ஸ்ரீ சௌந்தரேஸ்வர கவாமி தேவஸ்தானம்	50	0	0	கு. 1-0-0: ஸ்ரீமான்டன் குண்டாபுரம் என். சாஜன், குண்டாத்தூர்; கே. ஸ்ரீநிவாசன் சென்னை. ஸ்ரீ. சாமசுந்தரன், கோலார் கே. வி. வெங்கடசாமன், காலிப்பேரம்; சி. ஸ்ரீநிவாச பிண்டியர், சீக்காழி; வி. ஏ. கையா, ஆர்பாஸ்க், கம்பம்.			
ஸ்ரீமதி வளநகரி சாமசாமி, மயிலாப்படி, சென்னை	30	0	0				
ஸ்ரீ சி. அனெகண்டட், மிருகவையத்தியாசாமி, தஞ்சாவூர்	28	14	6				
திருத்துரைப்பூண்டி, ஸ்ரீ திருக்கனார் தேவஸ்தானம்	25	0	0				
நாகப்பட்டினம், ஸ்ரீ மெய்கண்டமுர்த்தி தேவஸ்தானம்	25	0	0				
திருவிடக்கறி ஸ்ரீ கப்பிரமணியசாமி தேவஸ்தானம்	25	0	0				
கேவலூர் ஸ்ரீ நாமோதரசாமி நத்தன பெருமாள் தேவஸ்தானம்	25	0	0				
கிளியனூர் ஸ்ரீ வாலேஸ்வரசாமி தேவஸ்தானம்	25	0	0				
பாண்டியங்கோட்டை தகராசை	25	0	0				
திருவாய்மூர் ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானம்	25	0	0				
திருக்கன்னூர் ஸ்ரீ விஸ்வநாயசாமி தேவஸ்தானம்	25	0	0				
கடுமங்குளப்பேட்டை தகராசை	25	0	0				
அரீயங்குளச்சி, வேட்டுகுடையார் காளியம்மன் தேவஸ்தானம்	25	0	0				
திருநெல்விக்காவல் ஸ்ரீ நம்சிவன நாதசுவாமி தேவஸ்தானம்	25	0	0				
சென்னை ஸ்ரீ ஏ. அம்பரேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்	25	0	0				
திருஞ்சி ஸ்ரீ திருமணி குமாரசாமி தேவஸ்தானம்	20	0	0				
சாத்தனூர் ஸ்ரீ நித்திய விநோதீஸ்வரர் தேவஸ்தானம்	20	0	0				
ஸ்ரீ எம். பி. சாமசுந்தரன், மகரம்பேட்டை, விஜயபுரம்	15	0	0				
விஸ்வியனூர் ஸ்ரீ வைத்திய பெருமாள் தேவஸ்தானம்	15	0	0				

கு. 3-0-0: சின்னத நன்கொடைகள்.

விட்டபுரம் தேசத்தொண்டர்கள் மூலமாக
கு. 317-0-0க்கு விவரம்:—

நாட்டாட்சும ஹரிஜனங்கள் 30 0 0

கு. 10-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் செத்திப் பெரு
மாள், பேரூர்; ரத்தினசாமி நாடார், நடுவக்
குச்சி; கணேஷ் டாக்டர், ஏரல்.

கு. 5-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் எஸ். பி. நிரு
நாயக்கா செட்டியார், ஸ்ரீவைகுண்டம்; எஸ்.
தரபாஜன், புதுப்பட்டி; ம. சின்ன நாடார்,
உமர்மாநகர்; கிருஷ்ணசாமி, கீழத் தட்டப்
பாளையம்; பெருமாள், மேதைத்தட்டப்பாளையம்;
சி. தேவராஜ் நாயக்கர், மேதைத்தட்டப்பாளையம்;
ஒப்படிக்கம்மிட்டி பொதுப் பண்டு, மாராமங்க
லம்; அ. சுத்தராச சாமணியம், உமர்மா
நகர்; மகாதேவையார், மாராமங்கலம்; சட
கோப்பையார் பிள்ளை, விஜய நாராயணம்;
வி. கே. ஏ. பாண்டையானத்தம், கொம்மடிக்க
கோட்டை; கா. பகவதி பண்டியன்,
கொம்மடிக்கோட்டை; எஸ். ஜெயராஜ்
நாடார், நடுவக்குச்சி; பி. எஸ். தங்கத்துரை
நாடார், நடுவக்குச்சி; என். டி. சுத்தாசுப்ப
நாடார், நடுவக்குச்சி; முத்தையா நாடார்,
நடுவக்குச்சி; சண்முகப்பெருமாள் நாடார்,
நடுவக்குச்சி; ச. கணேசன், நடுவக்குச்சி;
ச. நர்மதா ராஜா, நடுவக்குச்சி; கருத்
தையா நாடார், நடுவக்குச்சி; ம. சண்முகப்
பெருமாள் நாடார், நடுவக்குச்சி; த. தங்கத்
துரை நாடார், நடுவக்குச்சி; ஆ. அய்யாச்
சாமி நாடார், நடுவக்குச்சி; இ. கடனாழ்
துக் கோனார், நடுவக்குச்சி; ஆர். ராஜகனி
நாடார், நடுவக்குச்சி; தங்கசாமி ராஜி,
நிசையன்மலை.

கு. 2-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் எம். சுத்தரம்,
ஸ்ரீவைகுண்டம்; ஓ. எம். அழகப்பர் சாயபு,
பேட்டமாநகரம்; க. கருப்பசாமியார் பிள்ளை,
பேரூர்; எஸ். எஸ். அப்பாண்டி, கொங்கரையக்
குச்சி; எம். கே. எம். அப்துல்காதிர் கொங்க
ரையக்குச்சி; எஸ். ஆர். அப்துல் காதிர்,
கொங்கரையக்குச்சி; பூ. சண்முகசுத்தரம்
செட்டியார், புதுப்பட்டி; ச. ஆறுமுகம் ஆசார்
புதுப்பட்டி; வி. அ. சங்கரநாராயண பிள்ளை,
புதுப்பட்டி; நா. கப்பிரமணியம் பிள்ளை,
புதுப்பட்டி; பி. எஸ். பி. கப்பலயா செட்டி
யார், மாராமங்கலம்; த. பி. அய்யாசாமி, சாயல்
புரம்; எஸ். எஸ். சாயல், சாயல்புரம்; எம்.
சென்னையா, சாயல்புரம்; ஏ. ஆர். கோபால்
சாமி, மாராமங்கலம்; ரா. ம. வேணாபுத்தகோன்,
முக்காணி; வ. தேவசுத்தரம், உமர்மாநகர்;
மா. கு. அருணாசலம், உமர்மாநகர்; ப. ரா.
அருணாசல நாடார், உமர்மாநகர்; ஆர். என்.
துளசி நாடார், புதுக்குடி; டி. பி. சுத்தராஜ்,
கீழ்த்தொண்ட நன்றி.

கு. 1-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் பூ. சண்முகத்
தேவர்; மா. பாண்டியன் பாவனாசம் பிள்ளை,
ஆ. சாமுவேல் ஸ்ரீமணியா, எம். குருபாதம்,
ஓய். டி. இராஜாதிபதி; எஸ். துரைசாமி
நாடார்; பெ. அருணாசலம்; த. முத்துமாலைத்
தேவர்; து. நியாகராஜன்; கே. என். சேக்சுது
மாள்; வெ. வேலுச்சாமி; எம். வி. சாமசாமி
நாடார்; வி. ஆறுமுகம்; கே. பி. சண்ம
லுத்தி; வி. எம். பெரியசாமி நாடார்;
சங்கரநாராயண முதலியார்; ப. முத்தையா
ஆச்சாரி; ஆர். வி. சங்கரநாராயணன்; அ.
கணபதி கப்பலணியம்; ஆர். பெனவேந்திரன்,
என். தேவநேச முதலியார்; சி. சுப்பாணிமுத்து
முதலியார்; மு. தி. கப்பலயா முதலியார்; அ.
திருமலை முதலியார்; த. நிருவம்பல முதலியார்;
கா. பழனி முதலியார்; கு. சண்முகசுத்தர

முதலியார்; மா. சங்கரபாண்டிய முதலியார்;
பி. தெல்லையம் முதலியார்; த. கா. கனி
முத்து முதலியார்; தென்னமுத்தி முதலி
யார், மா. கடனையாண்டி முதலியார்; ஆ.
ராமையா முதலியார்; கே. கே. திருமலை
யாண்டி; சி. வரதராஜன்; கே. என். விஸ்வ
நாதன்; என். கப்பலயாத்தேவர்; என். கப்
ரணியம்; கே. ஏ. சங்கரநாராயணன்; அத்
தேவனி முப்பாண்டி; ஆர். அப்பாத்துரை; என்.
பிச்சையா; வி. பி. முத்துமாலை நாடார்; எம்.
பனியாசமுத்து நாடார்; ரா. நம்பா நாயக்கர்;
க. சிதம்பரத் தேவர்; பி. மொட்டையன்; அ.
கிருஷ்ணசாமி நாயுடு; ஜி. வேலப்பா; பி.
திருவேங்கடப்ப நாயக்கர்; ஜி. எஸ். பாண்டி
யன்; கே. எம். முகைதீன் பிச்சை; ஆர். சேத்
மன்; டி. அய்யாப் நாயக்கர்; ஏ. ஸ்ரீமுக
ரெட்டியார்; வி. மாரீசன் நாயக்கர்; என். கே.
அழகிரிசாமி; என்.வாழ்த்தி செட்டியார்;
டி. சி. சரவணப் பெருமாள் நாடார்; பி.
குருசாமி; கவுண்டர்; பெருமாள்சாமி
நாயக்கர்; செ. சி. பொன்னம்பல நாடார்;
டி. அனந்தப்ப நாயக்கர்; மோத்தி ரெட்டி
யார்; பெருமாள் ரெட்டியார்; சின்னசங்கரப்ப
நாயக்கர்; டி. சாமசுவாமி; சுத்தரம்; என்.
ஏ. செட்டியார்; சி. கணபதியப்பன்; அண்ணா
மலை; சி. எம். கப்பலயா ரெட்டியார்; கடனா
யாடும் பெருமாள் பிள்ளை; ஏ. என். ரங்க
சாமி; கிருஷ்ண ஜுமல்கி மார்ட்டி; நா. நகு
மங்கலம் வேனார்; என். சாமச்சத்திரன்; ரா.
ம. பிச்சையா ஆச்சாரியார்; ச. மே. சுத்தரம்
செட்டியார்; பெ. தி. சுரதாநாயக்கர் கோன்;
ச. கப்பலயா; ரா. ம. ஸ்ரீமண ஆச்சாரி;
து. ராஜையா; துரைசாமி நாடார்; ஆர்.
என். பாப்பாண்டி நாடார்.

சென்னை மில்துனி ஐவுனி வியாபாரிகள்
சங்கம் மூலமாக கு. 335-0-0க்கு விவரம்:—

மென்ஸன் இ. வி. சுத்தர ரெட்டி	25 0 0
மென்ஸன் எம். மோகன்தாஸ் அண்டு கம்பெனி	25 0 0
மென்ஸன் தாரதாஸ் அண்டு பிரதர்ஸ்	25 0 0
மென்ஸன் வி. என். வி. தேவ ராஜா அண்டு கம்பெனி	25 0 0
மென்ஸன் அஜித்பாய் ஜயத்தி லா அண்டு கம்பெனி	25 0 0
மென்ஸன் சி. வி. ஏ. கப்பரா யா அண்டு கம்பெனி	25 0 0
மென்ஸன் எம். என். கோபால் அண்டு கம்பெனி	25 0 0
மென்ஸன் என். மீரா சாமிப் அண்டு பிரதர்ஸ்	15 0 0
மென்ஸன் ஜயசிம்பாய் பாஸா பாய் அண்டு என்	15 0 0

கு. 10-0-0: மென்ஸன் டி. கோபால
சாமி ரெட்டி அண்டு கம்பெனி; கே. ஹஸ
ராம் அண்டு கம்பெனி; வாக்லி கான்ஜி
அண்டு கம்பெனி; ஜே. ரங்கையச் செட்டி
அண்டு கம்பெனி; டி. கே. தேவராஜ் அண்டு
கம்பெனி; எம். வெங்கடய்யாச் செட்டி
அண்டு கம்பெனி; ரவிக்காஸ் ரமண்காஸ்
அண்டு பிரதர்ஸ்; மேத்தா பிரதர்ஸ்; கே.ஆர்.
பி.ஆர். அழ. ரங்கநாத செட்டியார்; ஸ்ரீ
பாலகப்பிரமணியம் அண்டு கம்பெனி; சரா
பாய் அண்டு கம்பெனி; பி. என். என். தே
ராமையா.

கு. 5-0-0: மென்ஸன் ஹாஜி சையத்
ஹுசேன் சாமிப் அண்டு கம்பெனி; ஜே. எம்.
பன்னாசி.

மதுரை நகரசபைத் தலைவர் ஸ்ரீ டி. கே. ராமா மூலமாக ரூ. 1,158-0-0க்கு விவரம்:
மெஸ்ஸர்ஸ் டி. வி. சுத்தரம்
ஐயங்கார் அண்டு சன்ஸ் லிமிடெட்
மதுரை 500 0 0
மெஸ்ஸர்ஸ் கே. எம். எக்ஸ்
மண ஐயர் அண்டு சன்ஸ் லிமி
டெட், மதுரை 200 0 0
ஐயப்ப நயாப் முகம்மது ஹாஜி
மூலா, மதுரை 100 0 0
மெஸ்ஸர்ஸ் எம். பி. வெங்கடா
சுப்பதி ஐயர் & சன்ஸ், மதுரை 100 0 0
ஐயப்ப எச்.எம். சுத்தரன் சுப்பதி
மதுரை 50 0 0
ஸ்ரீ டி. கே. வி. எஸ். நாரிம்ம
ஐயர், மதுரை 50 0 0
ஸ்ரீ பி. எஸ். எஸ். கே. சீதா
ராமையர், மதுரை 50 0 0
ஸ்ரீ டி. வி. எஸ். அண்டு சன்ஸ்
லிமிடெட், ஆரில் சிப்பத்திகள் 47 0 0
ரூ. 2-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் அமிர்தாசு கப்
பிரமணியம்; கிருஷ்ணா; கல்யாணம்; சாம
மூர்த்தி; ராமச்சந்திர ஐயர்; கசிராதம் பி;
சௌந்தரம் பஞ்சநாதம்; கே. சீனிவாச ஐயங்
கார்; தேவிகாச்சாரி; சாதா கிருஷ்ணமூர்த்தி;
ராகவாச்சாரி; பி. சி. எம். சுப்பதி; பி. எஸ்.
ஏ. கே. துரை அம்மாள்; கே. வி. ஆர்.
கேசரவாச்சாரி; கே. எம். எஸ். எம். ஹரி
ஷங்கி அம்மாள்; ஆர். பங்கஜம்; கே.
செல்வம்மாள்; ஸ்ரீமதிக்கள்: சி. வி. ராமய்
யர்; கே. எஸ். ராமாச்சாரி; வி. எஸ். கவாமி
நாத ஐயர்; வி. எஸ். நடராஜன்; காரைநீ
றாவுள், மதுரை.
ரூ. 1-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் எம். எஸ். அம்
முனிசி மென்சன்; டி. எஸ். சுத்தராஜன்; வி.
ராமமூர்த்தி; எம். ஆர். சாமநாதன்; என்.
நாகராஜன்; வி. சேதுராமலிங்கம்; எம். நட
ராஜன்; ஜாக்வி; என். சுத்தராஜ ஐயங்கார்;
என். சாமாமி ஐயங்கார்; கே. எஸ். சங்கர
நாராயணப் பிள்ளை; என். அழகிரி ராய்; டி.
ஆர். மாணிக்கங்கோனார்; என். குரீய நாரா
யணன்; வி. எஸ். குரீயநாராயணன்,
சங்கர், இத்தியன் எம்பரலி ஸ்ரீ எஸ்.
கிருஷ்ணமூர்த்தி மூலமாக ரூ. 52-0-0க்கு
விவரம்:—
ரூ. 3-8-0: ஸ்ரீ எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி.
ரூ. 3-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் ஜி. ஜே. ராமையா;
டி. சுப்பிரமணியம்.
2-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் என். கணேசுவர்
ராய்; எச். எல். டட்டா; பி. கே. நாகேசுவர;
ஜி. நாராயணன்; கே. ராகவன்; வி. எஸ்.
வித்யாணன்; எ. சி. சங்கர்; பி. கே. நாயர்.
ரூ. 1-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் ஜே. அந்தோணி;
பி. பி. சென்; எஸ். ஜகநாதன்; எச். வி.
சௌந்தரி; ஆர். ஜோசப்; கே. கே. சௌந்தர்;
ஆர். ஆர். டே; பி. எஸ். சேகரன்; என்.
கண்ணகம்; டி. என். ராமகிருஷ்ணன்; எ. எஸ்.
நாயர்; எஸ். ரமகிருஷ்ணன்; எம். வி.
கிருஷ்ண ராய்; டி. ராஜபாண்டியன்; டி. எம்.
விஸ்வாள்; ஏ. ஜி. நாயர்; ஜி. கிருஷ்ணன்;
எம். சந்திரசுந்தரம்; ஜி. உதயாடி; வித்யா;
எஸ். வி. சாமி; பி. எம். தேவன்; சி. வேறு
சாமி; வி. சி. கேகர்; என். பி. பிள்ளை; என்.
கணேசன்; 0-8-0: ஸ்ரீ ஆர். ஏ. நாராயணன்.
பூத்தமலர் ஸ்ரீ எம். சேஷாச்சாரியார் மூல
மாக ரூ. 30-0-0க்கு விவரம்:—
ரூ. 5-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் என். வீரராக
வாச்சாரியார், மதுரை, செய்யாறு தாறுக்கா;
கே. ஆர். பார்த்தசாரதி அய்யங்கார், ஆவடி;
என். விஜயராகவாச்சாரியார், பாராசூர்; கே.
வெங்கட வரதாச்சாரியார், முக்கல்; வி. சதா

விவ முத்தியார், வாராஜாபாசர்; சி. வி. கண்ண
முத்துச் செட்டி, செட் ஹில்ஸ்.
தஞ்சாவூர் ஜில்லா போர்டு தலைவர் மூல
மாக ரூ. 750-0-0க்கு விவரம்:—
ஸ்ரீ என். குப்புசாமிப் பிள்ளை,
தஞ்சாவூர் 100 0 0
ஸ்ரீ என். முத்துசாமிப் பிள்ளை,
மாணியம்மன் கோயில் 100 0 0
ஸ்ரீ என். எம். பழனிசாமி உடை
யார், பிள்ளையார்த்தம் 100 0 0
ஸ்ரீ ஆர். எம். சோமசுந்தரம்
செட்டியாள், பட்டுக்கோட்டை 50 0 0
ஸ்ரீ என். முத்துக்கருப்பப் பிள்ளை,
அரத்தாங்கி 50 0 0
ஸ்ரீ என். ஆர். மதுரைகோபால்
நாயுடு, மன்னார்குடி 25 0 0
ஸ்ரீ என். துரைசாமிப் பிள்ளை,
காரைக்கால் 25 0 0
ஸ்ரீ என். சத்தியா பிள்ளை,
அகியத்தலி 25 0 0
ஸ்ரீ டி.எம். வீரராகவன், தஞ்சை 25 0 0
ஸ்ரீ எம். வீரப்ப முத்தியார்,
கும்பகோணம் 20 0 0
ஸ்ரீ கே. கம்பையா, பட்டுக்
கோட்டை 20 0 0
ரூ. 10-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் வி. சேஷாத்திரி,
தஞ்சாவூர்; ஜி. சுத்தராஜாறு நாயுடு,
தஞ்சாவூர்; ஜி. முத்தையா, தஞ்சாவூர்;
ஜே. நடராஜன், பாயநாசம்; டி. ராஜாமணி,
நிருக்காட்டுப்பள்ளி; ஜி. கே. சுத்தரம், கும்ப
கோணம்; என். குருசாமி, நிருவிடமருதூர்;
பி. சென்ரப்ப முத்தியார், மன்னார்குடி; என்.
கண்ணபிரான் செட்டியார், நீடாமங்கலம்;
கே. ஏ. சங்கர நாராயணன், பட்டுக்கோட்டை
டி. ஜி. அருணாசலம் பிள்ளை, மன்னார்குடி;
என். கணேசன், பேரூரை; டி. என். ராமச்
சத்திரன், அரத்தாங்கி; என். சென்ரப்ப,
நிருவடிக்குடி; சத்திவேறு கோட்டண்டர்,
அமர்வதி; சி. சோமசுந்தரம், பட்டுக்
கோட்டை; கே. ஏ. சுப்பிரமணியத் தேவர்,
மன்னார்குடி; எம். சத்திசைமி மழவாயர்,
முத்துக்குளம்.
ரூ. 5-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் ஆர். பஞ்சாப
கோ ஐயர், சோழபுரம்; ஜி. ராமசாமிப்
பிள்ளை, தஞ்சாவூர்; நடராஜ சேதுராயர்,
நிருவடிக்குடி; பழனிவேறு நாட்டார், தஞ்சா
வூர், என். குருசாமி, நிருவடிக்குடி; வி. சபா
பதிப் பிள்ளை, மன்னார்குடி.
ராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டு தலைவர்
ஸ்ரீ உதயப்பா, அவர்கள் மூலமாக ரூபாய்
250-0-0க்கு விவரம்:—
நிருப்பந்துர் என். எம். போர்டு
ஹைக்கல் சிப்பத்திகள் 15 0 0
ஸ்ரீ ஏ. சோமசுந்தரம், ஹெட்
மாண்டர், போர்டு மீட்கல் ஸ்கூல்,
செட்டியாப்படி 12 0 0
டாக்டர் டி. என். சுப்பா ராய்,
செட்டியாப்படி 12 0 0
ரூ. 10-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் ஏ. சுத்தசீத்
கத் தேவர், மதுரை; ஏ. சீதாசாமி நாயுடு,
மதுரை; ஏ. நாகசாமி ஐயர், நிருப்பந்துர்.
ரூ. 5-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் வெங்கடகற்பு,
செட்டியாப்படி; கே. எம். வெங்கடாசா
ஐயர், பிரான்மண; கே. சங்கரநாராயணன்,
பரமக்குடி; பி. டி. செம்பரம், பரமக்குடி.
ரூ. 5-0-0: டி. ஸ்ரீமதிக்கள் கிருஷ்ணசாமி
ஐயங்கார், மதுரை; ஆர். என். போஜ
ராஜன், மதுரை; என். எஸ். கதையப்பாக்க,
மதுரை; என். கிவந்தா ஐயர், நிருபுவனம்.
ரூ. 4-0-0: ஸ்ரீமதிக்கள் ஏ. சண்முகசுந்தர
செட்டியார், பரமக்குடி; என். ஏ. என். முகம்

மது சாவுத்தர், பரமக்குடி; சாளுதன் அம் பனம், பரமக்குடி; கே. எம். வேலுச்சாமி செட்டியார், சங்கரலிங்கபுரம்; எஸ். நாராயண நாடார், சேவல்பட்டி. கு. 3-0-0: ஸ்ரீ எஸ். சுவரீமுத்து, சாமநாதபுரம்.

கு. 2-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் டாக்டர் டி. செல்வியா, பரமக்குடி; டி. கந்தசாமிப் பிள்ளை மதுரை; ஜனப் நாகர்க்கனி, பரமக்குடி; ஏ. வி. அங்குச்சாமி சேர்வை; எஸ். சாமன் நாயர், பரமக்குடி; ஏ. கே. சித்திரவேலு, பரமக்குடி; சாமிநாதத் தேவர், பரமக்குடி; கே. எஸ். எம். அப்துல் மஜீத், பரமக்குடி; என். வீரப்பநிதர் சேர்வை, பரமக்குடி; ஜி. தேவராஜ நாயுடு, மதுரை; எஸ். அழகச்சாமி நாயுடு, சாமநாதபுரம்; எஸ். சித்தங்க கப்பிர மணிய அய்யர், மதுரை; வி. கப்பிரமணிய அய்யர், மதுரை; எஸ். செல்வியா செட்டியார், கரையப்பட்டி; கே. வயிரவன் செட்டியார், கரையப்பட்டி; கே. வி. சௌந்திர பண்ணைய நாடார், கரையப்பட்டி; கத்தன் ஆசாரி, கரையப்பட்டி; ஸ்ரீமதி ஸ்காமி அம்மாள், கரையப்பட்டி; நமசிவாயம் பிள்ளை அன்று பார்ட்டி, செட்டிக்குறிச்சி; நமசிவாயம் செட்டியார், சாளுநாயக்கன்பட்டி; நாகலிங்கம் அன்று பார்ட்டி, அத்திப்பட்டி; எஸ். சாமநெடுஞ் சாவுடு, மதுரை; எஸ். கந்தரம் செட்டியார், சங்கரலிங்கபுரம்; வி. சோமசுந்தரம் செட்டியார், சங்கரலிங்கபுரம்; மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை, சேவல்பட்டி; சங்கரக்குமார நாடார்; டி. வெள்ளைக் கோனார்; தேவதாஸ், சேவல்பட்டி; ஏ. கே. சங்கரலிங்க நாடார், சேவல்பட்டி; ச. தேவதாஸ், சேவல்பட்டி, காளியப் பத் தேவர், சேவல்பட்டி; சேவல் மணியக்கா ரர், சேவல்பட்டி; ஆர். சீனிவாச நாயுடு, சங்கரலிங்கபுரம்; எஸ். பார்ப்பு செட்டியார், முண்டையூர்; கைத்தறி தேவலாள் கோவா

பரேடிஸ் புரோட்டெஸ்ட் அண்டு சேவல் செலாண்டி மீமிடெட், சங்கரலிங்கபுரம்; எஸ். வி. வி. சாஜாமணி நாயுடு, முத்தையூர்; எஸ். வி. வி. சாமசாமி செட்டியார், சங்கரலிங்கபுரம்; ஏ. எஸ். எஸ். சத்தியா செட்டியார், சங்கரலிங்கபுரம்.

கு. 1-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் கே. வி. பட்டாபி சாம அய்யர், மதுரை; சி. சாமசாமி அய்யங்கார், மதுரை; பெரியசாமி, மதுரை; எஸ். வேலுசாமி, மதுரை; வி. சீனிவாசன், மதுரை; பி. சாமசாமி, மதுரை; ஏ. ஜெகதநாத சாஸ், மதுரை; பி. திருச்சித்தம்பனம் செட்டியார், மதுரை; ஜனப் ஜே. முகம்மது அப்துல் மஜீத், மதுரை; வி. வீராசாமி, மதுரை; முத்துநாசாமி, மதுரை; ஜே. சாஸுலேக் ஆல்பர்ட், மதுரை; டி. முத்துப் பிள்ளை, மதுரை; எம். என். சாமசாமி, மதுரை; என். வைத்தியநாதன், மதுரை; என். வெங்கடேசுவரன், மதுரை; எஸ். நீலமேகம் பிள்ளை, மதுரை; ஜனப் எம். சையது அப்பாஸ், மதுரை; எஸ். சிமன், மதுரை; எம். சண்முக வேலுப் பிள்ளை, மதுரை; பி. சாஜாசாம் சாஸ், மதுரை; டி. ஆறுமுகம், மதுரை; கே. எஸ். சாஜாசாம், மதுரை; என். மீனாட்சிசுந்தரம், மதுரை; வி. கந்தாசாமின், மதுரை; ஜனப் என். அப்துல் காநர், மதுரை; எஸ். பெருமான், மதுரை; எஸ். காளியப்பன், மதுரை; எஸ். நெடுஞ் சாஸ், திருப்புவனம்; ஸ்ரீமதி ஆர். மீனாட்சி, திருப்புவனம்; வி. குமரத்த வேலு, திருப்புவனம்; ஸ்ரீமதி அங்கையத் கண்ணி, திருப்புவனம்; காமாட்சி, திருப்புவனம்; என். டி. சாமநெடுஞ் அய்யங்கார், மதுரை; பி. கந்தாசாமி அய்யங்கார், மதுரை; ஐ. ஜி. எப்பனேசர், மதுரை; டி. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை, மதுரை; வி. நாராயண அய்யங்கார், அருப்புக்கோட்டை.

தமது இலங்கைக் கடிதம்

சுருடி உரிமை கோரும் குதர்க்க வாதிகள்

ரஜனி

கொழும்பு, ஜூலை-18

சென்ற வாரம் கொழும்பு முனிசிபல் சபையில் இரண்டு முக்கியமான தீர்மானங்கள் கிடைத்தன. ஒன்று இலங்கை முழுமதம் பூரண மதவிலக்கை அமல்படுத்த உடனே சட்டமியற்றுவது; மற்றொன்று, துர்வியாதிவர்கள் முற்றிலும் குணமடைந்து விட்டதாக டாக்டர் சிடிபிகேட் பெற்றுவலன்றி, கல்யாணம் செய்துகொள்வதைச் சட்ட பூர்வமாகத் தடை செய்வது. இவ்விரண்டு தீர்மானங்களுக்கும் கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்தது. ஏழை பங்காள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் இடதுசாரி அங்கத்தினர்களே தீர்மானங்களை எதிர்த்தார்கள். பகல் முழுவதும் உடல் சேரா உழைக்கும் தொழிலாளி மானியில் ஒரு மொத்தை கள் குடிப்

தில் மண்ணைப் போட்டுவிடக் கூடாதென்றும், தொழிலாளரின் குடிக்கும் உரிமையைப் பறிமுதல் செய்யாமல் அயல் தேசத்தச் சாராய இறக்குமதியை மட்டும் தடை செய்ய வேண்டுமென்றும் டாக்டர் என். எம். பெனரரா ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தார். ஏழைகளுக்குக் குடிக்கும் உரிமை இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் திருத்தத்தைத் தாமும் ஆதரிப்பதாக மேயர் டாக்டர் குமாரசன் ரத்தனம் சொன்னார். இதே போல ஏழை மக்களின் கல்யாண உரிமையில் தலையிடக் கூடாதென்று சொல்லி இரண்டாவது தீர்மானத்தையும் அகேக அங்கத்தினர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். ஆயினும் சொற்ப போட்டு மெஜாரிட்டியுடன் இரண்டு தீர்மானங்களும் கிடைத்தன. இத் தீர்மானங்கள் மீது அரசாங்கம் என்ன உடவடிக்கை எடுத்தது கொள்ளப் போகிறதோ!

இந்தியாவின் தன்கொடை

இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆதரவில் திட்டப்படும் மகாத்மா காந்தி தேசிய ரூபகார்த்த நிதியிலிருந்து யாழ்ப்பாண சுகரில் ஹரிஜன ஷோபாயிலிருந்திச் சங்கத் துக்கு ஒரு கிரீடாமான விஸ்தியை ஏற்படுத்த முகாவிரம் ரூபாய் கண்கொடையளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை உதர்ப்பாண மேயர் ஸ்ரீ லி. பொன்னம்பலம் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் வெளியிட்டு, இவர்களை ஹரிஜன முன்னேற்றத்தக்காக இந்திய அரசாங்கம் உதவி புரியையில் இவர்களை அரசாங்கம் பாதுகாப்பிடுப்பது வருத்தத்தக்க தென்றும், ஷோபாயிலிருந்திச் சங்கம் போன்ற கிராமிய ஸ்தாபனங்களைக் கைதுக்கி விடுவதினால் மட்டுமே கிராமங்கள் முன்னேறி காட்டின் பொருளாதாரத்தை ஸ்திரப்படுத்த முடியுமென்றும் கூறினர்.

தமிழின் தம்மம்

இவர்களை சர்வ கலாசாலையிலுள்ள ஸ்காலர் 'ஷிப்'புகளைக் கவனித்தப் பார்த்தால் அவற்றில் பெரும்பாலானவை இந்தியர்களாலும் இத்தக்கனாலுமே கொடுக்கப்பட்டவை என்ற தெரியுமென்றும், இந்த அரும் பெரும் உதாரணத்தை மற்ற வருப்பினரும் பின்பற்ற வேண்டுமென்றும் சர்வகலாசாலை உப அத்யட்சகர் ஸர் ஜார்ஜ் ஜென்னிக்ஸ் சமீபத்தில் தான் சொன்னார். அவருடைய வார்த்தைகள் எவ்வளவு தூரம் உண்மை யானவை என்பதை ரூப்படுத்திச் சொன்னவாரம் இன்னொரு சம்பவம் கூட்டித் தது. பிரபல தமிழ்க் கொடையாளியான ஸ்ரீ பி. லி. கதிர்கேலு பெரும் பணச் செலவில் ஒரு பெருந்தகக் கல்லூரிக்கு விஞ்ஞானப் பகுதியொன்றைக் கட்டி கன் கொடையாக வழங்கியிருக்கிறார். அதை விவசாய மந்திரியும் பிரதம மந்திரியின் புதல்வருமான ஸ்ரீ டட்லி சேனாபகா நிதந்த வலத்துப் பேசுகையில், ஸ்ரீ கதிர்கேலுவின் உதாரணத்தைப் பெரிதும் பாராட்டினார்.

சமூக செலவுகன்யம்

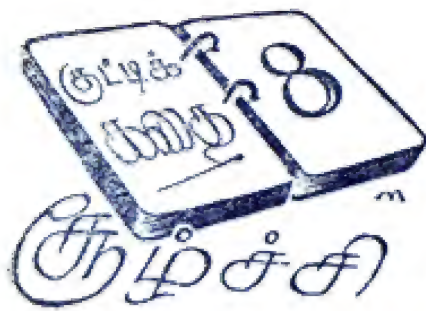
பிரஜாவரிமைச் சட்டத்தை இந்தியர்கள் இப்பொழுது ஏற்றிக்கொண்டு விட்ட படியினால் இனி இந்தியர்—சிக்கனவர் தகேஷப் பிரசாரத்தக்கு இடம் கிடையாது. யாழ்ப்பாணத்தில் கூடத் தகவி வாரத்தில் மேயர் ஸ்ரீ பொன்னம்பலம் வருப்பு செலவுகன்யத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிரு

சிக்கன மாணவர்களுக்குத் தமிழையும் தமிழ் மாணவர்களுக்குச் சிக்கனத்தையும் கட்டாயப் பாடமாக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். இந்த கடவுட்கை காட்டின் இரு முக்கிய மொழிகளுக்கு ஒரு பதிய மதிப்பைக் கொடுப்பதன் வருப்பு ஒற்றமை வளாவம் கெரு தூரம் உதவி புரிவதாயிருக்கும். தாய் பாஷைகளின் மூலம் கவிப் போதிப்பது வருப்பு வேற்றமைகளை வளர்க்குமென்று ஒரு கெர் தகப்பிரசாரம் செய்து வருவதை ஸ்ரீ லி. எச். பேரின்ப காயகம் பலமாகக் கண்டித்த, ஆங்கில மொழியின் முக்கியத்தவம் என்று குறை கெறோ அன்றதான் வருப்பு வாதமும் மறையுமென்று வச்சரித்தது இங்கே குறிப்பிடத் தகுத்தது.

முருகன் திருவருள்!

பிரதிகாமக் கடவுளுக்கு ஒரு தனி மகிமை விருக்கத்தான் செய்கிறது. பிரதி வருடமும் அங்கு கூட்கும் ஆடுகேல் விழாவக்கு அனைக ஆயம் முருகபக்தர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருத்தம் இவர்கையின் பல பாகங்களிலிருத்தம் பக்திச் சிரத்தையுடன் வருவார்கள். சென்ற இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக வேறு வப்பொழுத மில்லாமல் இவ்வருடம் கதிர்காமத்தில் ஓடும் மாணிக்க கங்கை கொடியு வுப்பத்தினால் வறண்டுபோய்ற்ற. குடி தன்னிருக்குக் கரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. ஆகையால் கதிர்காமத்தக்குப் போகும் யாரீகர்கள் கையிலேயே ஜலம் கொண்டு போக வேண்டுமென்றும் கொடியு வறட்டியினால் பல தொத்த ரோய்கள் ஏற்படக் கூடுமானகயினால் அதிக ஜனக்கள் இவ்வருடம் யாத்திரை போகாபவிரூப்பததான் கல்லதென்றும் இவர்கை அரசாங்கம் வச்சரிக்கை வித்திருத்தது.

ஆலய குருமார்களுக்கு மட்டும் முருகன் கையிட மாட்டார் என்ற கம்பிக்கை இருத்தது. அவர்கள் வழக்கம்பால் சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்திருத்தனர். விழா ஆரம்பாவதற்குச் சில மணி ரேத்தத்தக்கு முன்னால் மலைப் பிரதேசத்தில் மழை பொழித்த மாணிக்க கங்கையில் சலசல வென்ற ஜலம் ஓட வர ஆரம்பித்தது. "ஹிரோஹா! ஹிரோஹா!" என்ற கோஷத்தடன் பத்த கோடகன் அதிகசமும் ஆனந்தமும் ததம்பியவர்களாய்ப் புண்ணிய திர்த்தத்தில் ஸ்ரானம் செய்து முருகப் பெருமானை வழிபட்டு மகித்தனர்.

பழக் கடைக்காரன் ஒருவன் பஜாருக்குச் சென்று, சிறியதும் பெரியதுமாக தூறு மாம்பழங்களை வாங்கிக்கொண்டு வந்தான். சிறியவற்றை யெல்லாம் அவன் கூடைக்கு அடியில் போட்டான்; பெரியவற்றை அவற்றுக்கு மேலே அழகாக அடுக்கி வைத்தான்.

அவன் இவ்வாறு செய்தது சிறிய பழங்களுக்குப் பிடிக்காமற் போகவே, "அக்கிரமம்!" என்று அவற்றில் ஒன்று சொல்லிற்று.

"அநியாயம்!" என்று இன்னொன்று சொல்லிற்று.

"அயோக்கியத்தனம்!" என்று மற்றொன்று சொல்லிற்று.

"என்ன இருந்தாலும் நாம் சிறிய பழங்கள்தானே? பெரிய பழங்கள் நமக்கு மேல் இருப்பதுதானே நியாயம்?" என்றது ஒரு சாதுப் பழம்.

"நமக்கு மேலே பெரிய பழங்களா! நாம் இல்லாவிட்டால் அவை எப்படி மேலே நிற்குமாம்? பார்த்து விடுவோம், ஒரு கை!" என்று ஒரு முரட்டுப் பழம் தன் முஷ்டியை உயர்த்திற்று.

"பேஷாய்ப் பார்க்கலாம்!" என்று அந்த முரட்டுப் பழம் சொன்னதை இன்னொரு முரட்டுப் பழம் ஆமோதித்தது.

"அதெல்லாம் சரி; எப்படிப் பார்ப்பதாம்?" என்றது ஓர் அரட்டுப் பழம்.

"அதோ, கூடைக்கு அடியில் ஒரு துவாரம் இருக்கிறது. பாருங்கள்! — அதன் வழியே நாம் ஒவ்வொருவராக வெளியே போய்விடலாம்; பெரிய பழங்கள் கீழே சரித்து விழுந்து அவமானப்படும்!" என்றது ஒரு சமீத்துப் பழம்.

"சரியான யோசனை!" என்று துள்ளிக் குதித்தது ஒன்று.

"பேஷான யோசனை!" என்று அதன் முதுகில் ஒரு 'ஷோட்டு'க் கொடுத்தது இன்னொன்று.

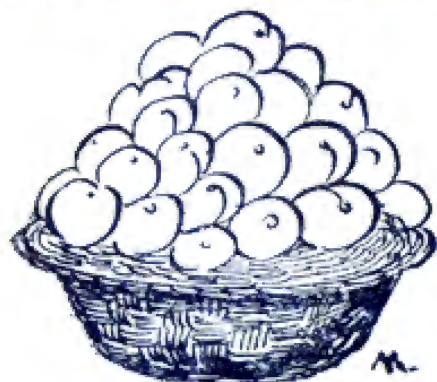
அவ்வளவுதான்; "அப்படியே செய்வோம்!" என்று சிறிய பழங்களெல்லாம் கூடையை விட்டு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக உருண்டு வெளியேறின. இதனால் சரித்து விழுந்த பெரிய பழங்களைக் கண்டு அவை 'ஓ' வென்று கைகொட்டிச் சிரித்தன.

பெரிய பழங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை; அவை தலைக்கு ஒரு மெளனப் புன்னகை புரித்து விட்டுப் பேசாமல் இருந்தன.

பழக் கடைக்காரன் சிறிய பழங்களெல்லாம் வெளியே வந்து விட்டதற்குக் காரணம் என்னவென்று கவனித்தான்; கூடைக்கு அடியில் ஒரு துவாரம் இருக்கும் விஷயம் அவனுக்குப் புலப்பட்டது. உடனே அதை அடைத்து, அவன் மீண்டும் சிறிய பழங்களைக் கூடைக்கு அடியில் போட்டான்; பெரிய பழங்களை அவற்றுக்கு மேலே அடுக்கினான்!

அவன் அடுக்கி முடித்ததும் சிறிய பழங்களில் ஒன்று பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே சொல்லிற்று:—

"நம்முடைய சூழ்ச்சி பலிக்கவில்லை. பெரிய பழங்களுக்குக் கூடைக்கும் கௌரவம் நமக்கும் கிடைக்க வேண்டுமானால், நாமும் அவற்றைப் போல் பருத்துத் தொலைக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது!" — வித்தன்.

கனக்கு சரி!

உபாத்தியாயர் (கனக்கு வருப்பில் ஒரு சிறு பெண்ணுக்குக் கழித்தல் சொல்லிக் கொடுத்தார்):—இதோ பார், உனக்குப் பத்து விரல்கள் இருக்கின்றன. அதில் நான்கு விரல்கள் இல்லை என்று வைத்துக் கொள்வோம்...!

மாணவி:—நான்கு விரல்கள் இல்லை யா! அப்படியானால் என்னுடைய ஹாட் மோனியப் பாடம் நின்று போகுமே, ஸார்!

★

பெயலின் ரூபகம்

போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு வீட்டில் களவு போன சாமான்களின் ஜாபி நாவை எழுதிக்கொண்டு அந்த வீட்டுக் காரரிடம், "உம், இன்னும் எதையாவது காணோம் என்று இப்போதே சொல்லி விடுங்கள். அப்புறம் நினைத்து நினைத்து ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிக் கொண்டு வந்து தொந்தரவு பண்ணுதீர்கள்!" என்று.

வீட்டுக்காரப் பெயன்:—அப்பா, அப்பா! இப்போதுதான் ரூபகம் வருகிறது! இதை யெல்லாம் திருடிக்கொண்டு போன திருடனையும் காணோம்!

★

உத்தரவு!

சுகாதார அதிகாரி (சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு விற்கும் கிழவியைப் பார்த்து):—ஏய், கிழவி! ஊரெல்லாம் ஒரேயடியாக வியாதி பரவிக் கிடக்கிறது! நீ இப்படி ச மொய்க்க மொய்க்க இத்தக் கிழங்கை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறாயே! எடு, எடு, உம்!

கிழவி:—நாளைவிடுத்து வரவில்லைங்க; மன்னிக்கணுங்க!

சுகாதார அதிகாரி:—நாளைக்கு இங்கே உன்னைப் பார்த்தேனான்...ஆமாம்... அப்புறம் விடவே மாட்டேன். சரி; கிழங்கு கொடு, ஒரு அணுவுக்கு!

பெரிய மனிதர்!

முதல் மாணவன்:—எனக்குப் பெரிய பெரிய மனிதர்கள் சிபார்சு பண்ணியும் காணேஜிலே இடம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் உனக்கு எப்படி இடம் கிடைத்தது? யாராவது ரொம்பப் பெரிய மனிதர் சிபார்சு கிடைத்ததோ?

இரண்டாவது மாணவன்:—ஊஹும்; எனக்குப் பிரின்ஸ்பாலின் பிழுகைத் தெரியும்!

★

கில்லறை விஷயம்

ஒரு மனிகைக் கடையின் எதிரில் ஒரே கூட்டமாயிருந்தது. ஓர் ஆசாயி அங்கே நின்று கொண்டு கடைக்காரரை நச்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

கடைக்காரன்:—ஐயா, கம்மா நச்சரிக்காதீர்கள். என்ன வேண்டும்? ஏதாவது சில்லறை விஷயமாயிருந்தால் சொல்லுங்கள்!

அவர்:—சில்லறை விஷயம் நான்; பத்து ரூபாய் தோட்டுக்குச் சில்லறை வேண்டும்!

ரொம்பத் தெரிந்தவர்!

வேலைக்காரன்:—யாரோ உங்களைப் 'போனி'ல் கூப்பிடுகிறார்கள்.....

எஜமானர்:—நான் வீட்டில் இல்லை, வெளியே போய்விட்டேன் என்று பதில் சொல்லிவிடு!

வேலைக்காரன்:—அப்படித்தான் சொன்னேன்; அவர் அதை நம்ப மாட்டேன் என்கிறார்!

எஜமானர்:—அப்படியானால் என்னைப் பற்றி அவர் ரொம்பத் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும்.....இதோ, வந்து விட்டேன் என்று சொல்லு!

போதாத காலம்

துரோணன்

அந்தக் கும்பிருட்டில் மல்லியம் சயில்வே ஸ்டேஷனை நோக்கிச் சந்தனத் தேவனும் காளித் தேவனும் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தனர். பிசாக போன்ற அந்தப் பதினேரு மணி வண்டி அவர்களது தொழிலுக்கு அனுசரணையாகக் கிடைத்தது எவ்வளவு பெரிய அதிர்ஷ்டம்!

வெகுதூரத்தில் அந்த வண்டி ஓவ மீடும் சத்தம் கேட்கவே, அவர்கள் சிட்டாய்ப் பறந்து கொண்டு வந்தனர். கீழும் மேலுமாக வந்து கொண்டிருந்த அவர்களது சுவாசம் என்னிலுடன் போட்டி யிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

சந்தனம் சாவதானமாக ஒரு சுருட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு பிளாட் பாரத்துக்கு அருகில் சென்றான். காளி அவனைத் தொடர்ந்து சென்றான்.

சமீபத்தில் இருவர் பேசிக்கொண்டு செல்வதைச் சந்தனம் உன்னிப்புடன் கவனித்தான். அடுத்த கணம் தன் சகாவை நோக்கி, "ஏய் காளி, இந்தப் புள்ளி களைக் கொஞ்சம் கவனி!" என்றான் இரகசியமாக.

அந்த இருவரில் ஒருவர் சிறிய மூட்டை போன்ற ஒன்றை வைத்திருந்தார். ஆனால் அதைத் தூக்குவதற்கு அவர் மிகவும் பிரயாசைப்பட்டார் என்பது புலப்பட்டது.

ஒருவர், "ஏய், ஐக்கிரதை! நீ எங்கே யாவது ஏமாந்து விடுவாய் என்பதற்காகத்தான் இது செய்கிறேன்—இதைக் கார்ட்டும் ஒப்படைத்து விட்டுப் போகிறேன்; ஞாபகமாகக் கும்பிகாணம் வந்ததும் போய் வாங்கிக் கொண்டு விடு!—தெரிந்ததா? இந்தப் பத்து சேர் வெள்ளிக்கும் நான் சொன்னபடியே ஆர்டர் கொடுத்து விடு; வேலை சுத்தமாக இருக்க வேண்டும்" என்றார்.

மற்றவரும் அதற்கு அதுசரணியான பதிலையே கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

சந்தனம் அர்த்தம் சிதைந்த பார்வையுடன் காளியை நோக்கினான். அவனது நாக்கில் ஜலம் ஊறியது.

"என்ன அண்ணே, உனக்கு எப்படிப் புலப்படுது?" என்றான் காளி.

"எல்லாம் நமக்காகத்தான்டா வந்து சேருது! இதுதான் புலப்படறதுக்கு என்ன இருக்குது? ஒரு ரூபாயா, இரண்டு ரூபாயா?—பத்து சேர் வெள்ளியல் லெடா கிடைக்கப் போவுது—ஹும்!"

"அதெல்லாம் சரித்தானே, அந்த எளவு கட்டிகையைக் காட்டு கிட்டே ஒப்படைச்சப்புட்டுல்லே இந்த ஆளு நகரப் போரூன்?"

இந்தச் செய்தி அரைகுறையாகப் புரிந்து கொண்டிருந்த சந்தனத் தேவனுக்குச் சற்றுப் புதியதாகத்தான் னிருந்தது. "என்னு, எப்படி, யெப்படி?" என்றான் அவன் வியப்புடன்.

"ஆமாம், பின்னே நான் என்னு சொல்றேன்? இந்த இன்னேரு ஆளு வந்திருக்கிறானே, சட்டடையும் உருமாடையுமா—அந்தச் சலியன் புடிச்சவன், இவனையும் வண்டியிலே ஏத்தி விட்டுப்புட்டு, அந்தக் கட்டிகையையும் காட்டுகிட்டே ஒப்படைச்சுட்டுல்லே திரும்பப் போரூன்?"

யோசனையுடன் சந்தனம் முகவாய்க் கட்டையைத் தடவிக் கொண்டான். அவன் மூளை தீவிரமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. "அப்படின்னு அதைக் காட்டு கிட்டேயா ஒப்படைச்சுட்டுப் போகப் போரூன்?" என்றான் மீண்டும் சந்தேகத்துடன். காளி அதையே ஊர் ஐதம் செய்தான்.

இரண்டே நிமிஷச் சிந்தனையில் சந்தனத்தின் மூளை தீவிரமாக வேலை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தபோது அவன் முகம் மலர்ந்தது.

"எலே, எதற்கும் மூளை வேணுமடா!" என்று ஆரம்பித்தவன் கையிலிருந்த புகையை மீண்டும் ஒருதரம் உறிஞ்சி விட்டுக் கூறினான்.

"ஏய், எதுக்கும் நீ சொல்றபடி காட்டு கிட்டேதான் அதை ஒப்படைக்கிறேன் என்றிறதைப் பார்த்துக்குவோம்; அப்புறம், நாலு பொட்டிக்கு அந்தாண்டை நான் ஏறிக்கிடறேன். நீ வந்து காட்டுக்குப் பக்கத்துப் பொட்டியிலே ஏறிக்கோ. நல்ல நடுப் பாதையிலே, நமக்குச் சொனகரியமான இடத்திலே சங்கிலியைப் புடிச்சு இழுத்துப்புடறேன். வண்டி நின்ன ஓடனேயே அந்தக் காட்டு இறங்கி விசாரணை செய்யறதுக்குக் கிளம்பி விடுவான். அதுதான் சமயம்னு நீ போய்ப் பக்குவமாகக் காரியத்தை முடிச்சுடு. நான் அதுக்குள்ளாரேயே வந்துடறேன்" என்றான்.

காளி அவனை ஆச்சரியத்துடன் நோக்கினான். "என்ன இருந்தாலும் உன் மூளையே அலாதிதான். அண்ணே!

—அதெல்லாம் சரி, ஒரு சந்தேகம். நீ ஏறியிருக்கிற பொட்டியிலே இருக்கிற வங்க 'ஏன் சங்கிலியை இழுக்கிறே'ன்று கேட்டா நீ என்ன சொல்குவே?' என்றுள் தொடர்ந்து.

"போடா, மடையா! கக்ககர்கூன் னாரே போய் இழுத்துட்டு இந்தாண்டை வந்துக்கேறேன்" என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும்போதே, அந்தப் பிராக வண்டி அவன் சொன்னதை ஆமோதிப்பது போல் 'கிறீச்'சிட்டுக் கொண்டு பிளாட் பாரத்துக்குள் நுழைந்தது.

சந்தனமும், காளியும் உன்னிப்புடன் 'அந்தப் புள்ள'களை வட்டமிட்டனர். அவர்கள் அறிந்தபடியே, அந்தக் கூட வந்த உருமாங்ககாரர் கார்ட்டும் இரகசியம் பேசி மூட்டையைக் கொடுத்துவிட்டு, அந்தக் கும்பகோணத்துக்காரதையும் அறிமுகப் படுத்திவிட்டுச் சென்றார். அவரது முகத்தில் சிம்மதி—இவர்கள் முகத்திலும் சிம்மதி!

அந்தப் பிராக வண்டி மல்லியம் ஸ்டேஷனை விட்டு நகர்ந்த சிறிது நேரத்திற்கெல்லாமே ஆலோம் கொண்டது போல் மையிருட்டைப் பிளந்துகொண்டு சென்றது.

குற்றுவத்துக்குச் சமீபமாக மரங்க ளடர்ந்த சோலை. பதுங்குவதற்கு வசதி

யான இடங்களெல்லாம் தென்பட்டன. வண்டியும் 'கிறீச்'சிட்டுக் கொண்டே நின்றது. காளித்தேவன் பரபரப்புடன் இறங்கிப் பக்கத்து வண்டிக்குத் தாவினான். அடுத்தக் கணத்தில்—அந்த வெள்ளிப் பாதை அவனது கைகளில் சிக்கிக் கொண்டது. ஆலும்.....?

பாவப், சந்தனத் தேவன் ஓடோடியும் வந்து அவனுடன் சேர்ந்து கொள்வதற்கும், அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்தாற் போல் அகப்படட்டுக் கொள்ளுவதற்கும் எவ்வளவு பொருத்தமாக விருந்தது!

அடுத்த சிறிதும் காலைத்து பேர் சேர்ந்து இரண்டு திருடர்களையும் ஒரே அழக்காக அழகிப் போலீஸாரிடம் சேர்த்து விட்டார்கள்!

ஆகா! மனிதனின் எண்ணப்படியே எல்லாம் நடந்து விடுகிறதா? அப்பாவிக் காளித்தேவன், அவர்களது 'பிளான்' படி ரயில் சிந்தவதுடன் ஓடிப்போய்த் தான் வெள்ளிக் கடிையை எடுத்துக் கொண்டான். சந்தனமும் உடனே வந்து தான் அவனுடன் சேர்ந்து கொண்டான். ஆனால் சந்தனம் சங்கிலியைப் பிடித்து இடிக்க விடலை என்பதும். கார்டு நம் கையிலிருந்த வினக்கைத் தவறிக் கீழ் போட்டுவிட்டுச் சங்கிலியைப் பிடித்து இழுத்தார் என்பதும் காளித்தேவனுக்கு எப்படித் தெரியும்?

எல்லாம் போதாத காலம்!

கேதாரியின் சாதலி

ரா. பா.

என் கண்பன் கேதாரியைக் காண
என் அவன் வீட்டுக்குச் சென்ற சமயம்
அவனை அங்கு காணவில்லை. அதைமீன்
கதவு திறந்திருந்தால் பக்கத்தில்தான்
எங்கேயாவது சென்றிருக்க வேண்டும்;
உடனே வந்தவிடுவான்' என்று தீர்மானித்த
காதலியை இழுத்த மேனாஜர்
கருவியை போட்டுக்கொண்டு அமைத்தேன்.

மேனாஜரின் மீதிருந்த ஒரு காதலத்தின்
மீது என் பார்வை விழுந்தது. "எனது
ஆளுகிறே!" என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த
தைப் பார்த்ததும் எனக்கு ஒரே பிரமிப்பாக
இருந்தது. இந்தப் பிரம்மச்சாரிப் பயலுக்குத்
திருவென்று முனைந்த காதலி உள் என்றறிய
என் மனம் அவர்க்கொண்டது. கடிதத்தை
முழுதும் படித்தாடுகா?...சே! எவ்வளவு
தான் செருக்கிய கண்பனா விருத்தப்போதிலும்
பிறர் கடிதத்தைப் படிக்க எனக்கு உரிமை
எது? என் மனச் சாட்சியே என்னைக்
குத்திக் காட்டியது.

"கேதாரி!" என்று குரல் கொடுத்தேன்.

"என்னம் செய்யப் போயிருக்கிறார்;
இதோ வந்து விடுவார்!" என்று அடுத்த
போர்ஷனில் குடியிருந்த ஒருவர் பதிலளித்தார்.
அவன் வருவதற்கு எப்படியும் பத்து
நிமிஷங்களாவது படிக்கும் என்ற தைரியம்
அக் கடிதத்தைப் படிக்கத் துண்டியது;
படித்தேன்.

"ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு தங்களை
சேட் ஆண்டாரியின் கணையில் பார்த்த
போதே என்னை எப்படியும் தங்களை ஆட்
கொண்டு விடுவீர்கள்
என்று உறுதி கொண்
டேன். அதே போலவே
என் அன்றே தங்களை
வசமானேன். அன்று
தொடங்கி இதகாலம்—
சேற்ற வயா—தங்களுக்குச்
சேவை புரிவதி
லேயே கண்ணும் கருத்
துமா விருத்த வந்தேன்.
தங்களை உடலில் வெய்
வில் பட்டால் என் உட
லே கருவிச் சாம்பாவி
விடும் போயிருக்கும்.
தங்களை அழிய திரு

மேனரி மனையில் களைத்தால் எனக்கு
உள்ளம் பற்றியிடும். தங்களுடைய சரீர
சென்கிடத்தக்காக என் உடலை எவ்வ
ளவோ வருத்திக் கொண்டேன். ஆனால்,
என்ன செய்து என்ன? தங்களை அடைப்பிடம்
தான் என் வாழ்வைக் குலைத்தவிட்டதே!"

என் கண்ணைய என்னும் கம்ப முடிய
வில்லை. ஆறு மாதங்களாக என் இணைபிரியா
கண்பன் கேதாரி எனக்கே தெரியாமல்
கள்ளக் காதல் புரிந்த வருகிறான் என்பதை
அறிந்ததும் எனக்கு வியப்பு மேலிடாம
லிருக்குமா? அதிலும், வாயில் விளக்க
கொடுத்தால் கடிக்கத் தெரியாத இந்த அப்
பாவி கேதாரியா காதல் விளையாட்டில் ஈடு
பட்டிருக்கிறான்?—என் கித்தனை யோட்டத்
தக்கு ஒரு முற்றப்புள்ளி வைத்தவிட்டு
மீண்டும் கடிதத்தின் மீது கவனத்தைச்
செலுத்தினேன்.

"சேற்ற யாலை காம் இருவரும் கையோடு
கை கொடுத்து சந்தேகக் கச்சேரிக்குச்
சென்றபோது என் உள்ளம் எத்தனை
உவகை பூத்தது? கச்சேரி முடிந்ததும் என்
னைத் தேடி வருவீர்கள், வருவீர்கள் என்று
எத்தனை கோம் ஆவலோடு காத்திருந்தேன்?
என் ஆரை இவ்வளவு சீக்கிரம் கருவியிடும்
என்று என் கண்டனா? ஆன்களே இப்
படித்தான்!...உம்.....உங்களைச் சொல்லி
என்ன பயன்? கானிக்லாவிட்டால் உங்க
ளுக்கு வேறொரு...ஐயோ! அதை எழுதக்
கூடக் கை எடுக்குகிறேன்!"

டேவ்டு! சந்தேகத்தைப் பொறுத்த மட்டில்
ஒளக்கெப்பைப் போன்ற கேதாரியா சங்

கிதக் கச்சேரிக்குச் சென்
ருன்? கேதாரியையே
சந்தேகக் கச்சேரி கேட்
கும் அளவுக்குக்
கொண்டு வந்த அவன்
காதலியின் கெர சத்தி
தான் எத்தனை மகத்தா
னது! அவ்வளவு அழ
கியா, அவன்?...கேதாரி
என்னம் செய்து விட்டுத்
திரும்புவதற்குள் படித்த
முடிக்க வேண்டுமே
என்று பாக்கியை அவசர
அவசரமாகப் படிக்கத்
தொடங்கினேன்.

“என்மேல் உங்களுக்கு இருந்த மோகம் என் இப்படித் திடீரென்று மறைந்த விட்டது? ‘பட்டுப்போன்ற உன் மேனியும்கூட கடைத்தெடுத்த தந்தம் போன்ற உன் கை யின் அழகுமூலம்’ எனக்கு எவ்வளவு ஆனந்தத்தை யளிக்கிறது!” என்றெல்லாம் முகஸ்துதி செய்து பெருமைப்பட்டீர்களே, மூன்பெல்லாம்! அதை எண்ணிப் பார்த்தா வது தங்களுடம் மறைந்த பிரேமை மீண்டும் துளிக்கூடியோ என்ற கம்பிக்கையில் எங்கோ உயிர் வாழ்கிறேன்.”

பின் பக்கம் அதையின் கதவு ஒசைப் படுவதைக் கேட்டு மெதுவாக அதை மேஜை யின் மீது வைத்து விட்டுத் திரும்பினேன். கேதாரி உள்ளே துழைந்தான்.

“எப்போடா வந்தே? ரொம்ப காலிகை யாகி விட்டதோ நீ வந்தா?” என்று கேட்ட வாதே பேசுவதைக் கையிலெடுத்த அந்தக் கடிதத்தின் கீழ் இரண்டொரு வரிகளை எழுதி, “படித்தப் பார்! என் கற்பனை எப்படி?” என்றான்.

“கற்பனையா! செய்வதையும் செய்து விட்டுக் கற்பனைக் கோட்டைக்குள் ஒளித்த கொள்ளப் பார்க்கிறாயா?” என்று கருவிக்

கொண்டே அவன் கடைசியாக எழுதிய வற்றைப் படித்தேன்:

“கேற்று மாலை சந்தே சபாவில் கச்சேரி முடிந்ததும் ரூபக மறதியாக என் குடையை வைத்து விட்டு வந்து விட்டேன். அந்தக் குடைக்கு மட்டும் மனிதர்களைப் போல் உணர்ச்சி இருக்குமேயானால் அது இப்படித்தானே என்னை நினைத்துப் பிரலா பித்திருக்க வேண்டும்?”

என் முட்டாள்தனத்தை கொண்டு கொள் ளுவதைத் தவிர வேறு வழி? அவசரப் பட்டுப் பிறர் விஷயத்தில் தலையிட்டு ஏதோ துறாண் முடிவுக்கு வந்து விட்டேனே!

மூன்றாம் பாடப் புத்தகத்தில் படித்த ஒரு விஷயம் என் கவனத்துக்கு வந்தது. ஒருவன் கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது, அவனுக்குத் தெரியாமல் பின்னாலிருந்து கொண்டு தன் கண்பன் அதைப் படிப்பதைத் தெரிந்து கொண்டவிட்டான் அவன். “ஒரு முட்டாள் இதைப் படித்தக் கொண்டிருப்பதால் இத்துடன் கிறத்திக் கொள்கிறேன்” என்று அவன் கடிதத்தை முடித்ததும் அதை வாசித்துக் கொண்டிருந் தவன் நிலைமையை ஒத்திருந்தது என் நிலைமை என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமா?

வேந்துபோய் வலித்து புண்பட்ட பாதத்தினால் வேதனைப் படுவானேன்?

உலகப் புகழ்பெற்ற ஜாம்பக் உபயோகியுங்கள்

ஜாம்பக் உபயோகித்த உடனேயே வலியும் களைப்பும் நீங்குவது மிகவும் விசித்திரமானது. இந்த அபூர்வமான மூலிகைக் களிம்பு உலக மேற்கும் புகழ் பெற்றது. வெந்த புண்ணுக்கு நலிதமளித்து வீக்கத்தை வடித்து, சருமத் தின் மேலுள்ள காயத்தை ஆற்றி — உங்கள் பாதங்களை திடமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் இருக்கச் செய்கிறது. காயத்தினால் ஏற்பட்ட வடுகையும் தடிப்பையும் போக்கடித்து சரு மத்தை மீருதுவாக்குகிறது. மிருகக் கொழுப்பு கலப்பற்றது என்பதற்கு உத்தரவாதம்.

Zam-Buk

ஆதலாலித்து குணமாக்கும் மிருமிநாசனக் களிம்பு

கம்பர்திரும் காட்சி

(டி.கே.சி.)

302. தம்பிக்கு நீயே புகல்!

யுத்த களத்தில் லக்ஷ்மணனும்
கும்பகர்ணனும் சந்தித்து நின்றதைப்
பார்த்தோம்.

கும்பகர்ணன் ஏதோ வீர வர்த்
தைகள் பேசி, வீர சல்லாபம் செய்ய
லாம் என்று சொன்னான். அதற்கு
லக்ஷ்மணன், "வார்த்தைகள் பேசுகிற
பள்ளிக்கூடத்தில் நாங்கள் படிக்க
வில்லை. அப்பா! நாங்கள் பேசுவ
தெல்லாம் வில்லைக் கொண்டுதான்!
அம்பைக் கொண்டு தான்!" என்று
கும்பகர்ணனது உள்ளம் பஸ்மீகரம்
ஆகும்படி சொன்ன ஏளன வார்த்தை
யைக் கேட்டோம்.

யுத்தம் ஆரம்பித்து விட்டது.

லக்ஷ்மணனது வில்லில் இருந்து
அம்புகள் சரமாரியாய்ப் பாய்ந்து
வந்தன. அவைகளைக் கும்பகர்ணன்
கடுத்து முறித்தான்.

கும்பகர்ணனது அம்புகளை லக்ஷ்
மணனது அம்புகள் தவிடு பொடி
பாக்கின.

இந்த விதமாக வெகு நேரம் விற
்போர் நடந்தது. இருவரும் களைத்துப்
போனார்கள்.

ராமன் போர்க்களத்துக்கு
யருகிலுள்.

கும்பகர்ணனும் ராமனும் கடுமை
பாய் யுத்தம் செய்கிறார்கள்.

ராம பாணங்களால் கும்பகர்ண
னது படைகள் எல்லாம் சேதப்பட்டு
இரத்தம் நாலா பக்கத்திலும் ஓடு
கிறது. இரத்த ஓட்டத்தில்தேரென்ன,
யானை என்ன, குதிரை என்ன, காலாட்
படைகள் என்ன எல்லாம் இழு
பட்டுப் போகிறதாகக் கும்பகர்ணனது
மனக் கண்ணுக்குத் தோன்றுகிறது.

தன்னுடைய கையும் காலும் புண்
பட்டு உதவாது போய் விட்டன.

இந்த மன நிலையில் ராமனைப்
பார்த்துப் பேசுகிறான்:

சித்தூரச்செங் கொழுங்குருதி
திசைகன்தொறும் திரையாரு,
எந்திரத்தேர் கரிபரிஆள்
சர்த்தோடப் பார்த்திருந்த

கந்தரத்தின் கிரிசும்ப
கருணனும் தன் கண்முன் தின்ற
கந்தரப் போற்றோளானை
முகநோக்கி இவைசொன்னான்.

[சித்தூரச் செங்கொழுங்குருதி: சித்தூரம்
போன்ற ஓரே சிவப்பாய் உள்ள இரத்தப்
பெருக்கு; திசைகள் தொறும் திரை ஆறு;
நாலா பக்கமும் அனைவரோடு கடைய ஆறுக
ளாக ஓடி; எந்திரத்தேர் கரி பரி ஆள்:
யுத்தத்துக்கான எந்திரங்கள் அமைத்த
தேர்களும், யானைகளும், குதிரைகளும், படை
வீரர்களும்; சர்த்தோடப் பார்த்திருந்த: இழு
பட்டு ஓடுவதைக் கண்ட; கந்தரத் தின்னகிரி
கும்பகருணனும்; ஏதோ சூகைகளைக் கொண்ட
பெரும் கம்மலைபோலத் தோன்றிய கும்ப
கர்ணனும்; தன் கண்முன் தின்ற: கந்தரப்
போற்றோளானை: மந்தர விர்போல் பருத்த
தோள் கொண்ட ராமனை — முகம் நோக்கி
இவை சொன்னான்.]

இரத்தம் மிகுதியாகச் சிந்திய
காரணத்தால் மனசில் ஜன்னிக்
கோளாறு கண்டு இரத்தப் பெருக்கு
ஆராய் ஓடுவதாகவும் அந்த ஆற்றில்
தேர் முதலியவைகள் இழு பட்டுப்
போவதாகவும் தோன்றுகிறது கும்ப
கர்ணனுக்கு.

இந்த மயக்கத்துக்குள் ராமனது
உருவம் எதிரே தோன்றுகிறது;
பேசுகிறான்.

"என் தம்பி விபீஷணன் நீதியை
விட்டுச் சிறிதும் விலகாத உத்தமன்.
அரக்கர்களாகிய நாங்கள் என்ன தவ
றெல்லாம் இழைத்தாலும் அவைகளில்

ஒன்றும் என் தம்பி விபீஷணனைப் பாதிக்கவில்லை.”

‘நீதியால் வந்ததொரு

நெடுந்தரும் நெறியல்லால்
சாதியால் வந்ததிது

நெறியறியான் என் தம்பி;

ஆதியாய்! உனை அடைந்தான்,
அரசர் உருக் கொண்டமைந்த
வேதியா! இன்னும் உனக்கு

அடைக்கலம் யான் வேண்டு
கின்றேன்.’

[நீதியால் வந்ததொரு: நெடுங்காலமாய்
நியதி பெற்று உயர்ந்த மக்களிடையே வந்த;
நெடுந்தரும் நெறியல்லால்: எல்லாத் துறை
களிலும் சென்று பரவிய தம் நெறி அக்
லமம்; சாதியால் வந்ததிது நெறி: அரக்கர்
குலத்தோரை ஒட்டிய மோன நெறியை;
அறியான் என் தம்பி: அறியாத சன்மரக்கன்]

என் தம்பி விபீஷணன்; ஆதியாய்: ஆதியா
கடவுள் சொகுமானவன; உனை அடை
ந்தான்: உன்னைச் சரன் அடைந்தான்; அரசர்
உருக் கொண்டமைந்த வேதியா: அரசர்
வோடு அவதரித்த சிவக்குறு அடைவு
வேதியா: எல்லா அறிவுக்கும் நினைக்காது
உள்ளவன; இன்னும் உனக்கு அடைக்க
லம் வேண்டுமென்றேன்: விபீஷண
சொன்னது மாத்திரம் அல்லாமல் அவத
காக தானும் உன்னை அடைக்கலம் வேண்டி
கொள்கிறேன்.]

மேலும் சொல்லுகிறான் குப்
கர்ணன்:

“ராவணனோ அறிவோ இரக்கமோ
ஒன்றும் இல்லாத நிலையில் இரு
கிறான் இப்போது. தம்பி விபீஷண
மேல் கோபங் கொண்டவனாய்த் தா
இருக்கிறான். விபீஷணனை எதிரிக்
காண நேர்ந்து விட்டால் உயிச
வாங்கியே விடுவான். இரக்கம் காட்
மாட்டான்.”

‘தம்பி என நினைத்திரங்கித்
தவிரான் அத் தகவில்கான்;
தம்பி! இவன் தனைக்காணில்க்
கொள்ளும்; இறை நல்கானும்:
உம்பியைத்தான் உன்னைத்தான்
அனுமனைத்தான் ஒருபொழுது
எம்பிரிசீ யானுக அருளுதியால்!
வேண்டினேன் எம்பிரானே!’

[தம்பி என நினைத்து இரங்கித் தவிர
அத் தகவில்கான்: தம்பி என்று இரக்
கொண்டு விபீஷணனை நேரிக் விட்டுவிட்
டான் ராவணன்; தம்பி: மக்களினத்து
நாயகமாய் உள்ள ராமனே; இவன் தக்
கானில்: இந்த விபீஷணனைக் காணிக்
கொள்ளும்: கொண்டு விடுவான்; இறை
கானும்: கொஞ்சமும் இரக்கம் காட்ட
டான் ஆகையால்: உம்பியைத்தான்: சு
மனைத்தான்: உன்னைத்தான் அனுமனை
தான்: ஒருபொழுதும் எம்பிரியானுக: எ
தம்பி விபீஷணன் பிரித்து நித்திரப்ப
அருளுதியால்: அருள் செய்வாயாக!]

கும்பகர்ணனது வேண்டுகோ
ழுடித்தது; உயிர் நீங்கிற்று. ராவண
புலம்பினான்; சோகத்துக்கு உன்
னான். வீராதி வீரனான தம்பி
இறந்தான்.

வீரம், நீதி, அன்பு எல்லா
நிறைந்த அரிய பாத்திரமான குப்
கர்ணன் ராமாயண இதிகாசத்
விட்டு மறைகிறான்.

“இந்தாப்பா! நாடெல்லாம் வன
மகோற்சவம் நடக்கிறது; நீ பச்சை
மரத்தை வெட்டிப் பாழ் பண்ணு
கிறாயே?”

மாத்தின்மேல் இருப்பவன்:—அதற்
காகத்தான் வெட்டுகிறேன். வன
மகோற்சவம் கொண்டாட இந்த
ஊருக்கு யாரோ மந்திரி ஐயா வரு
கிறாராம். நெடுவிலே மாவிலைத் தோர
ணம் கட்ட வேண்டுமாம். வெட்டி
வரச் சொன்னுங்க!

குபேரபுரி

ரா. வெங்கடேசுவரன்

அவன் கைர் வீதி வழியே சென்றான். மாட மாளிகைகள் கூட கோபுரங்கள் இவற்றையெல்லாம் கடந்து சென்றது அந்த கைர் வீதி. கண்க்கிடக்காத 'பிளூக்' 'செவரலேட்' மோட்டார் வண்டிகள் வீதியைத் தருவிக்கொண்டு சென்றன. ஆண்களும் பெண்களும் வித விதமான உடை உடுத்திக் கொண்டு சென்றார்கள்.

அது குபேரபுரி!

அவன் வீதிவழியே கடந்த வண்ணமாக இருந்தான். தொலையாத வழியாக இருந்தது. ஜுவளிக் கடைகள், கைக்கடைகள் இவற்றில் ஏராளமாக விலையுயர்ந்த வஸ்துக்கள் விலையாகிக் கொண்டிருந்தன.

கடுகடுவே 'டவுன் பஸ்கள்' வீதியைத் தருவிக்கொண்டு செல்வதை அவன் கவனிக்காமல் இல்லை. அவன் பஸ்வீல் போகக் கூடாதோ? கடந்து சென்றே கானாவிதமானக் காட்சிகளையும் பார்க்க விரும்பினான் போலும்! கையில் சம்பளம் கிடைத்த ஐந்தே தேதிக்குள் எல்லாவற்றையும் செலவழித்தவிட்டு, அடுத்த மாதம் முதல் தேதியை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தும் அதிசயக் கொல்டியாகிய 'கடுத்தா வகுப்பைச்' சேர்ந்தவன், அவன். சுமாரான உற்சியோகத்திலிருந்தும், அவன் சட்டைப் பையிலிருந்தது சில சில்லறைக் காசுகளே. அதை அவன் அடிக்கடி தடவிப் பார்த்தக் கொண்டான். அந்தச் செய்கை 'நான் குபேரப் பட்டணத்திற்குத் தகுதியில்லாதவன்' என்று அவன் எண்ணுவதைக் காட்டுவதுபோல் இருந்தது.

சாம பாணத்தைப் போல் வீசியடித்துக் கொண்டு சென்ற ஒரு 'ஸ்டீடிபேகர்' வண்டி அக்கிருந்த ஹோட்டல் அருகே சென்று நின்றது. அதிலிருந்து ஒரு இளம் தம்பதிகள் இறங்கி ஹோட்டலுக்குள் தழைந்தார்கள். ஆடவன் முகத்திலே இளமை துள்ளியது. மிகக்காக வந்த அந்தப் பெண்ணின் முகத்திலே மந்தகாசம் தவழ்ந்தது. மின்சார விளக்கிலே 'டால்' அடிக்கும் ஹைர கைகளைக் கண்டு மோகித்து நின்றான் அவன்.

நன் மனைவியின் சிலையை எண்ணினான். அவன் செவியை அலங்கரிப்பது ஒரு பழைய

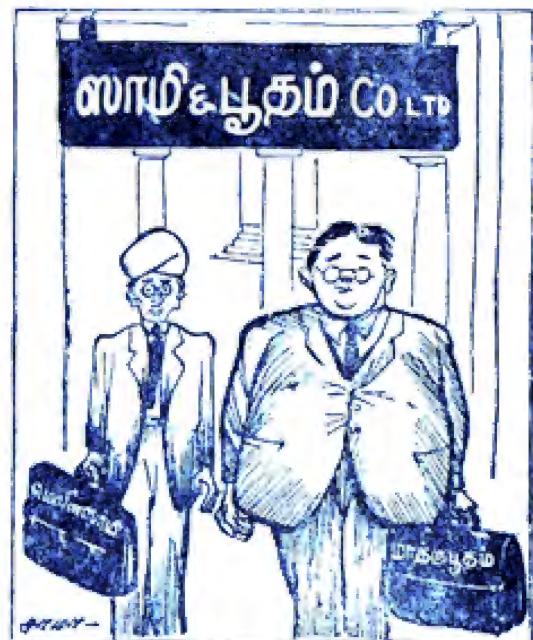
சிதப்புத் தோடுதானே? என்னைக்காவது அவன் கையால், அவனுக்கு வைரக் கம்மல் செய்தளிக்க முடியுமா?

அவனுக்கு ஏதோ சூவேசம் வந்தது. அந்த இளம் தம்பதிகள் தழைந்த அதே ஹோட்டலுக்குள் அவனும் தழைந்தான். அவர்கள் உண்டதை யெல்லாம் அவனும் உண்டான். கெய்த் தோசை, அல்வா, பூரி, பாஜி, பாதாம் கீர், பாம்பே மிக்குச் சர்—காப்பி சாப்பிட்டால் மூன்னல் சாப்பிட்ட பாதாமிரின் தித்திப்பு தெரியாமல் இருக்க வேண்டுமே அதற்காக மிக்குச்—அப்புறம் கடைசியாகக் காப்பி.

ஹோட்டலை விட்டு வெளியே வந்தான். ஹோட்டல் மூன் நின்றகொண்டு அதன் பெயர் பொறித்த பலகையை வெறித்து கோக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

வீட்டிலிருக்கும் அவன் மனைவி, குழந்தைகளின் கிணவு வந்தது. அவன் சாப்பிட்டானே, அத்தகைய சிற்றண்டி என்றாவது அவர்கள் சாப்பிட்டிருப்பார்களா? "ஹோட்டலுக்குக் கொடுக்கும் பணத்திலே, உங்களுக்கு நான் காஜா காரிக்கு உப்புமா பண்ணிக் கொடுத்த விஷமேன" என்று எத்தனையோ தடவை சொல்லி யிருக்கிறான், அவன் மனைவி. அந்த அரிசிக் குருணை

பெயர்ப் பொருத்தம்!

உப்புதான் அவளும் அவன் குழந்தைகளும் சாப்பிட்ட சிற்றண்டி.

அதோ, அங்கொருவன் பறன்கள் கொண்டு போகிறான்.

அவன் மனத்திலெகெழ்ச்சி ஏற்பட்டது. குழந்தைகளுக்கு அவன் இதவரை விளையாட்டுச் சாமான்களே வாங்கிக் கொடுத்த தில்லை. மூன்று பறன்கள் வாங்கினான்.

திரும்பவும் ஹோட்டல் பக்கமே கின்றுன். பஸ் கிற்குமிடமும் அததான். “சொந்த மோட்டார்தான் இல்லை, பஸ்விலாவது போகலாம்” என்று அவன் எண்ணி யிருக்கலாம். பஸ் வர இன்னும் சேரம் இருந்தது.

ஆனால் உலகம் காத்திருக்குமா? அது கழன்று கொண்டதா னிருந்தது. ஆம், இன்னொரு ‘ஸ்டேபேகர்’ ஹோட்டலின் முன் வந்த கின்றது.

அவன் ஒரு பெருமூச்சுவிட்டான்.

மல்லிகை ஆரம் கிற்றக்கொண்டு ஒருவன் சென்றான். தன் மனைலியின் கையை எண்ணினான். அவன் மனைலி கர்ப்பினி. இதவரை அவன் அவளுக்கு, அவன் தேட்காமல் ஒன்று வாங்கிக் கொடுத்தானென்

பதே கிடையாது. இரண்டு சேரம் மல்லிகை மால வாக்கினான்.

ஆயிற்ற. இன்று கிறையச் செலவு ஆகி விட்டத—ஹோட்டல், பறன், பூமாலை என்று. குபேர பட்டணத்திற் கெற்றபடி தான் செலவாகிவிட்டது! கையில் இருப்ப தென்ன, ஒரு அணுதான். அதை உபயோகித்தால் பஸ்வில போகலாம். அவன் மனம் எண்ண அலைகளில் சரிபட்டிருந்தது. ‘தினமும் தான் கம் ஏழ்மை இருக்கிறது. இன்றைக்காவது பஸ்வில போகலாம்’ என்றெண்ணினான்.

பஸ் வந்தது. அதில் தாவி ஏதப்போகும் சமயத்தில் ஒரு குரல் ‘சாமி, ஒரு கால ணுக் கொடுங்க, சாமி—தர்ம ராசாவே’ என்ற வந்தது. மோட்டாரிலிருந்த அவன் இறங்கிவிட்டான்.

குபேரபுரிலுமா ‘இல்லை’ என்ற ஒலம்? கையில் வேற காசில்லை, அந்த ஒரு அணுவைத் தவிர. அதை அவனுக்குப் போட்டான். போட்டுவிட்டு, கிட்டிக்கு கடத்து கொண்டிருந்தான்!

* * *

இப்பொழுது அவன் கைரத் தோடையும, பாதாம் கிரையும மறத்த விட்டான். குபேரபுரியில் ஏழ்மையின் சின்னத்தைப் பார்த்தவன் கையில்லுந்த பறனையும் மலர் மாலைமுகட அவனுக்குப் பாரமாக இருந்தன. பறன்களை எதிரே அழுதகொண்டு வந்த ஒரு குழந்தையிடம் கொடுத்தான்! மலரைக் கர்ப்பினியான தன் மனைலியிடம், அவன் மூகம் மலரக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கக் கூடாதோ? இல்லை. கடை பாதையிலேயே பிய்த்த எறித்த விட்டான்.

மனதிலிருந்த ஒரு பாருங்கல் அகன்ற மாதிரி அவனுக்கு ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டது. திடீரென்ற மோட்டார் ஹார்ன்!

பஸ் கிற்குமிடத்தில் வந்த பஸ்-அவன் ஏதத் தவறிய பஸ்-அவனைக் கடத்த கன வேகத்தடன் சென்ற கொண்டிருந்தது.

அதைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான். திடீரென்ற அவன் கண்கள் அங்கிருந்த யானையோ ஊடுருவி கோக்கின.

அவனைத் ‘தர்ம ராசாவே’ என்ற அழைத்த துறவரிடம் பிரச்சை வாங்கிய அந்தக் குபேரபுரி ஏழை பஸ்வில போய்க் கொண்டிருந்தான்!

குபேரபுரி ஏழை யல்லவா? குபேரபுரியில் அவன் கடத்த செல்லலாமா?

ஒருவர்:—தயவுசெய்து நாலு அணு இருந்தால் கொடுங்கள்! பஸ் சார்ஜுக்கு வேண்டி யிருக்கிறது!
மற்றொருவர்:—என்னிடம் நாலு அணுவாக இல்லை. ஐந்து ரூபாய் நோட்டாக இருக்கிறது.
முதல்வர்:—அதனால் என்ன? ஐந்து ரூபாய் நோட்டையே கொடுங்கள். டாக்கரீயில் போய் விடுகிறேன்!

சிம்பா, நீ இராங்காவிடில்...

எஸ். வி. எஸ்.

சீரம்புவைப் பார்த்து வெகுநாளா யிறே என்று ஒரு நான் மத்திடானம் அவனைப் பார்க்கச் சென்றேன். அப் போது அவன் தன் ஞாயிறுக்கிழமைத் திட்டத்தை சிறைவேற்றுவதில் சடுபட் டிருந்தான்.

சாம்பு பொதுவாகத் திட்டப்படி ஒன் றும் செய்வதில்லை என்று கூறி விடலாம். ஆனாலும் சில அம்சங்களை விடாப்பிடியாக சிறைவேற்றி வருகிறான்.

வாரத்தில் தின்கள், புதன், வெள்ளி முதல் ஷபரம் செய்து கொள்ளும் நாட்கள் என்று தன் திட்டத்தில் போட்டிருக் கிறான். அந்த நாட்களில் உலகம் தங்குப் புறக் கவிழ்ந்தாலும் அவன் அந்தத் திட்டத்தை சிறைவேற்றத் தவறமாட் டான்! அவன் தாபார் எத்தனையோ தடவை, "கண்ணே! இன்னிக்கு அமா வாசையடா! நாளைக்கு ஆடிப் பண்டிகை யடா!" என்றெல்லாம் சொல்லி அந்தத் திட்டத்தை சிறைவேறாமல் தடுக்கப் பார்த்திருக்கிறான்; முடியவே இல்லை.

'செவ்வாய்க் கிழமைகளில் திரு சல வைத் தொழிலாளருக்குத் தன் திரு வழக் கைப் போட வேண்டும்' என்று திட்ட மிட்டிருக்கிறான் சாம்பு. அந்தக் கிழமை களில் அந்தத் திருத் தொண்டை செய் யாமலிருக்க மாட்டான். 'சனிக்கிழமை மாட்டி. னி சினிமாக்களுக்குப் போக வேண்டும்' என்று அவன் திட்டமிட்டிருக் கிறான். அத்தினங்களில் தமிழ்ப்பட மாணலும் சரி, ஹிந்திப்படமாணலும் சரி, பத்தினா டிக்கட் கிடைக்க வேண்டியது தான் தாமதம். சினிமா நியேட்டருக்குள் துழைந்து விடுவான் சாம்பு.

இப்படிப்பட்ட சாம்பு, ஞாயிறுக் கிழமை பகல் நேரங்களில் ஊரிலுள்ள அத்தனை மாத-வாரப் பத்திரிகைகளைப் படித்துத் தீர்த்து விடுவது என்று திட்ட மிட்டிருக்கிறான். இந்தத் திட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தபோதுதான் என் போய்ச் சேர்ந்தேன். என்னைக் கண்ட தும் ஒரு துள்ளுத் துள்ளி எழுந்து உட் காசுந்தான்.

"வா, வா! உன்னைத்தான் எதிர்பார்த் துக் கொண்டிருக்கிறேன். நல்ல சமயத் தில் வந்தாய்!" என்று கோபத்துடன் சொல்லிக் கொண்டே குத்துச் சண்டை போட வரும் பயில்வாணப்போல் கைச்

சட்டையை யெல்லாம் மடக்க ஆரம் பித்துவிட்டான்.

"என்ன, சாம்பு! ஏன் அவ்வளவு கோபம்? யார்மேல் அவ்வளவு கோபம்?" என்று கேட்டேன்.

"எல்லாம் இந்த எழுத்தாளர்கள்மேல் தான்! இவர்கள் எதிர் வீட்டிலிருக்கும் பெண்ணைக் கம்மா விடமாட்டார்கள் போலிருக்கிறதே! எப்ப பார்த்தாலும் வம்புக்கிழுத்துக் கொண்டு...வேறு வேலை கில் கிடையாதா? வேறு விஷயமே கிடையாதோ? அல்லது கற்பனைதான் வேறு திசையில் ஓடாதோ? கேட்கிறேன்!" என்று கத்த ஆரம்பித்து விட்டான்.

இவ்விதம் கத்தியதிலிருந்து யாரோ சில எழுத்தாளர்கள் ஒழுங்கீனமாக நடந்து கொண்டு விட்டார்கள்; அதனால் தான் கத்துகிறேன்போலிருக்கிறது என்று தீர்மானித்தேன். இந்த எண்ணம் வர வும் எனக்கு ரொம்பவும் அவமானமாகப் போய்விட்டது.

"சாம்பு, சற்று சிதானமாக என்ன விஷயம் என்று சொல்! உன் எதிர் வீட் டுப் பெண்ணை யார் என்ன செய்து விட் டார்கள்?" என்று கேட்டேன்.

"ஔ...ஔ...! என் எதிர்வீட்டுப் பெண்ணை யாரும் ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. இந் தப் பத்திரிகைகளில் வரும் கதைகளைச் சொல்லுகிறேன்" என்றான் சாம்பு.

சின்னவிடும்போ சிறுந்த மூச்சு எனக் குத் திரும்ப வந்தது!

"அப்பாடா! கதைகளைப் பற்றித் தானே, நல்ல வேலை! தலை தப்பியது... கதைகளைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறாய்?"

"ஒரு கதாநாயகன், அவன் எதிர் வீட் டில் நவயெளவன நாரீமணி யிருப்பான். கதாநாயகன் தன் வீட்டிலிருந்து ஐன்னல் வழியாக அவன் காரியாதிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். பிறகு கண்கள் சந் திக்கும்; காதல் உண்டாகும்; கத்தரிக் காய் மூளைக்கும்; கடைசியில் கல்யாண மாகிவிடும்!—இதே மாதிரிக் கதைகள் இதோ இருக்கிற எட்டுப் பத்திரிகை களில் ஆறு பத்திரிகைகளில் வெளியாகி யிருக்கின்றன! ஆனால் ஒரே ஒரு வித்தி யாசம்! ஒரு பத்திரிகையில் 'எதிர் வீட்டுப் பெண்' என்று இருந்தால் அடுத்த பத்திரி கையில் 'பக்கத்து வீட்டுப் பாவை' என்று இருக்கும்; மூன்றாவது பத்திரி கையில் 'அடுத்த வீட்டு அம்புலு' என்று

இருக்கும். இந்தச் சிறு மாறுதலுக்கும் காரணம் எழுத்தாளர்களின் சொந்தக் கற்பனையல்ல. அவரவர்கள் வீட்டு ஜன்னல்களை வைத்த கொத்தர்கள்தான். வாசல்புறம் ஜன்னல் வைத்தால் 'எதிர் வீட்டுப் பெண்' பக்கவாட்டில் வைத்தால் 'பக்கத்து வீட்டுப் பெண்' என்று எழுதுகிறார்கள் என்றதான் சினைக்கிறேன்!—இவ்விதம் சோம்பலும் ஆற்றித்தோடு பேசினான் சாம்பு.

“எதோ அவன்வனுக்குத் தோன்றியதை எழுதியிட்டுப் போகிறான். அந்தக் கதை எழுதிய எழுத்தாளன் நேரே உன்னைத்தேடி வந்து 'படி' என்று தொந்தரவு செய்தானா. என்ன? ஒன்று மில்லையே! இஷ்டமிருந்தால் படி, கஷ்டமாக இருந்தால் விட்டுத் தொகியேன்! இவ்வளவு அற்ப விஷயத்தைப் போய்ப் பேரிதாக எடுத்துக் கொண்டு பேசுவது கன்றாக இல்லை” என்றேன்.

“சரிதான் போ! இந்தக் கதைகளை என்னைப் படி என்று தொந்தரவு செய்தால் கூட அவ்வளவு கஷ்டப் படமாட்டேன். ஆனால் இந்த கதைகளை எதிர் வீட்டுப் பெண்கள் படித்துத் தொலைத்தால் என் கதி என்ன ஆவது? அதைச் சொல்!” என்றான் சாம்பு.

எனக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது! சாம்பு அப்படி யொன்றும் அழகனல்ல. அதுவும் ஒவ்வொரு சமயம் அவன் முகத்தில் வழகிற அசட்டுக் கலையை ஒரு தடவையாகிலும், அவன் கண்ணாடியில்

பார்த்திருந்தானாகில் மேற்கண்டவாறெல்லாம் பயப்பட வேண்டிய அவசியமிராது. ஆனாலும் 'காதலுக்குக் கண்ணில்லை' என்ற மணி மொழி நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. அதனால் சாம்புவைக் கண்டும் எவளாவது காதலிக்கலாம்! நாம் என்னத்தைக் கண்டோம்? சாம்பு பயப்படுவதிலும் சியாய் மிருக்கலாம்.

இவ்விதம் நான் சிந்தித்த வண்ணம் உட்கார்ந்திருத்தேன்!

அந்தச் சமயத்தில் என் சிந்தனையைக் கலைக்க வருவதுபோல், 'அம்பா, நீ இரங்கா விடில் புகிலேது?' என்ற இசைத் தட்டின் இன்னிசை என் காதில் விழுந்தது. அடுத்த கணம், நாராசம்போல், அந்த இன்னிசையுடன் இரண்டு பெண் குரல்கள் வந்தன! காதை இறுகப் பொத்திக் கொண்டேன்.

ஆம், சாம்புவின் எதிர் வீட்டிலிருந்த பெண்கள்தான் மேற்கண்டவாறு கிராம போனில் இசைத் தட்டை வைத்துவிட்டுக் கூடவே தாங்களும் பாடத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

இத்தனை நேரமும் என்னைப் போலவே சிந்தனையி லாழ்ந்திருந்த சாம்பு, “எழுத்தாளர்களும் தாங்கள் எழுதும் கதைகள் வாழ்க்கையோடு ஒட்டின கதைகளாக எழுத வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் யாரும் தங்கள் எதிர் வீட்டுப் பெண்களை, எழுத்தாளர்கள் சொல்லுதேபடி பார்க்கவோ, பேசுவோ விரும்புவார்கள் என்று தோன்றவில்லை. ஆகவே 'எதிர் வீட்டுப் பெண்கள் மீது காதல் ஏற்பட்டது' என்று எழுதுவதற்குப் பதில் 'வெறுப்பு ஏற்பட்டது' என்று எழுதினால் வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொண்டு எழுதியதாக இருக்கும். வாழ்க்கையை ஒட்டின கதையாகவும் இருக்கும்” என்றான்.

இவை அவன் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து வெளிப்படும் வார்த்தைகள் என்று சும்மா இருந்தவிட்டேன். பிறகு கொஞ்ச நேரம் வேறு விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு, அவனிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டேன்.

* * *
சாம்புவை நடுவில் நான்கு ஆறு மாதங்கள் பார்க்கவில்லை. எனக்கும் ஓய்வு கிடைக்கவில்லை; பார்க்கவேண்டிய பிரமேயமும் ஏற்பட வில்லை. ஆனால் அன்று ஒரு நாள் தெருவில் போய்க் கொண்டிருந்த போது, எதேச்சையாக சாம்புவைச் சந்தித்தேன். அவன் அன்று சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தான். என்னைக் கண்டதும் சைக்கிளை விட்டு அவசரமாகக் கீழே இறங்கினான்.

"என்டா பழி! சென்கியமா?" என்று கேட்டேன்.

"எல்லாம் சென்கியந்தான்; சென்கியத்துக்கு என்ன குறைச்சல்?" என்றான் சாம்பு.

"உன் எதிர் வீட்டிலும் சென்கியத்துக்குக் குறைச்சல் இல்லையே?" என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டேன்.

"அங்கேயா? சென்கியம், ரொம்ப அதிகமாகப் போய் நான் என் வீட்டில் இருக்க முடியாது என்ற சில ஏற்பாடு விட்டது!"

"ஏன்?"

"ஏன் என்று ஒரு கேள்வியா கேட்டாய்? நன்றாய்க் கேட்டாய் போ! பொழுது விடிஞ்சு பொழுது போன அப்புறமும், அந்த ராத்திரி வரை எதிர் வீட்டில் பாட்டும், கூத்தும், நாட்டியமும் டான்ஸுமாக ஒரே ரகசியமாக இருக்கும். ரேடியோ வேறு வாங்கி விட்டார்கள். அது இருபத்து நாலு மணி நேரமும் அலறும்! அத்துடன் கூடவே அந்தப் பெண்களும் பிலாக்களும் வைக்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள். பாட்டு, கூத்து ஒழிந்த நேரங்களில், 'க்யாரே பூரே, கத்ரே புத்ரே' என்று பேச ஆரம்பித்து விடுவார்கள். 'இது என்ன?' என்று விசாரித்தேன். அவர்கள் ஹிந்திப் பன்னிக் கூடத்தில் ஹிந்தி நாடகம் போடப்போகிறார்கள். அதில் அந்தப் பெண்களும் வேலும் போட்டுக் கொண்டு நடிக்கப் போகிறார்கள். அதற்குத் தங்கள் பகுதியைப் பாடம் பண்ணிக் கொள்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டேன். இப்படிக் கொஞ்ச நஞ்சம் தெரிந்த கூச்சல்களுடன் நமக்குப் புரியாத பாவைக் கூச்சலும் சேர்ந்து கொண்டு விட்டன."

"அப்புறம்?"

"அப்புறம் நமக்கு அங்கே இருக்க முடியவில்லை. ஓயாத ஒழியாத தலை வேதனையாகப் போய் விட்டது!"

"அதனால் அந்த இடத்தை விட்டுக் காலி செய்து விட்டாயா, என்ன? நீ இருந்த இடம் நல்ல இடமாச்சே! அட்டா!" என்று அங்கலாப்த்தேன்.

"இந்தச் சாப்புவை என்னவென்று சினைத்துக் கொண்டாய்? இந்த அற்ப விஷயங்களுக்காக நான் விட்டை விட்டுக் காலி பண்ணி விடுவேனா, என்ன?"

"காலி பண்ணாமல், சசித்துக் கொண்டு போகக் கற்றுக் கொண்டு விட்டாயாக்கும்!" என்றேன்.

"சரிதான், போ! என்னை என்ன மகாத்மா காந்தி என்று சினைத்துக்

கொண்டு விட்டாயா, அல்லது புத்த பகவான் என்று சினைத்துக் கொண்டு விட்டாயா?"

"பின் என்ன செய்தாய்?"

"அவர்களை அந்த இடத்தை விட்டுக் காலி பண்ணச் செய்து விட்டேன்!"

"அட பாவி!"

"ஏன்?"

"உன்னிடம் காலனா காக வால்காமல், பாட்டுப் பாடியும் டான்ஸ் ஆடியும் காண் பித்தார்கள். அதற்குச் சற்றும் நன்றி தெரிவிக்காமல் விட்டை விட்டு விரட்டி விட்டாயே!" என்றேன்.

"லக்ஷணம் தான், போ!" என்று சொல்லி விட்டுச் சாம்பு தன் சைக்கிளை ஒரு மிதி மிதித்து, ஏறி உட்கார்ந்து போய்விட்டான்!

ஒரு நாள் காலை காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுக் காலைப் பத்திரிகையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். சாம்பு வீட்டு வேலைக் காரன் ஒரு கடிதாரியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். "நான் ஒரு பேராபத்தில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்! இன்று

டாக்டர்:—என்ன செட்டியார்! உங்களைப் பார்த்து ரொம்ப நாளாகிறதே! நீங்கள் இங்கே வந்து ஒரு மாதத்துக்கு மேலே ஆகி விருக்கும் போலிருக்கிறதே!

வந்தவர்:—கொஞ்ச நாளாகப் படுத்த படுக்கையா விருந்தேன். இப்பொழுது தேவலை. அந்நுஸ்தான் உங்களைப் பார்த்து வாடகை கேட்டு விட்டுப் போகலாம் என்று வந்தேன்!

பகல் ஒரு மணிக்கு விட்டுக்கு வரவும்" என்று சாம்பு எழுதி யிருந்தான்.

அந்தக் கடிதம் கொண்டு வந்தவனிடம் "சரி, நான் வருகிறேன்" என்று சொல்லி யனுப்பி விட்டேன்!

சாம்புவுக்கு எத்தகைய ஆபத்து வந்திருக்கக்கூடும் என்று என்னும் ஆன மட்டும் யோசித்துப் பார்த்தேன்; புலப் படவே இல்லை. அவனுடைய சாமர்த்தியத்தின் மூலம் எதுவும் சிறிக் முடியாதே! அப்படிப்பட்ட சாம்புவுக்கு நம்மால் என்ன உதவி செய்து விட முடியும் என்றெல்லாம் சினைத்துப் பார்த்தேன்.

இருந்தாலும் அவன் சொன்ன நேரத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

"என்ன சாம்பு?" என்று கேட்டேன்.

"என்னவென்று சொல்ல? அம்மா பெரிய ஆபத்திலென்னு என்னைச் சிக்க வைத்து விட்டாள்?" என்றான்.

"என்ன?"

"இன்றைக்கு இரண்டரை மணிக்குப் பிள்ளையை பார்க்கப் பெண்ண வராளாம்!"

"இது என்ன கூத்து? பெண்ணைப் பார்க்கத்தான் பிள்ளை போவதுண்டு! பிள்ளையை பார்க்க இப்ப பெண் வராளோ! பிலை, பிலை! அப்புறம் கேசரி, பஜ்ஜி, காப்பி யெல்லாம் நீ ஒரு தட்டில் வைத்துப் பெண்ணுக்குக் கொண்டு போய் வைக்க வேண்டுமாக்கும். ஹார்மோனியப் பெட்டியை வைச்சுண்டு பெண்ணுக்குப் பாடிக்காட்ட னுலாக்கும். பெண்ணுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணியிட்டு, கதவிற்கிலே சின்று பெண்ணைக் பார்க்க வேண்டுமாக்கும்!" என்றேன்.

"இது வேடிக்கைய அல்ல. காலைப் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் நீ சொல் கிறபடி சிக்கிரமே நடந்தாலும் நடக்க வாம். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படியல்ல! அம்மா, நான் கல்யாணம் பண்ணிக்கவோ பெண் பார்க்கிறா சம்மதிக்க மாட்டேன் என்று பெண்ணை வரவழைத்துப் 'பெண் பார்க்க' ஏற்பாடு பண்ணி விட்டாள். இந்தக் கஷ்டத்திலே யிருந்து விடுபட நீ தான் உதவி வேண்டும்; அதற்குத்தான் உன்னைக் கூப்பிட்டேன்."

"கல்யாணம் பண்ணிக்கப்போறவனும் கஷ்டப்படப் போறவனும் நீ! நீ இருக்க நான் என்ன பண்ண இருக்கிறது?"

"ஆமாம், நீதான் பண்ணியாகணும், பெண்ணை அழைச்சுண்டு யார் வந்தாலும் எனக்குப் பெண் பிடிக்கவில்லை என்றே, ஒரு காலது செவிடு என்றே, எனக்குப் புத்திச் சுவாநினைமில்லை என்றே, ஏதோ சொல்லி விட்டியிடு. இந்த உபகாரம் தான் நீ பண்ணினும்!"

"அழகுதான்!" என்றேன்.

அதற்குள் கீழையாரோ வந்து பேர் கொண்டிருக்கும் சத்தம் கேட்டது.

"அவளும் வந்து விட்டாப்போடு இருக்கே, வா போய்வாம்!" என்றேன் சாம்பு "அவசரப்படாதே! அம்ம பூர்வாங்கமாகக் கவனிச்சுப்பிட்டு, என்னைக் கூப்பிடுவா, அப்போ போவோம்!" என்றான்.

"சரிதான்" என்றேன்.

கொஞ்ச நேரம் கழித்து நான் அழைக்கப்பட்டோம். நாற்பது ஐம்ப வயது பதிக்கத் தக்க ஒருவர் கூடத்தி ஒரு மணியின்மீது உட்கார்ந்திருந்தார்.

நான்கள் போய் ஒரு சுவர் ஓரமாக உ கார்க்கோம்

சாம்புவின் தாயார், சாம்புவை வளர்ப்பதும் அவருக்கு அறிமுகப்படுத வைத்தாள். வந்தவர்தான் பெண்ணை பெற்றவர் என்பதை ஊகித்தோம்.

அவர் "இந்தா, புலனா! கூடத்துக் வந்து நாளைக்குப் புருஷனாக வரப்போக வருக்கு நமஸ்காரம் பண்ணு, அம்மா என்று சொன்னார்.

அதற்குள் சாம்புவின் தாயார், "வே டாம், இப்பயகவாமி படத்துக்கு நம காரம் பண்ணினால் போதும்" என்று.

அடுத்த கணம் காலிலிருக்கும் மெட் குலுங்க, கை கவியங்கள் கிணு கிணு பதினாறு வயது மதிக்கத்தக்க நவமெ வன் நாரீமணி வந்து அடக்க ஓடு மாக நமஸ்காரம் செய்து விட்டு சென்றான்!

அவரைப் பார்த்தவுடனேயே, சாம்புவ குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது! "இவ ஏது, இங்கே வந்தான்?" என்றமாத் சினைத்தான்.

"நீங்கள் ராமசாமித் தெருவில் இருத் தீர்களோ? உங்களை ராமசாமித் தே வில்தான் அடிக்கடி பார்த்ததாக ஞா கம் வருகிறது!" என்றான் சாம்பு.

"ராமசாமித் தெருவில் என்னைப் பா ர் திருக்க மாட்டீர்கள் எங்கள் புலனாகை தான் பார்த்திருப்பீர்கள், ஏனென்று புலனா தான் ராமசாமித் தெருவில், அவ மாமா விட்டிலிருந்தான். நான் இப்ப செ னைக்கு மாற்றவாடி வந்திருக்கிறேன் என்று புலனுவின் தந்தை அசட்டு சிரிப்புச் சிரித்துக் கொண்டு!

சாம்புவின் முகத்தில் அசடு வழிந்து உண்மையைச் சொன்னால் யாருக்கு தான் அசடு வழியாது?

ராமசாமித் தெருவில், எனக்கும் சாம்புவக்கும் தெரிந்த நண்பன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் விட்டுக்குச் சாம்பு அடிக்கடி போய் வருவான். அப்போதெல்லாம் அந்த வீட்டு எதிர் வீட்டில் சுறுசுறுப்புடன், முகத்தில் களை போங்க மேலும் கீழும் நடமாடிக் கொண்டிருந்த பெண்ணைப் பார்த்துச் சாம்பு வியந்திருக்கிறான்! அதே பெண்ணை இன்று 'புவனா' என்று அறிமுகப்படுத்தியதும் சாம்புவக்கு 'இன்ப ஏமாற்றம்' ஏற்பட்டு, அவன் தந்தையை அந்தக் கேள்விகேட்டு வைத்தான். பதில் வந்த மாதிரி, சாம்புவின் முகத்தில் அசடு வழியச் செய்யவே இந்த தர்மசங்கடமான சிங்கையைச் சமாளிக்க வேண்டிய போறப்பு ஏன் தலையில் வந்து விழுந்தது.

அதன்படி, "ஓகோ, மாற்றலாகி விட்டதா? சென்னைக்கே மாற்றிவிட்டார்கள் அங்கு! இங்கே வந்து எத்தனை நாள் ஆச்சு?" என்று கேட்டேன்.

"பதினைந்து நாளாகி விட்டது!"

"தற்சமயம் பெண்ணுடன் அவன் மாமா வீட்டில்தான் இருக்கிறீர்களாக்கும்?" என்றேன்!

"இல்லையே! எனக்குச் சொந்தமாக ஜாகை பார்த்துக் கொண்டு குடிவந்து விட்டேனே" என்றார்.

"எங்கே?"

"இதோ எதிர் வீட்டிலேயே தான் இருக்கிறேன். புவனாவும் என்கூடத்தான் இருக்கிறான். நான் இங்கு வந்து இரண்டு நாள் ஆகி விட்டதே!" என்றார்.

எனக்குத் திடுக்கிட்டது; சாம்புவக்குத் தலையிடுகிற கிறு என்று வந்தது!

கொஞ்ச நேரத்தில் சாம்பு தனக்குத் தலையை வலிக்கிறது என்று சொல்லி விட்டு மாடிக்குப் போய்விட்டான்.

நானும், சாம்புகோரிய உதவிகொடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் நேரவில்லை. ஆம், நான் எப்படி கொடுக்க முடியும்? அவன் உள்ளத்தை ஏற்கெனவே கவர்ந்த ஒரு பெண், அவனை மாண்புடன் தயாராகவரும் போது, அவன் கேட்டுக் கொண்டபடி, ஏதாவதும் உளறி வைக்கலாமா? நான் பாட்டுக்கு விட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

இந்தச் சம்பவம் நடந்த பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு சாம்புவைச் சந்தித்தேன்.

"என்ன சாம்பு! கல்யாணச் சாப்பாடு ஏதாவதும் சமீபத்தில் போடப் போகி

பாராட்டும் கலை!

பாராட்டுவது என்பது அருமை யான கலை; நளினமான கலை. ஏன் கம்பி மீது நடனம் புரிவது போன்ற தர்ம சங்கடமான கலை.

யாரையாகிலும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பாராட்டி விட்டால் முகந்துதியாகப் போய் விடுமீ; ரனக்குறைவாகவும் தொனிக்கும். அதற்குப் பயந்துசொல்ல வேண்டியதைக் குறைத்துச் சொன்னாலோ பாராட்டினதாகவே தோன்றுது!

இன்னும் சிலர் ஒருவரைப் பாராட்டுவது என்றால் அதே துறையில் இருக்கும் இன்னொருவரை வைவது என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு சமயம் பல நாவல்கள் எழுதிப் புழம் பெற்ற சரத் சந்திர சட்டர்ஜியைப் பாராட்டிப் பேச வந்த சில நண்பர்கள் "சரத் பாபு! நீங்கள் எழுதுவது எவ்வளவு எளிமையாக இருக்கிறது! எவ்வளவு கனபமாகப் புரிகிறது! இந்த சலிந்திரநாத டாகுர் என்ன எழுதுகிறார்! அவர் எழுதுவதும் ஒரு எழுத்தா? ஒன்றுமே புரிவதில்லை!" என்று ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

உடனே சரத் சந்திரர், "ஆமாம்; ஆமாம்! அவர் எனக்காக எழுதுகிறார்; நான் உங்களுக்காக எழுதுகிறேன்!" என்று பதில் சொன்னாராம்.

ருபா, இல்லையா?" என்று குசலப் பிரசன்ம் செய்தேன்.

"கல்யாணமாவது? சாப்பாடாவது? இன்னும் இரண்டு நாளில் அந்த ஜாகையை விட்டுக் காலி பண்ணிக் கொண்டு நீலகண்ட மேத்தா தெருவுக்குப் போகப் போகிறேன்! அந்த யிசேஷ சம்பவத்தைக் கொண்டாட வேண்டுமானால் என்னுடைய ஒருவேளை ரேஷனைத் தியாகம் செய்து, உனக்கு வடை பாயசத்தோடு, சாப்பாடு பண்ணி வைக்கிறேன்" என்றான்.

"ஏன் அந்த இடத்தை விட்டுக் காலி செய்கிறாய்?" என்று கேட்டேன்.

"புவனா பண்ணுகிற அட்டகாசம் தாங்க முடியவில்லை! ராமசாமித் தெருவில் இருந்தபோது நல்ல பெண்ணாகத்

பெண் ஏறம்பு:—இதென்ன, எண்ணி ஏழு அச்சி கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே?

ஆண் ஏறம்பு:—போதுமடி! பாவம், மனுஷர்களுக்கே அரிசியை ஏழு அவுன் ணாகக் குறைத்து விட்டார்களே!

தோன்றினுனே, இப்பொழுது பார்த்தால் முன்விருந்த பெண்களுக்கு அக்காவாக இருக்கிறேன்! என்ன பாட்டு! என்ன கூத்து! சிவ, சிவா! பொறுக்க முடிய வில்லை. அவர்களைக் கிளப்புவதைவிட நாமே கிளம்பி விடுவோம் என்று புறப் பட்டு விட்டேன்" என்னுள்.

"கல்யாண விஷயம்?"

"எதிர் வீட்டிலிருக்கும் பெண்ணைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு யாரப்பா உபத்திரவப்படறது? கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு, பெண்டாட்டிக்கு மட்டும் ஜவாப்தாரியாக இருக்கலாம்! மாமனாச் வீட்டையும் எதிர் வீடாக வைத்துக் கொண்டால் பெண்டாட்டிக்கு மட்டு மன்றி, மாமனார், மாமியார், மச்சினன், மச்சினி, குழந்தை, குட்டி, நாய், நண்டு எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லியாக வேண்டுமே! மேலும் 'நான் எதிர் வீட் டில் வந்து குடியேறும் பெண்ணைக் கல் யாணம் பண்ணிக் கொள்வதில்லை' என்று சபதம் செய்துவிட்டேனே!" என்னுள்.

எனக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. "கல்யாணம் உன் சொந்த விஷயம். அதில் நான் தலையிட்டுக் கூட்டையைக் குழப்ப விரும்பவில்லை. ஆகவே, எனக்கு எப்போது சாப்பாடு போடுகிறாய்? அதை மட்டும் சொல்! சாப்பாட்டுக்கு வந்து சேருகிறேன்" என்றேன்.

"அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்து சேரு" என்னுள்!

சாம்பு நல்ல ரணிகள், அதாவது, சந்தேம், நாட்டியம் ஆகியவற்றில் நல்ல ரணி+னா என்னவோ, எனக்குத் தெரி யாது! ஆனால் சாப்பாடு வடியத்தில் நல்ல ரணிகள்! எப்படிப்பட்ட சாப்பாடு

போட்டான்! எத்தனை வகை வியஞ்சனங்கள். ஆஹா ஹா!

இப்படிப்பட்ட அருமையான சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு யாருக் குத்தான் களைப்பாக இராது, கண்ணைச் சுழற்றாது!

"சாம்பு! ஒரு பாயும் தலை காணியும் கொடு. கொஞ்ச நேரம் சிரமபரிகாரம் பண்ணிக் கொண் டால்தான் உடம்பு சரிப்பட்டு வரும்" என்றேன்.

சாம்பு எனக்கு ஒரு பாயும் தலைகாணியும் கொடுத்துவிட்டுத் தானும் பாயை விரித்துப் படுத்தத் தன் ஞாயிற்றுக்கிழமைத்

திட்டத்தை கிறைவிவற்ற ஆரம்பித்து விட்டான். ஆம், அந்த வாரப் பத்திரிகை களைப் படிக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

நான் கண்ணை மூடிக்கொண்டு படுத்திருந்தேன்.

சற்று காயிறைக் கெல்லாம் "அம்பா த் இங்காவிடில் புடிசெது!" என்று பரிச் சயமான குரல் கேட்டது! ஆம்! சாம்பு மூன் குடியிருந்த வீட்டின் எதிர் வீட்டில் குடியிருந்த பெண்களில் ஒருத்தியின் குரல்தான் அது!

"என்ன சாம்பு! அந்தப் பெண்கள் உன்மேல் இரங்கவே இல்லை போலிருக் கிறதே! நீ எங்கே போய்க் குடியேறி னாலும், அவர்களும் உன்னைத் தூரத்திக் கொண்டு உன் வீட்டு எதிரில் குடி வந்து விடுவார்கள் போலிருக்கிறதே!"

"இல்லை, இல்லை! அம்பாள் இரங்கி விட்டாள்! எதர்விடு அவள் பிறந்தகம் அல்ல—புக்கம். அவளுக்குக் கவியாண மாகி விட்டது! கணவனுடன் குடித் தனம் செய்கிறாள். மூண்டிப்போல் இப் பொழுது அவ்வளவு பாட்டும் கூத்தும் இல்லை!" என்னுள் சாம்பு.

"சரிதான்" என்று சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் கண்ணையா மூய்ந்தேன்.

சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் சாம்பு, "சபாஷ்!" என்று சொல்லிவிட்டு உற் சாக மிகுதியில் ஒரு பத்திரிகையை விட் டெறிந்தான்!

"என்ன சாம்பு, 'சபாஷ்!'?" என்றேன்.

"எதிர்வீட்டு எச்சுமு" என்ற ஒரு கதையைப் படித்தேன். 'ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது!' என்னுள்.

இதைக் கேட்ட நான் மூர்ச்சையாகித் தான் போனேனா, அல்லது தூங்கிப்போ னேனா என்பதை இன்றுவரை கிச்சைய மாக என்னால் சொல்ல முடியவில்லை!

மீனாவின் கிணாவன்

லக்ஷ்மி ராஜேந்திர சங்கர்

காழி எங்கள் ஊருக்கு வந்த பத்த வருஷங்களுக்கு மேலிருக்கும். முதல் முதலாக அவன் வந்தபோது ஊரில் அவனைப் பற்றிப் பலர் பலவிதமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். சிலர் 'அவனுக்குக் கல்யாணமே யாகவில்லை' என்றார்கள். வாதத்தினைக்குப் பயந்த 'அவன் தகப்பனார் ஒரு தாலியைக் கட்டி வைத்த விட்டார்' என்றார்கள் வேறு சிலர். 'அவன் புருஷன் ஒடிப்போய் விட்டான்' என்றார்கள் இன்னும் சிலர். 'அவன் புருஷன் இறந்த பல வருஷங்க ளாகிவிட்டன; பிழைப்புக்காக சமஸ்கவி வேஷத்தைக் கலைக்காமலிருக்கிறான்' என்று உதயவரர்களும் உண்டு. ஆனால் காழி இதற் கொன்றம் பயப்படாமல் எங்கள் ஊரி லேயே சாசுவதமாகத் தங்கி விட்டான்.

காலை முதல் இருட்டும் வரை காழி சர்வாத்நிரியாயாகத் தொன்றுவான். ஆற் றில் குளித்தவிட்டு எந்த வீட்டிற்காவது ஜலம் கொண்டுபோய்க் கொட்டுவான். கடையில் சாமான்கள் வாங்கிக் கொடுப் பான். குழந்தைகளுக்குச் சாதம் ஊட்டு வான். தோசைக்கு தரைத்துக் கொடுப் பான். இன்னும் சில வீடுகளில் அப்பளம் இடுவான். தனியாக இருக்கும் பெண்க ளுக்குத் துணையாகக் காவலிருப்பான். எந்த வீட்டிலாவது கல்யாணம் கார்த்திகை என் றால் காழுவக்குத்தான் கிராக்கி. ஊஞ்சல் பாட்டு முதல் கட்டுச் சாதம் பிசையும் வரை யில் எல்லாம் காழுவே செய்வான்.

இப்படியாகச் சில காலத்திற்குள் காழி ஊரில் எல்லாருடைய அன்புக்கும் பாத்நிர மாகி விட்டான். யாராவது பெரிய மனிதர் வீட்டுப் பெண்கள் அவனுக்கு எல்ல புடவை களும் சலிக்கைகளும் கொடுப்பார்கள். மஞ்சளும் குங்குமமும் எப்பொழுதும் மலர்ந்த முகத்தான் காழி பளிச்சென்று காட்சி யளிப்பான்.

வயதின் ஒற்றையையாலோ ஏதனாலோ காழுவக்கு என்னிடம் சொம்பப் பற்றதல் உண்டாகி விட்டது. காணும் தன்னைத் தனிய னாக ஒரு பெரிய வீட்டிலிருந்ததால் இரவு எவ்வளவு கோமாளானும் படுக்க வந்த விடு வான். படுக்கையில் படுத்ததும் காழுவக்குத் துக்கம் வருவதில்லை. யார் வீட்டில் என்ன கட்டித், புதிதாக ஊருக்கு யார் வந்தார்கள்,

பேப்பரில் என்ன விசேஷம், அடுத்த ஊர் களில் என்ன விசேஷம் என்மெல்லாம் சொல்லுவான். காழுவக்கு முதல் முதலில் தமிழ்கூட எழுதப் படிக்கத் தெரியாம லிருந்தது. ஆனால் கானா வட்டத்தில் எப் படியோ தமிழ்ப் பத்திரிகைகளையும் படிக்கக் கற்றுக் கொண்டு விட்டான். காழுவை ஒரிடத்தில் கீழ்மதியாகப் பார்க்க வேண்டு மானால் பத்திரிகையும் கையுமாகத்தான் பார்க்கலாம். அவன் பத்திரிகை படித்து ரசிப்பதை யாரோ பொல்லாத பிள்ளைகள் படமாகப் பிடித்துப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பி விட்டார்கள். அது வெளி வந்தபோது காழி ஒரு வாரம் வெளியில் தலை காட்டவில்லை. ஆனால் அந்தப் படங்கள் வந்த பத்திரிகையை மெத்தைமேல் ஒளித்து வைத்துக் கொண்டு ரகசியமாகப் பார்ப்பான்.

அன்று சற்றத் தாமதமாக வந்த காழி வாசல் திண்ணையிலேயே உட்கார்ந்து விட்டான். உற்சாகம் குறைத்து அவன் முகம் சோர்ந்த காணப்பட்டது.

"என்ன காழி? இன்றைக்கென்ன, ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறாயே?" என்றேன்.

"ஒன்றுமில்லை அக்கா! ஏதோ அலுப்புத் தான். சேஷியின் மாப்பிள்ளை திரும்பி வந்த விட்டானாம். பாவம்! இனி அவனை உயிரோடு காணப்போகிறோமா என்றிருத்

தார்கள். அவன் லீட்டை லீட்டுப் போய் பத்த வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டன” என்றுள் காழு.

“அப்படியா? எப்பொழுது வந்தான்? இவ்வளவு காட்கள் எங்கேயிருந்தானும்?”

“யுத்தத்தில் சேர்ந்த ஊராகத் திரிந்தானும். எக்கெக்கெயா கடத்த யுத்த பயக்காக்களை அவன் விவரித்ததையல்லவா கேட்க வேண்டும்! முதலில் ஆரையே அடையாளம் தெரியவில்லை!”

“அவ்வளவு மாதிரிவிட்டானாக்கும்?”

“ஆமாம்! முதலில் சொப்ப சந்தேகமாக யிருந்தது. பிரகுதான் கீச்சயமாகத் தெரிந்தது. இந்தச் சம்பவம் எனக்குப் பழைய கதை ஒன்றை களைவூட்டுகிறது!”

“அதென்ன கதை? எனக்குச் சொல்லி யிருக்கிறாயோ?”

“ஊஹும்! கதையே அல்ல, கிஜமாக கடத்தததான்!”

“எங்கே சொல்லு பார்க்கலாம்!” என்ற சொல்லித் திண்ணையிலேயே படுத்தக் கொண்டேன்.

காழும் னுனில் சாய்ந்த வண்ணம் கதையை ஆம்பித்தான்.

★

மீனாட்சி கல்யாணமாகிப் புக்ககம் வந்தபொழுது, மாமியார் மட்டும் தானிருந்தான். அந்த மாமியாருக்கு அவ்வளவாகக் கண் தெரியாது. ஆகவே மீனாட்சியேவிட்டுக்

காரியங்களை ஏற்றுக் கொண்டு சமந்தாகக் குடித்தனத்தை கடத்தி வந்தான். அவன் கணவன் வயல்களில் வேலை செய்வான்; வண்டி ஓட்டுவான். இப்படிச் சில காலம் சென்றது. மீனாட்சிக்குத் தலைச்சன் பெண்ணும் அடுத்தாற்போல் பிள்ளையும் பிறந்தது.

இப்படியிருக்கையில் ஊருக்குப் புதிதாக ஒரு சர்க்கக் கம்பெனி வந்தது. அதில் ஒரு டென்னுடன் மீனாட்சியின் கணவன் சுந்தரம் சிகேகம் வைத்திருக்கிறான் என்ற வர்த்தியைப் பாரியது. அந்தச் சமயத்தில், போதாக் குறைக்கு ஊரில் கொள்ளை கோயும் பஞ்சமும் வந்த பலருக்குக் கஷ்டமும் கஷ்டமும் சேர்ந்தது. மீனாட்சியின் புருஷனுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டிச் சாப்பாட்டிற்கே கஷ்டமாகி விட்டது.

இந்தக் கஷ்டம் சிக்காததினாலோ ஏதனாலோ, சுந்தரம் திடீரென்று அந்தரதியான மாதிரிவிட்டான். ஊரார் பலர் பலவிதமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். மீனாட்சி பாவம், தன்னச் தனியாகக் கிழியியையும் குழந்தைகளையும் வைத்தக்கொண்டு தவித்தான். அவனே வயல்களுக்குச் சென்று உழைத்தான். மாடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு பால், மோர், வெய் வியாபாரம் செய்தான். இப்படி ஓயாமல் உழைத்தக் காலத்தைக் கழித்தான். ஊராரின் வம்பைப் பொறுக்காமல் கணவன் தன்னிடம் சொல்லிக் கொண்டு தான் போனான் என்றும், வெளியூர் வேலை பார்க்கிறான் என்றும் சமாதானங்கள் சொல்லி வந்தான்.

சில வேளைகளில் சுந்தரத்தினிடமிருந்து கடிதம் வரும். மீனாட்சிக்குப் படிக்கத் தெரியாது. கிராமத்தப் பிள்ளைகள் படித்தச் சொல்லுவார்கள். இரண்டொரு நடவை இருபது, முப்பது என்ற பணமும் வந்தது. இப்படியாகக் கணவனுடைய கன்னடத் தையையும் தன்னுடைய மதிப்பையும் காப்பாற்றிக் கொண்டு மீனாட்சி காலத்தைக் கழித்த வந்தான்.

இந்தச் சமயத்தில் திடீரென்று ஒரு காள், ‘மீனாட்சியின் கணவன் சுந்தரம் ஊருக்கு வந்த ஒரு பத்த லீட்டில் இறக்கி யிருக்கிறான்’ என்ற சமாசாரம் ஊரில் பரையது. இருபது வருஷங்கள் முன்பு ஏதாவதே அதிசயந்தான். கிராமத்த ஜனங்கள் எல்லோரும் ஒருங்கே திரண்டு அவனைப் பார்க்கச் சென்றார்கள். “அவனே தான்! கொஞ்சம் மாதிரி யிருக்கிறான்! ஆனாலும் சுந்தரம் தான்!” என்று ஊரார் ‘சர்ட்டிபிகேட்’ கொடுத்த விட்டார்கள். மாலை வயலிலிருந்து

திரும்பிய மீனாட்சியிடம் விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். மீனாட்சி ஒரு கணம் மூடிக்கொண்டிருந்தாள். பிறகு ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு “சரிதான்! ஏனக் கென்ன!” என்று சொல்லிவிட்டு விடுவாள் என்று வீட்டுக்குப்போய் விட்டாள்.

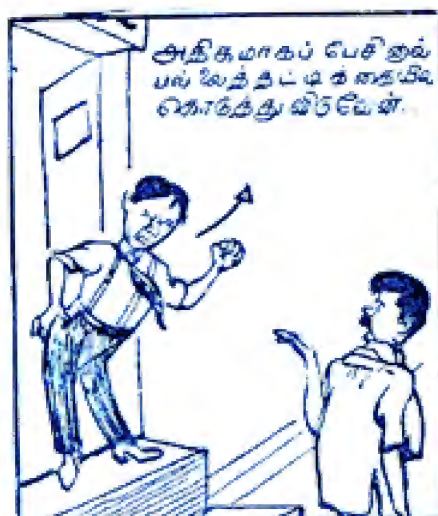
ஊரார் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அவளை அவன் வீட்டுக்குக் கண்டித்துச் சென்றார்கள். மீனாட்சியின் மாமியார் கூடத் தன் கானாம்போன மகன் அவன் தான் என்று சற்று கோபம் பேசியது விரும்பத்தகுந்த ஒப்புக் கொண்டாள். அவளும் தாயாரை உதவிக் கரித்தக் குழந்தைகளைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தாள். ஆனால் மீனாட்சி இரேழி உன்னையே உட்கார்த்திருந்தாள். கடைசியில் அவன் “இவர் என் கணவராவார்!” என்று தைரியமாகக் கூறிவிட்டான்.

“என் அப்படிச் சொல்லுகிறாய்? உன் புருஷன் உயிரோடிருப்பதாகவும் கடிதமும் பணமும் அனுப்புவதாகவும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாய்? இப்பொழுது என்ன சந்தேகம்?” என்ற பவர்கேட்டார்கள். மீனாட்சியின் மாமியாரும் அவளைத் திட்ட ஆரம்பித்தாள்.

மீனாட்சி சாவதானமாக, “உங்களுக்கு என்னுடைய விஷயம் தெரியாது. இவரைச் சில விஷயங்கள் கேட்டுநீன் அதற்குப் பதில் சொல்லட்டும்!” என்றாள்.

வந்திருப்பவனின் முகம், இதைக் கேட்டதும் சற்று மாறப்பட்டது. ஆயினும் சமாளித்துக் கொண்டு “சரி” என்றாள்.

கூட்டத்தில் முக்கியஸ்தர்களா மிருந்தவர்களோ “சரி, சரி! கேள்வி கேட்பதெல்லாம் அப்பறம்; காலைவில் பார்ப்போம்!” என்று சொன்னதும், கூட்டம் பிரிந்தது.

அதிகமாகப் பேசினால் பல்வேறு திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

பல்வேறு திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

என்ன யார் என்று நினைத்தீர்?

“இரவு என்ன கடத்தவந்து கிணக்கிறீர்கள்?” என்று ஒரு கேள்வியுடன் கிறத்தினுள் காழு.

“என்ன கடத்தினுக்கும்? மணந்தாபக்களை மறந்து தம்பதிகள் ஒன்று சேர்த்திருப்பார்கள்!” என்றேன்.

“அதான் இல்லை. மீனாட்சியின் கணவனாக வந்தவன் விஷயத்தை எவ்வளவு ஓடிப் போய் விட்டான்!”

“என்ன! கணவனாக வந்தவனா?”

“ஆமாம்! சிலகாலம் கழித்த கான் மீனாவை அந்தாங்கமாகக் கேட்டேன். பிறகு தான் உண்மை விஷயம் புலப்பட்டது. பாவம்! ஊராரின் பழிக்களுக்கு அவனே அடுத்த ஊருக்குச் சென்ற ஒருவரைக் கொண்டு அவன் கணவன் என்றுதான் போல் காணச் செய்து எழுதச் சொல்லி வந்தானாம். அப்போல்துடிக் கடி போய்ப் பணமும் கொடுத்தத் தன் கிவாசத்திற்கு அனுப்பச் சொல்லி வந்தானாம்.

அதற்காகத் தன் கதையை எல்லாம் அந்த மனிதரிடம் சொல்லி விருந்தானாம். சில மாதங்களுக்கு முன்னால் அந்த மனிதன் அவன் மேல் ஏதோ கெட்ட எண்ணம் கொண்டதனால் தோன்றியதால், அது முதல் அவனிடம் போவதை கிறத்திக் கொண்டானாம். பிறகு அம்மனிதனை தன் கணவனாக வந்தானென்ற கூறினாள். கேட்கக்கூடா, கதையை? யாரை கம்புகிறது; யாரை கம்பாமலிருப்பது? பெண் ஜென்மமே கஷ்டம்தான்!” என்று ஒரு கொட்டாவி புடன் கூறி முடித்தாள்.

“என்ன, காழு, பெரிய கதாசிரியர்களைக் கூடத் தோற்கடித்தவியலாய் போலிருக்கிறது. சேஷியின் மார்பின்னை திரும்பி வந்ததை வைத்துக்கொண்டு எல்ல கதை கட்டி விட்டாயே!” என்றேன்.

விசேஷ சலுகை விநியோகம் !

மிகவும் சுவைநிலையுடைய ஸ்வீட்சர்வரிக் கடிக்காய்களை தருவித்துள்ளோம். 15, 17 ஜூன் கடிக்காய்கள் 5 வருஷமும், மற்றவை 3 வருஷமும் உத்தரவாத முள்ளவை. கடிக்காய்துடன் உத்தரவாதப்பத்திரம், ஸ்டிராப், வெங்கலெட் பெட்டி இவை இவ்வாமரக அளிக்கப்படும். விநியோக வரி, பாக்கிங், தயார் செய்து இன்றி கடிக்காய்களை வி.பி.சி. மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

இவ்வாசப் பரீசுகள்

ஒரே பாக்கிங் இரண்டு கடிக்காய்களை ஆட்டச் செய்யக்கூடிய இரண்டு செம்மணங்கட அமெரிக்கன் டார்க்ஸ்ட் கிடைக்கும். அதேபோல், ஏதாவது 3 கடிக்காய்கள் ஆட்டச் செய்யக்கூடிய ஒரு பாக்கெட் வாட்கம், 4 கடிக்காய்கள் ஆட்டச் செய்யக்கூடிய ஒரு ஆரீஸ் டேபிள் கணக்கும் கிடைக்கும்.

சவுண்டு - காஸ் 10½ ரூ.

507	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	5 ஜூன்	20
508	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	5 ஜூன்	23
509	முழு ஜோக்குகோக்கு	5 ஜூன்	26
510	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	7 ஜூன்	30
511	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	7 ஜூன்	33
512	முழு ஜோக்குகோக்கு	7 ஜூன்	36
510	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	15 ஜூன்	38
511	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	15 ஜூன்	43
512	20 கை4ஜோன் தங்கம்	15 ஜூன்	53
513	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	17 ஜூன்	58
514	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	17 ஜூன்	63
515	20 கை4ஜோன் தங்கம்	17 ஜூன்	73

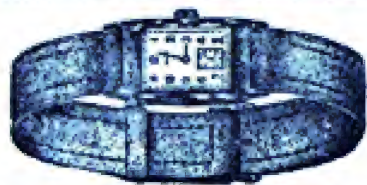
வாடர் ப்ரூப் ஷாக் ப்ரூப்

சென்ட்ரல் செக்ஷன் ஷேடியம் - காஸ் 8½			
636	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	15 ஜூன்	85
637	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	15 ஜூன்	90
638	20 கை4ஜோன் தங்கம்	15 ஜூன்	95
639	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	17 ஜூன்	105
640	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	17 ஜூன்	110
641	20 கை4ஜோன் தங்கம்	17 ஜூன்	115

ஸ்ட்ரயர் - காஸ் 10½ ரூ.

537	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	5 ஜூன்	20
538	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	5 ஜூன்	32
539	முழு ஜோக்குகோக்கு	5 ஜூன்	35
540	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	7 ஜூன்	33
541	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	7 ஜூன்	36
542	முழு ஜோக்குகோக்கு	7 ஜூன்	39
543	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	15 ஜூன்	45
544	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	15 ஜூன்	50
545	20 கை4ஜோன் தங்கம்	15 ஜூன்	55
643	ஆக் ப்ரூப் முழு ஸ்டிக்	சென்ட்ரல் செக்ஷன் டுடன்	17 ஜூன் 125

நீண்ட சூர வடிவம்-காஸ் 7½ ரூ.

555	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	5 ஜூன்	33
556	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	5 ஜூன்	36
557	முழு ஜோக்குகோக்கு	5 ஜூன்	39
558	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	7 ஜூன்	39
559	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	7 ஜூன்	42
560	முழு ஜோக்குகோக்கு	7 ஜூன்	45
610	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	15 ஜூன்	50
611	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	15 ஜூன்	55
612	முழு ஜோக்குகோக்கு	15 ஜூன்	60
613	20 கை4ஜோன் தங்கம்	15 ஜூன்	65
614	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	17 ஜூன்	60
615	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	17 ஜூன்	67

கேட்ஸ் - காஸ் 5½ ரூ.

660	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	5 ஜூன்	46
661	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	5 ஜூன்	43
662	முழு ஜோக்குகோக்கு	5 ஜூன்	46
663	4ஜோம் ஸ்டிக்ஸ்பேக்	7 ஜூன்	45
664	ஜே. கே. ஸ்டிக்ஸ்பேக்	7 ஜூன்	48
665	முழு ஜோக்குகோக்கு	7 ஜூன்	51

ஆரீஸ் டேபிள் கடிக்காய் (செ. 681)

681	ஆரீஸ் டேபிள் கணக்க, சூர வடிவம், தனி முழு 4ஜோம் டயல் 3½"	— 20
682	அணர்ம் டேபிள் கணக்க, டயல் 4"	— 19
683	அணர்ம் டேபிள் கணக்க, முழு 4ஜோம் டயல், ஷேடியம் டயல், காஸ் 4"	— 21
684	மெட்ரஸ் அணர்ம் டேபிள் கணக்க, தனி ஷேடியம் டயல், காஸ் 2½"	— 25

போனஸ் அளிக்கும் திட்டம்

பொருளாதாரத் துறையில் தலைசிறந்த நிதி ஸ்தாபனமாகிய இன்வெஸ்டார்ஸ் கார்டெல் லிமிடெட் பல்வேறு திட்டங்களுள் இதுவும் ஒன்று. முதலீடு செய்யப்படும் ஒவ்வொரு ரூ. 5,000 க்கும் மாதாந்தம் நிரந்தரமாக ரூ. 80 வருமானம் கிடைக்கும். மூன்று மாதகால முன்னறிவிப்புடன், முதலீட்டுத் தொகையை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பொறுக்கி எடுத்த நபர்களிடமிருந்து குறைந்தபட்ச மனுக்களே ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். புகழ்ச்சியுரைகளுடன் விவரங்களடங்கிய புத்தகக் குறிப்புக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்.

000

இன்வெஸ்டார்ஸ்' கார்டெல் லிமிடெட்
198-1, ராஷ் பிஹாரி அவினியூ - கல்கத்தா-29
(சேர்மன்: ரைட் ஆனரபிள் லார்டு ஸின்ஹா)

INVESTORS' CARTEL LIMITED
198-1, RASH BEHARI AVENUE, CALCUTTA-29
(Chairman: RIGHT HON'BLE LORD SINHA)

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் கதிர்கள் நம்பர் 80 வரை நூல்கள்

சங்குடைய விசேஷமான நூல்கள்: ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல், பனியன் நெசவுக்கேற்ற கோன் நூல், மில் நெசவுக்கேற்ற சிஸ் நூல், முறுக்கேற்றிய நூல்.

நூல்கள் சங்குடைய: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறி களுக்கு வேண்டிய காரிக்கன் நூல்கள், இயந்திர நெசவுக்கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள் கனத்த வெப்பிங், கான்வால் முதலியவைகளுக்கேற்ற மடக்கு இரட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர நெசவுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன நூல்கள். எங்கள் எகிப்திய பருத்தி நூல்கள் இறக்குமதியாகும் நூல்களைப்போல் எல்லாவகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை. நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர நெய்வதில்லை.

மானேஜர்கள்: ஏ. க. எம். ஹார்வி லிமிடெட்

பாதத்திலுள்ள புண்கள் நான்து நாட்களிலேயே தகருகின்றன

குத்து வலியும் நமைச்சலும்
7 நிமிஷங்களில் நிறுத்தப்படுகிறது

உங்கள் பாதங்கள் அதிகமாக வெறுப் படைவதானது நமைச்சல் எடுக்கிறதா? வெடித் துக் காயமடைகின்றனவா? பாதங்களின் மேலும் விரல்களுக்கிடையிலும் கொப்பளித்து வெத்திடுகிறதா? மேலும் கொப்புளங்களை உண்டாக்குகின்றனவா? சத்தம் கசியும்படி பாதங்கள் புண்ணாகின்றனவா? இது ஏதோ கிருமி அல்லது நோயில் ஏற்படும் அழகம் என்பதையும் இவற்றை ஒழித்தானறி. உபாதைகளிலிருந்து விடுதலை பெற முடியாதென்பதையும் நீங்கள் உணர வேண்டும்.

முக்கியமாகிய அழகின்றது களிம்புகளான தைலங்களை அதிக குணத்தை அளிப்பதில்லை. உபாதைக்கு முன் காரணத்தை அனை கொண்டுமேயோ வென்று வரோ கிடைக்காது. அதிகவுடவசமாக, டாக்டர்கள் சிபார்சு செய்யும் திர்கோடெசும் இருக்கிறது. ஒரு பிரபல ஆய்வின சரும நிபுணர் நயாசித்தது; பிரபலமருத்து வியா பாரிசுளால் இதற்குமதி செய்யப் படுகிறது. திர்கோடெசும் உங்கள் பாத உபாதைகளைக் கட்டாயம் போக்கின்றன என்பதற்கு உத்தர வாதம். அதன் மூன்று முக்கிய குணங்க ளாவன: (1) பாதங்களில் ஏற்படும் உபா தைக்கும், படைக்கு முன்காரணமான கிருமி களையும், அவற்றை வளர்க்கும் இதர புழுக் களையும் கொன்றுவிடுகிறது. (2) நமைச்சலை நிறுத்தி, சருமத்தை ஏழே நிமிஷங்களில்

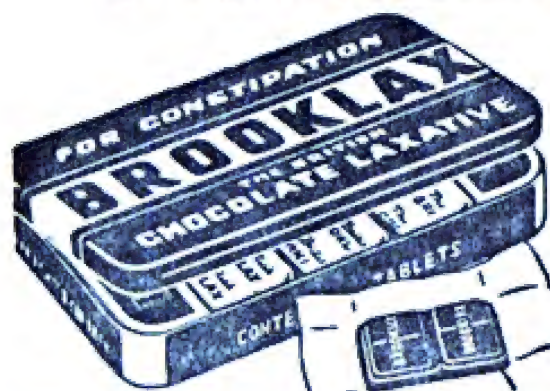

குனிவுறச் செய்து லிதமனிக்கிறது. (3) சருமத்தைச் சுத்தமாகவும், வழவழப்பாகவும் மிருதுவாகவும் செய்கிறது.

பரிசீலனைக்கு உத்தரவாதம் இன்றே திர்கோடெசும் வாங்குங்கள். இன்றிரவே ஒருமுறை போட்டுப் பார்த்தால் மறுநாள் காலை அற்புதமான தேக்கி ஏற் படும். நானு நாட்களில் பாதங்களில் ஏற்படும் உபாதைகளும் தீர்த்துவிடும். உங்கள் சருமம் சுத்தமாகவும், வழவழப்பாகவும் மிருதுவாக வும் ஆகும். தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் போட்டால் உங்கள் பாதங்களில் ஏற்படும் நமைச்சல், கொப்புளங்கள், குணமடையா விட்டால் திர்கோடெசும் மறிப்பை இழந்த தாகிறது. இந்த உத்தரவாதத்தின் பேரில், நீங்கள் செய்யவேண்டியதென்னாம் இதுதான். ஏழு நாட்களுக்கு திர்கோடெசும் போட்டு பரிசீலனை செய்து பாருங்கள். உங்களுக்கு திருந்தி ஏற்படாவிட்டால், காலிப் பெட்டி யைத் திருப்பிக்கொடுத்தால் பணத்தைத் திரும்பப் பெருவிட்கள். உங்கள் மருத்து வியாபாரியிடம் இன்றே திர்கோடெசும் வாங் குங்கள். அதற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் உத்தரவாதமே உங்களைப் பாதுகாக்கும்.

ப்ரூக் லாக்ஸ்

சாக்ஸெட்மலமிளக்கி

உட்கொள்ள கலையானது. உட ம்புக்கு உபத்திரவமில்லாமல் வே லை செய்கிறது. ப்ரூக்ஸாக்ஸ் குழ த்தைகளுக்கும் வயதானவர்களுக் கும் தீவகற்றது.

மென்மையானது ஆளுக்கேவலைக் துதி தவானது. 2, 8, 24 பீக்கென் கொன் டவரட்டமான காக்ஸ்கள். பெரிய காக் வங்குலத விடவும் பெரியவானது.

ஒரே இரவில் மலச் சிக்கலை
அறவே அகற்றுகிறது.

உணர்வுகள்: த ஓர்யனிடம் மேர்க்கனிடம் எழுதி. 89-2, அண்ணங்காடி வீதி, மதராஸ்-1

Edited, Printed and Published by R. Krishnamurthy at the "Kalki" Press 11A-11B Gladstone Garden, Poonamallee High Road, Kilpauk, Madras

കൾകി

മലയാളം.

ALKI

ജൂലൈ 30, 1950

4

എന്നു

திரு அருள் மொழி

முன்றும் பதிப்பு - விலை கு. 3-8-0

முதற் பாகம் - பக்தி ஸாரம்.

இரண்டாம் பாகம் - தேவார திருவாசகங்களிலிருந்தும் திவ்விய பிரபந்தங்களிலிருந்தும் ஐந்தாறு பாசுரங்கள் உடையதுடன் கூடிய தொகுப்பு. மூன்றாம் பாகம் - சிவ ஸஹஸ்ர நாமமும், விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமமும்— பாசுரங்களிலிருந்து தொகுக்கப் பட்டவை.

000

கவர்னர் ஜனரலா யிருந்த ஸ்ரீமான் சர்க்காஜித் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இப் புத்தகத்தைப் பற்றி எழுதியுள்ள புகழ்ச்சியுரை:

“ இப் புத்தகத்தில் பக்திஸாரம் என்னும் அத்தியாயத்தைப் படித்து வருகிறேன். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி இவ்வளவு தெளிவாகவும் பொருள் மிக்க முறையிலும், நிறமையுடனும் எழுதப்பட்டுள்ள விளக்கத்தை நான் பார்த்ததில்லை. விஷயம் முதல்தரமாக இருப்பதுடன் தமிழ் நடையுமீ மிகச் சிறந்ததாக இருக்கிறது.”

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், மயிலாப்பூர், சென்னை-4

இருமல், அவஸ்தையானிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி

3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப்படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி தாக்குதலால் மூச்சுத் திணறி துக்கமின்றி அவதியுறுகிறீர்களா? அதிகமாக இருமுவதால் பிராணவஸ்தை யாக இருக்கிறதா? பண்பின் உணர்ச்சியினால் வேகம் செய்ய அசத்தாகவும், குணமையான வஸ்துக்களையும் உணவுகளையும் சர்ப்பிட முடியவில்லையா?

எவ்வளவு தாட்களாக உபாதையற்று எதை உபயோகித்திருப்பீறும் சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) ஓர் புதிய தம்பிக்கை அளிக்கும், மயக்க மருந்துகளில்லை, மூலக மிடித்தனில்லை, இஞ்சுஷனில்லை, ஆட்டோமைனஸ் தேவை யில்லை. செய்ய வேண்டியதென்னாம் குடியிற இரண்டு பிங்குள்கள் சர்ப்பாட்டிகள் போது உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபத்திரவங்கள் மாயமாக மறைந்துவிடும். மூன்றே நிமிஷங்களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன் கலந்து வேகம் செய்யத் தொடங்கி, கபத்தைக்கரைத்து சிரமமின்றி ஸ்வாசத்தை அபிவிருத்தி செய்து முதல் நாளே இரவில் நான் நித்திரையை அளித்து இரையின் பணவருஷங்கள் போனவன் உணர்ச்சியையும் பணத்தையும் போதுவிட்கள்.

2 வருஷங்கடாடி ஆஸ்துமா இரீடி

மெண்டாகோ (Mendaco) அதிகமாக உபயோகித்தால் ஸ்வாசத்தை இவருவாக்குவது மட்டுமின்றி எதிர்கால தாக்குதல் ஏற்படாது செய்கிறது. உதாரணமாக ஜே. சிச்சென்,

ஜாமீட்டன், ஓன்ட், கானடா, இருமல் மூச்சுத் திணரலால் இரவு துக்கமின்றி 40 மவுண்டு எடை குறைந்து, இதரத்து விடுவாசனை எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மெண்டாகோ (Mendaco) ஆஸ்துமாவை முதல் நாளே திறத்திவிட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அல்லுபாதையே மீண்டும் ஏற்பட்டதில்லை.

பனம் வாய் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல்வேகம் சர்ப்பிட்ந்துமே தோடியாக ரத்தத்துடன் கலந்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Mendaco) அதிவிநாயின் வயதின் பணவருஷம் போனவன் உணர்ச்சி, பனம் இவற்றை அளிக்கிறது. வாய் உத்தரவாதத்தில் கீழ் மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகித்தும் பார்த்துத் தீர்ப்பளியுங்கள். மெண்டாகோ (Mendaco) சர்ப்பிட்ட பிங் பூரண குணம் பெற்று திருப்தி வளிக்காவிடும் வேற்றுப் பெட்டியை அறுப்பினால் முழுத் தொகையும் வாய் செய்வாய்விடும். இன்றே மருத்து விவர பார்ப்பீடமிருந்து மெண்டாகோ (Mendaco) வாங்குங்கள். இன்றையே ஏற்பாடு துவங்குகிறீர்கள், மறுநாள் காலை எவ்விதமான தேம் புனர்ச்சி ஏற்படுகிறதென்பதையும் பாருங்கள்.

Mendaco

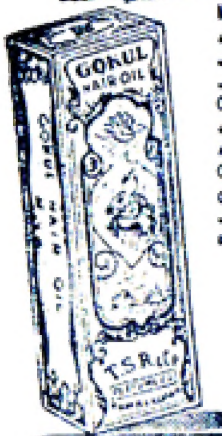
மெண்டாகோ

உத்தரவாதம் உத்தரவாதம் உத்தரவாதம் உத்தரவாதம் உத்தரவாதம் உத்தரவாதம் உத்தரவாதம் உத்தரவாதம் உத்தரவாதம் உத்தரவாதம்

★ ஆஸ்துமா ★ மார்ச்சனி தேவம் ★ தேவ ஜார்ம் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

**டி.எஸ்.ஆர்.
கோகுல்
ஹேர் ஆயில்**

டி.எஸ்.ஆர். கோகுல்
கூர்ந்தல் தரவம் அதன்
அரிவ வானங்கும்
அபூர்வ குணத்திற்கும்
பெயர் போனது. இத
கூர்ந்தல் கருகருவென்ற
கீண்டு வளர்ச் செங்க
தோடன்றி, முகங்கு
குணகுணப் பையம்
அளவி கறுகறுப்பை
யும் அளிக்கிறது.

**டி.எஸ்.ஆர்.கோ.
கும்பகோணம்.**

சென்னை தகவத்திற்கு சேர்ம் ஏஜன்டு :

சுராஜ் ஏஜன்ஸீஸ்
வாலிடீஸ் ரோடு, ராயப்பேட்டை, சென்னை

கோவை, பாளக்காடு அண்டு தீவகேர்க்கு
சேர்ம் ஏஜன்டுகள் :

B. பாளப்பட்டாசி செட்டியார்
346, கையியான் தெரு, கோயமுத்தூர்
வட ஆற்காடு ஜில்லாவுக்கு
சேகர்ஸ், திருப்பத்தூர் (வ. ஆ.)

“கல்கி” ஆசிரியர் எழுதிய
இருபெரு நவினங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பரிசுப் பதிப்பு ரூ. 15

பார்த்திபன் கனவு

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின்
மகோன்னத காளத்தை இவ்
விரு நவினங்களும் அற்புத
மாக விளக்குகின்றன

விலை ரூ. 6-8-0

ச சி தே வி

எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்

விலை ரூ. 2-8-0

(தபாற் கோஷ தவி)

இடைக்குமிடம்

கல்கி காரியாலயம்

கிழப்பாக்கம் - சென்னை

உங்கள் சருமத்தை ஒவ்வொரு
தினமும் அதிக அழகுபெறச்
செய்யுங்கள்

ரெக்ஸோனுவிலிருக்கும் கேடில்தான் உங்க
ளுக்கு அதிக ஆரோக்கியமுடையதும்,
தூய்மையானதும், அதிக மழமழப்புடைய
துமான சருமத்தைத்தருகிறது.

இந்த கலையான பாரபீப்பை தினமும் இரண்டுடனாக
தவறாமல் கையாளுங்கள். கேடில் அடங்கிய ரெக்ஸோனுவின்
தூய்மை சருமத்தின் மேதுவாக தேய்த்து பிறகு கழுவுங்கள்.
ரெக்ஸோனுவிலிருக்கும் கேடில் உங்கள் சருமத்திற்கு தூய்
மையும், மென்மையும், அழுத்தமும் தருவதோடு புதுப்போ
லையும், புது ஆரோக்கியமும், என்றம் தீவிரம் எழிலும்
வழங்கும்.

ரெக்ஸோனா

கேடில் கலந்த சோப் இது ஒன்றே

